

**Fotomonografija
osječkih izviđača
1952. - 2022.**

BIBLIOTEKA SKAUT

knjiga 5

Fotomonografija osječkih izviđača 1952. - 2022.

ISBN 978-953-97469-4-8

CIP zapis dostupan je u računalnom katalogu Gradske i
sveučilišne knjižnice Osijek pod brojem
151007096

Osijek, 2024.

Nakladnici

Udruga izviđača "Slavonski hrast" Osijek
Izviđački klub "Javor" Osijek
Odred izviđača "Suncokret" Čepin

Za nakladnike

Zlatko Nikšić Nikša
Jadranka Kokolari Jaca
Igor Miklavčić Lija

Lektori

Vjekoslav Sulić Dugi

Sandra Janković

Nenad Janković Alf

Recenzent

Denis Detling

Korice uredio

Zlatko Nikšić Nikša

Glavni urednik i priprema

Igor Miklavčić Lija

Autori i uredništvo

Igor Miklavčić, Borna Šulc, Slavko Pichler Šile, Branko Jurišić Brne, Ladislav Novak, Dragoslav Mijačević, Zdenko Popović Pop, Stjepan Cindrić Cindro, Antun Mladen Štern Grozni, Zvonimir Valenteković Barba Admiral, Josip Seligman Selac, Ljubomir Soldić, Mira Majlinger Žoga, Vesna Grabar, Stjepan Buljubašić Stipe, Milan Šola Miki, Zorislav Babić Zorko, Mane Štakić, Goran Mađarac Magi, Zlatko Nikšić Nikša, Vladimir Suško, Darko Mrkonjić Mrka, Goran Valenteković, Igor Janković, Irena (Vertike) Betlehem, Jadranka (Gajić) Kokolari Jaca, Verica (Vertike) Kosić, Drago Detling, Dalibor Frečko Frele, Davor Horvat Fax, Mira Mužević, Martin Kovačević, Darko Miklavčić Leo, Vladimir Pavlić Cviki, Ema Tivanovac, Darko Tivanovac, Jelena (Eklić) Buljubašić, Velimir Krpan Krpica, Darijo Jurišić Dingo, Robert Bandl, Tena Benaković Laković, Tomislav Makir, Zorana Šlibar, Stanko Horvat Stiv, Veseli Kokolari, Matea (Mazur) Marinić, Boris Sulić, Sara Muršić, Ljiljana Medved, Zvonimir Blažević Ćiro, Kornel Berdalović, Tanja Miklavčić Čudesna, Danijela Miklavčić, Tamara Bogdanović, Luka Bujak, Katarina (Bek) Radošević, Tena Vajdić, Marina Nađ, Hana Horvat, Nika Horvat, Silvija Tibor-Kovač, Monika Feher, Nenad Sablić Nosonja, Noa Antonović, Daniel Antonović Antoš, Ivica Bek, Vjekoslav Sulić Dugi, Elena Lacković i Borna Romić.

Tisak

Grafika d.o.o. Osijek

Tiskanje završeno u lipnju 2024. u nakladi od 300 primjeraka

Uvod:

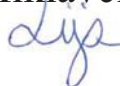
Fotomonografija izviđača Osijeka (1952. – 2022.) nastajala je tijekom par godina, a inicijalna ideja za izradu bilo kakve knjige o povijesti izviđača u Osijeku stara je godinama no nitko se nije prihvatio tako složenog zadatka. Tijekom proljeća 2019. kada smo slavili sto i pet godina skautizma u Osijeku, javila se potreba organiziranja izložbe i predstavljanja organizacije javnosti. Pojavio se problem što predstaviti, tko ima bilo kakvu povijesnu građu i konačno odgovoriti na pitanje: kada su se prvi izviđači organizirali u Osijeku (1914.). Ova je fotomonografija prirodni nastavak te izložbe koja će predstaviti rad izviđača u periodu od 1952. do 2022. s barem jednom fotografijom iz pojedine godine i kratkim osvrtom na nju pisano od sudionika s vremenskim odmakom ili u trenutku stvaranja fotografije iz starih zapisa ili ljetopisa jedinica. Fotomonografija je *omage* svim izviđačima, a čija imena zbog velikog broja ne mogu biti upisana u ovakvo izdanje.

Zadatak koji smo si zadali nije bio jednostavan i radio se preko dvije godine. U današnje vrijeme nije problem naći fotografiju, jer živimo u digitalno doba kada nam je fotoaparata na dohvatu ruke integriran u mobitel, ali postoji problem - koju fotografiju izabrati od mnoštva? Tako smo izabrali one intimnije fotografije, gdje se vide lica izviđača i planinki na aktivnostima koje rade i njihovi osmjesi. Prilikom nastajanja fotomonografije služili smo se: ljetopisima izviđačkih jedinica, izviđačkim tiskovinama, intervjuima starih izviđača dok su ostali autori, bivši ili sadašnji, zapisali svoja sjećanja.

Na kraju objavljujemo popis i fotografije iz perioda 1914. – 1940. jer ih imamo jako malo, a do njih smo došli i kupovinom jer više nije ostalo živih svjedoka.

Zahvaljujemo se svima na pomoći oko izdanja fotomonografije. Nadamo se kako će poslužiti budućim skautima, ili stručnjacima, zainteresiranim za izvidničku/skautsku/izviđačku organizaciju u Osijeku i bližoj okolini.

Glavni urednik:
Igor Miklavčić Lija

Poglavlje 1.

Skautska organizacija u svijetu pokrenuta je 1907. u Engleskoj od visokog časnika britanske vojske, Roberta Stephensona Smytha Baden-Powella, kasnije prvog barona Baden-Powella. Nakon prvog logorovanja na otoku Brownsea i izdavanja brošure "Scouting for boys", ubrzo je u Velikoj Britaniji okupila desetke tisuća mladih, a vrlo skoro je postala najmasovnija i najutjecajnija organizacija za djecu i mlade u svijetu.

Savez izviđača i planinki Hrvatske je osnovan 29. 5. 1952. godine, a proizašao je iz Pionirskog pokreta osnovanog 29. 12. 1942. na Drugom kongersu USAOJ-a u Bihaću kako bi organizirali rad s djecom.

Danas je Savez izviđača Hrvatske nacionalna izviđačka (skautska) organizacija i najveća organizacija za izvaninstitucionalni odgoj i obrazovanje djece i mladih u Hrvatskoj. Savez je baštinik stogodišnje tradicije Izviđačkog pokreta u Hrvatskoj. Cilj djelovanja Saveza izviđača Hrvatske je okupljanje i pomaganje djelatnosti udruga, glede razvoja punih tjelesnih, umnih, duhovnih, društvenih i osjećajnih potencijala mladih ljudi, u skladu sa svrhom djelovanja Izviđačkog pokreta.

Izviđači i planinke u Slavoniji

Početak osnivanja i pokretanja rada s izviđačkom organizacijom u Slavoniji datira još polovicom 1951. godine. Tada su prvi pionirski rukovodioci-omladinci učiteljskih škola pohađali Drugi opći tečaj u Pionirskom gradu kod Zagreba. Nakon tečaja kroz pionirski organizaciju prišlo se osnivanju prvih jedinica pionira-izviđača. Rad tih jedinica bio je nepoznat i uspjesi tog rada nisu došli do nekog većeg izražaja. Prve jedinice pionira-izviđača osnovane su u Osijeku i to pri Pionirskoj organizaciji.

Do većeg proširenja organizacije dolazi nakon održavanja općih tečaja u veljači i ožujku 1952. godine u Osijeku i Slavanskom Brodu. Za održavanje ovih tečaja, zaslužni su omladinski komiteti, koji su najviše radili na pokretanju izviđačke organizacije među mladima u Slavoniji. U tom svom početku izviđačka organizacija počela je okupljati sve veći broj srednjoškolske i radničke omladine i djece u svoje redove. Tako da već na Prvom republičkom logorovanju održanom na Zvečevu sudjeluje veći broj omladine iz Osijeka, Županje, Slavanskog broda, Slavonske Požege i još nekih mjesta Slavonije.

Nakon ovog logorovanja organizacija se još više proširila i organizaciono sredila. Najviše uspjeha imali su izviđači Županje, koji su sljedeće 1953. godine išli samostalno na republičko logorovanje u Gorski Kotar s 30-40 izviđača i planinki. U ostalim mjestima organizacija se teško probijala i možemo reći, da u periodu 1952. - 1953. godine organizacija nije imala neke veće masovnosti. Uzrok tome je pomanjkanje stručnog rukovodstva i vođa, bez kojih rad nije mogao ići naprijed, a što se još uvijek i danas osjeća.

1954. izviđaštvo je uzelo sve više maha. Omladina i djeca su sve više prilazila i zavoljela organizaciju. Ovome su dosta pridonijeli komiteti omladine, društva "Naša djeca" i Savez izviđača Hrvatske preko svojih jedinica na terenu. U to vrijeme održano je nekoliko tečajeva, a najuspjeliji svakako tečaj za vođe patrola održan u Županji tijekom veljače 1954. Uspjeh toga ogleda se u tome, što na logorovanje u srpnju mjesecu odlazi odred iz Osijeka zajedno s izviđačima iz Đakova u Sloveniju, izviđači iz Županje na Zvečevo, a izviđači iz Orahovice u okolicu samog mjesta.

Po završenim logorovanjima organiziran je Peti tečaj za vođe, na koji je pošlo 9 izviđača i planinki iz Osijeka, Đakova, Nove Gradiške i Slavonske Požege. Vrativši se s tečaja u svoja mjesta, isti su nastavili s osnivanjem novih jedinica-četa-kola u svojim i okolnim mjestima. Tako da danas imamo izviđačke organizacije u Osijeku, Valpovu, Đakovu, Belišću, Županji, Vinkovcima, Borovu, Vukovaru, Slavanskom Brodu, Slavanskoj Požegi, Novoj Gradiški, Orahovici, Donjim Andrijevcima s preko 1500 članova. Sada su svi naponi usmjereni, da se osnuju jedinice izviđača i u mjestima, u kojim još do danas nisu osnovane i gdje još nije početo s radom.

Antun Rački, instruktor
objavljeno u Biltenu IV. Majskog festivala
omladine Slavonije u Đakovu 1955.

Popis izviđačkih jedinica za period od 1952. do 1991. koje su djelovale u Osijeku i bližoj okolici:

Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek

s četama i u Josipovcu i Tenjskom Antunovcu

Odred izviđača „Moša Pijade“ Osijek

Odred izviđača „Boško Buha“ Osijek

Odred izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek

Odred izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek

Odred izviđača „VI. Slavonski korpus“ Osijek

Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek

Odred izviđača „Ruđer Bošković“ Osijek

Samostalna četa izviđača „Anka Butorac“ Osijek

Odred izviđača-porječana „Dušan Vukasović-Diogen“ Osijek

Klub brđana „Javor“ Osijek

Samostalna četa izviđača „Matija Gubec“ Čepin

Odred izviđača „Ignjo Batrnek-Mali“ Čepin

Odred izviđača „Vladimir Nazor“ Čepin

Samostalna četa izviđača „Bratstvo-jedinstvo“ Laslovo

Samostalna četa izviđača „Ljubomir Milinković“ Bijelo Brdo

Samostalna četa izviđača „Braća Guštin“ Višnjevac

Samostalna četa izviđača „Jurica Ribar“ Tenja

Samostalna četa izviđača „Boško Buha“ Ernestinovo

Samostalna četa izviđača „Božidar Maslarić“ Dalj

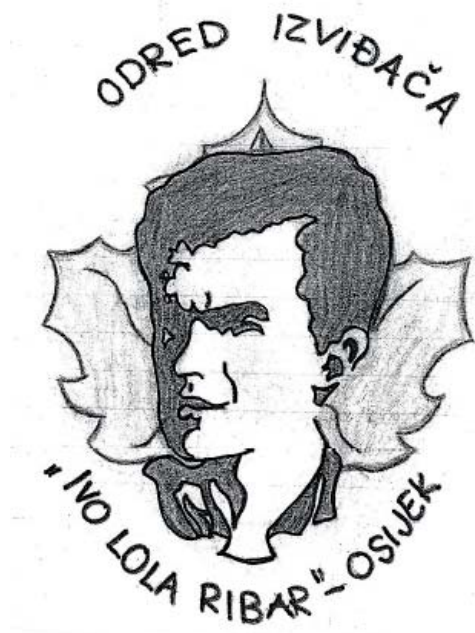
Samostalna posada porječana „Rade Končar“ Bilje

Sve su ove izviđačke jedinice bile okupljene u Savezu izviđača općine Osijek, Savezu izviđača Hrvatske i Savezu izviđača Jugoslavije.

Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek (1953. - 1992.)

Znak odreda:

Himna odreda: **Ja znam svoj cilj**

Ja znam svoj cilj i put svoj znam.
Ja znam kuda ću poć'.
To nije blizu, ja to znam
al' ja ću ipak poć'.

U cilj daleki uperen je
čvrsto pogled moj.
Idući k njemu nikada
ja neću reći stoj.

Oj, dođ'te družiti, složno svi,
mi na put ćemo poć'.
I uvijek spremni, sigurno
mi k cilju ćemo doć'.

Početak rada izviđačke organizacije u Osijeku 1952. godine stvorio se preduvjet za širenjem organizacije. Tako je iste godine održan prvi tečaj za buduće vođe izviđačke organizacije u gradu.

U jesen 1953. godine osnovani su prvi vodovi izviđača i planinki: Munja, Plamen, Košuta, Vuk i Orao. Oni su činili okosnicu prve čete i prvog izviđačkog odreda u Osijeku koji je osnovan 27. 11. 1953. godine pod nazivom Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek. Prvi načelnik odreda bio je Antun Mladen Štern Grozni, a prvi starješina odreda Ivo Šimunović.

Iduće godine, održano je prvo ljetno logorovanje u Logarskoj dolini u Sloveniji. Nakon povratka s logorovanja organiziran je u Osijeku prvi propagandni logor u nekadašnjem Parku kulture u Osijeku, na dijelu između Drave i današnjih teniskih terena. To je bila prilika privući i zainteresirati mlade ljude, koji su se htjeli uključiti u izviđačku organizaciju. Logor je trajao nekoliko dana u skromnim materijalnim uvjetima te je prikazao sve čari rada i postojanja izviđača. Interes mladih građana bio je velik jer u to vrijeme nisu postojale slične organizacije s programom usmjerenim na mlade ljude.

Interes za izviđačku organizaciju u Osijeku bio je sve veći stoga su osnovani novi odredi: Odred izviđača „Moša Pijade“ - 1958. godine, Odred izviđača „Boško Buha“ - 1958. godine, Odred izviđača-porječana „Mate Jerković“ - 1959. godine i Odred izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ - 1960. godine.

Odredi su pokrivali područje cijelog grada Osijeka. Odred „Ivo Lola Ribar“ djelovao je na području tadašnjeg naselja „VBK“ i „Industrijske četvrti“. Odred „Moša Pijade“ pokrivao je područje centra grada Osijeka, a odred „Bratstvo i jedinstvo“ na području Donjeg grada. Odred „Ivo Lola Ribar“ imao je dvije čete izviđača s nekoliko vodova i više jata poletaraca i pčelica, koji su radili s najmlađim skupinama djece. Rad se većinom odvijao u prostorima osnovnih škola, posebno školama „Boris Kidrič“ i „Milan Tomljanović“.

Veliku pomoć u radu odreda pružala je Tvornica šibica Drava iz Osijeka, gdje su se u društvenim prostorijama mogle gotovo svakodnevno provoditi aktivnosti izviđača, a Josip Pichler Jocika najviše je pomogao i vodio odred. Veliki dio aktivnosti provodio se u prirodi, organiziranjem kratkih izleta na kojima su izviđači učili i provodili razne vještine: podizanje šatora, snalaženje u prirodi, vezivanje čvorova, uređenje tabora i slično.

Svakog ljeta odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ organizirao je za svoje članove taborovanje u trajanju 2-3 tjedna. Tako su organizirana sljedeća izviđačka logorovanja:

- 1954. godine	Logarska dolina
- 1955. godine	Trenta
- 1956. godine	Fužine
- 1957. godine	Velika
- 1958. godine	Martinšćica
- 1959. godine	Mali Zvornik
- 1960. godine	Ozalj
- 1961. godine	Velika
- 1962. godine	Resnik kod Kaštel Starog
- 1963. godine	Velika
- 1964. godine	otok Kakan
- 1965. godine	otok Kakan
- 1966. godine	Velika
- 1967. godine	otok Zlarin
- 1968. godine	otok Zlarin
- 1969. godine	Boračko jezero
- 1970. godine	otok Zlarin
- 1971. godine	otok Zlarin
- 1972. godine	Velika
- 1973. godine	otok Zlarin
- 1974. godine	otok Zlarin
- 1975. godine	otok Zlarin
- 1976. godine	otok Zlarin
- 1977. godine	Velika

- 1978. godine Krapanj – Prespansko jezero
- 1979. godine Krapanj – Prespansko jezero
- 1980. godine Krapanj – Prespansko jezero
- 1981. godine Zvečevo
- 1983. godine Omišalj

Logorovanje je bila prilika za potpuno provođenje izviđačkog programa, od polaganja niza vještara do učenja vještina, kao što su orijentacija u prirodi, prva pomoć, vezivanje čvorova, učenje izviđačkih pjesama, natjecanja u podizanju i rušenju šatora, školi plivanja i drugim.

Poseban program provodio se s najmlađim članovima – pčelicama i poletarcima. Često su organizirane logorske vatre uz izvođenje skečeva i pjevanje tzv. „žure“, pjesma koja je na poseban način pjevala o životu i događajima u našem logoru.

Mnoge radne organizacije grada Osijeka pomagale su u pripremi za odlazak na logorovanje. Osim njih u pomoći se posebno ističe organizacija Crveni križ iz Osijeka, na čelu s gospođom Lizom Bunjevac. Crveni je križ Osijek, uz opremu, uglavnom donirao mlijeko u prahu i konzervirani sir.

Pored logorovanja, Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ sudjelovao je na mnogim akcijama i smotrama, u organizaciji Saveza izviđača Hrvatske. Tako je sudjelovao na sljedećim akcijama: Petrova Gora, Šušnjarska bitka, Ništa nas ne smije iznenaditi na Gojlu, Akcija tragom partizanskih jedinica Slavonije, Crveni karanfil slobodi, Partizanski marš Londžica Podgorje – Borovik.

Odred je sudjelovao i na Prvoj smotri Saveza izviđača Hrvatske u Karlovcu. Članovi odreda sudjelovali su na republičkom i saveznom natjecanju u orijentaciji u prirodi i vrlo često osvajali visoke rezultate na nacionalnoj razini tadašnje države Jugoslavije.

Za svoj uspješan rad, Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“, nagrađen je najvišim priznanjem tzv. „Partizanskim odredom“. Nakon toga, to priznanje dobio je još tri puta. Pored toga za 25 godina rada odred je odlikovan „Srebrnim javorovim listom“, a za 30 godina „Zlatnim javorovim listom“. Godine 1980. odred je dobio „Majsku nagradu mladih“, a 20. kolovoza 1980. pobratimio se s Odredom izviđača „Aco Milosavljević“ iz Rušnja, Srbija.

Tijekom 60-ih godina odred je na korištenje dobio prostorije u današnjoj Županijskoj ulici, koje su zvane „četni stan“. Prostor je uređen samoinicijativom članova, kako bi omogućio okupljanje i rad izviđača u slobodno vrijeme.

U svom radu, odred je surađivao sa svim odredima izviđača iz Osijeka i šire te mjesnim odborima na području grada.

Tijekom godina djelovanja, kroz odred je prošlo gotovo 20.000 članova.

Potrebno je istaknuti najzaslužnije članove za rad odreda. To su redom: Antun Mladen Štern Grozni, Ivo Šimunović, Dragomir Šulc, Josip Pichler Jocika (dugogodišnji starješina odreda), Tomica Bošnjaković Boc, Stjepan Čindrić Cindro, Stjepan Huber Piljo, Ankica Pichler Sajler, Krunoslav Rukavina Čarapa, Slavko Pichler Šile, Darko Vajs Fuko, Željko Lazanin Lazo, Davor Šamota Bimbo, Jovica Ostojić Joco, Nevenka Kalić, Štefan Supek Beli, Mato Čavajda Kina, Davor Horvat Faks, Helena Sabljic, Stevo Hmelina, Igor Milanović, Olga Tušek (OŠ Josipovac), Željko Bolić (OŠ Milan Tomljanović), Franjo Švajcer (OŠ Antunovac).

Za vrijeme Domovinskog rata dio članova odreda uključio se u obranu domovine. Nasreću nitko nije poginuo. Odred je dio svoje opreme stavio na raspolaganje jedinicama teritorijalne obrane i civilne zaštite.

Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek je promijenio naziv u Odred izviđača „Drava“ Osijek početkom 1992. godine, dok je osnivačka skupština bila održana tek 1997. godine prema novom zakonu o udrugama.

Nakon Domovinskog rata, odlaskom na studij i zasnivanjem radnog odnosa dijela aktivnijih članova odreda, gasila se aktivnost odreda. Nažalost danas odred više nije aktivan, ali su na temelju njegova rada niknuli mnogi drugi odredi koji su i dalje aktivni na području grada Osijeka i šire.

Slavko Pichler Šile

Odred izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek (1959. - 1991.)

Odred izviđača – porječana „Mate Jerković“ Osijek osnovan je 10. 9. 1959. godine, a s radom je prestao 14. 4. 1991. godine.

Himna odreda: Porječanska

Znak odreda:

Poklič odreda:

„Svi za jednoga! – Jedan za sve! (3x)

– Mate Jerković!“

I.

Porječani mi smo, srca su nam mlada
Odred „Mate Jerković“ iz Osijeka grada! (2x)

Mala, mala porječanska flota
plovi po Dravi dok se ne udavi! (2x)

II.

Izviđači, planinke, sa sviju strana
Imal išta ljepše od nas porječana? (2x)

Mala, mala porječanska flota
plovi po Dravi dok se ne udavi! (2x)

III.

Naša mala posada kao čelik jaka,
od seljaka, radnika, studenata, đaka. (2X)

Mala, mala porječanska flota
plovi po Dravi dok se ne udavi! (2x)

IV.

Našu malu posadu vođa je vaspit'o
(umjesto „vođa“ pjevalo se vođino ime),
pogovora o tome nemože dat' nitko! (2x)

Mala, mala porječanska flota
plovi po Dravi dok se ne udavi! (2x)

V.

Porječanin biti to je čast i dika,
Ploviti po Dravi, vodit' izvidnika. (2x)

Mala, mala porječanska flota
plovi po Dravi dok se ne udavi! (2x)

Autor teksta: Miroslav Mika Antić

Nakon održane Prve Smotre pomoraca i porječana Jugoslavije, dok još nije postojao SIO, 10. 9. 1959. godine osnovan je Odred izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek. Na prijedlog Dragomira Šulca zvanog i Tata Šulc, tadašnjeg starješine Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek (koji je bio matični odred svim novim odredima kasnije udruženim u Savez izviđača općine Osijek) u ljeto 1959. godine, Zvonimir Valenteković Barba i Josip Seligman Selac osnovali su Odred izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek. Izabrali su ime narodnog heroja, admirala Mate Jerkovića, tadašnjeg komandanta Jugoslavenske ratne mornarice, za što su od njega tražili i dobili pismeno odobrenje. Na Dan izviđača Hrvatske, 19. 5. 1977. godine, odred ga je imenovao prvim počasnim starješinom, što on ostaje do smrti 17. 6. 1980. godine. Svoje ime kao i časnu pripadnost izviđačkoj organizaciji Odred izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek opravdao je kroz redovne aktivnosti i težišne akcije: plovidbe, logorovanja, radne akcije, marševe, pohode, bivke i izlete, višeboje na izviđačkim prigodnim susretima i aktivnu suradnju s jedinicama Saveza izviđača Srbije, Saveza izviđača Vojvodine, Saveza izviđača Kosova, Sojuz na izvidnici na Makedonija, Saveza izviđača Bosne i Hercegovine i

Hrvatske, suradnju s Jugoslavenskom ratnom mornaricom, društveno-političkim organizacijama, radnim organizacijama, s osnovnim školama i mjesnim zajednicama na čijim terenima je djelovao odred. Zbog zasluga i uspješnog ostvarenja ciljeva i zadataka izviđačke organizacije, odred je primio od spomenutih organizacija i njihovih rukovodstava brojna priznanja, pohvale, nagrade najviše nazive i plakete, a pojedinci odlikovanja SIH-a, SIJ-a i SFRJ-a. Za vrijeme postojanja i rada jedinice Savez izviđača Hrvatske proglasio je odred i njegove tri posade „Partizanskim odredom“ i „Partizanskim četama“, dvanaest članova je trajno imenovao najvišim nazivom *izviđač – partizan*, šestoricu proglasio *izviđačkim instruktorima* I. stupnja i jednog II. stupnja, dok je Savez izviđača Jugoslavije jednog člana odreda proglasio *jugoslavenskim instruktorom*. Savez izviđača općine Osijek, devetoricu pojedinaca osposobljavanih u odredu proglasio je *izviđačima – specijalistima za porječanstvo*. Porječansku spomenicu najviše priznanje – odlikovanje u odredu primilo je četvero članova koji su najduže vremena proveli u odredu i postigli visoke rezultate.

Od 10. 9. 1959. godine do 14. 4. 1991. godine nesebičnim zalaganjem i dobrovoljnim radom odred su „na leđima“ nosili:

STARJEŠINE ODREDA:

1. Zvonimir Valenteković Barba, 2. Stanko Subašić, 3. Boško Strajnić, 4. Vuk Šošić, 5. Trivun Sogić Čika Triva, 6. Andrija Tomljenović, 7. Nandor Mazak, 8. Ivan Živko, 9. Krunoslav Jošnik, 10. Franjo Balog Jaki, 11. Željko Bolkovac Mannix Pumpa.

NAČELNICI ODREDA:

1. Zvonimir Valenteković Barba, 2. Josip Seligman Selac, 3. Predrag Perkov Šule, 4. Slavko Murković Murat, 5. Vuk Šošić, 6. Gojko Medić Medići, 7. Borna Šulc, 8. Marko Terzić Marac, 9. Hrvoje Vidaković, 10. Željko Bolkovac Mannix Pumpa, 11. Darko Mrkonjić Mrka, 12. Josip Denich, 13. Damir Disep, 14. Zdenko Reba, 15. Mario Grizelj, 16. Boris Mijoč.

STARJEŠINE POSADA:

1. Vinko Tucak Tucko, 2. Josip Vidaković, 3. Milan Cvetičanin, 4. Dmitar Čalić, 5. Branka Balić, 6. Zdenka Kuzma, 7. Dubravka Čulinović, 8. Stjepan Sokol, 9. Vera Bolkovac, 10. Zvonimir Valenteković Barba Admiral, 11. Borna Šulc, 12. Vera Berković, 13. Zdenka Šulc, 14. Božidar Hogl, 15. Zorislav Plevnik Zorko, 16. Zdenko Popović Pop, 17. Iztok Čebihin.

VOĐE POSADA:

1. Zvonimir Valenteković Barba, 2. Josip Seligman Selac, 3. Mimica Divjak, 4. Predrag Perkov Šule, 5. Mojmir Mijoč, 6. Rajko Subašić, 7. Đorđe Ivković Đoko Padavičar, 8. Gojko Medić Medići, 9. Zdravko Azenić Aze, 10. Drago Požega, 11. Irena Galijašević, 12. Borna Šulc, 13. Luka Bilić, 14. Din Muslić Dine, 15. Dario Mamić, 16. Hrvoje Vidaković, 17. Zdravko Sogić, 18. Milan Čalić Mićaga Čalton, 19. Fabijan Božić Fabo, 20. Goran Mađarac Magi, 21. Goran Zeljković Zelja, 22. Zoran Batnožić Batnoga, 23. Dušan Mirković, 24. Branimir Šerman Šerpa, 25. Branko Mesarić, 26. Zdenka Šulc, 27. Donald Radunković, 28. Zdenko Popović Pop, 29. Damir Jugović Juga, 30. Dražen Jožef, 31. Goran Gojković Goc, 32. Damir Vedriš, 33. Boris Mijoč, 34. Mario Grizelj, 35. Saša Malčić, 36. Dario Staković, 37. Danijel Mišljenčević, 38. Igor Čebihin, 39. Dejan Živaković.

VODNICI:

1. Zvonimir Valenteković Barba, 2. Miroslav Kramarić, 3. Josip Seligman Selac, 4. Mimica Divjak, 5. Predrag Perkov Sule, 6. Mojmir Mijoč, 7. Rajko Subašić, 8. Miloš Šošić Šo, 9. Dražen Radman Dado, 10. Drago Požega, 11. Blaž Vajler, 12. Momo Labudović Labud, 13. Marko Terzić Marac, 14. Gojko Medić Medići, 15. Zdravko Azenić Aze, 16. Ilija Majer, 17. Svetlana Tomljenović Ceca, 18. Đorđe Ivković Đoko Padavičar, 19. Đorđe Grujić Čelavi Đoko, 20. Žarko Mišljenčević Kljac, 21. Miroslava Mirković Mirka, 22. Irena Galijašević, 23. Radenko Đuragić, 24. Milan Čoporda, 25. Tomislav Korov, 26. Svetozar Čoporda, 27. Borna Šulc, 28. Branko Jurišić Brne, 29. Zlatko Herhenreder Flint, 30. Željko Bolkovac Mannix Pumpa, 31. Dobrica Bosanac Brico, 32. Milan Čalić Mičaga Čalton, 33. Luka Bilić, 34. Din Muslić Dine, 35. Dario Mamić, 36. Fabijan Božić Fabo, 37. Hrvoje Vidaković, 38. Davor Gavrilović, 39. Ladislav Kele Lacika, 40. Zdravko Sogić, 41. Goran Mađarac Magi, 42. Nada Sogić, 43. Darko Mrkonjić Mrka, 44. Goran Zeljković Zelja, 45. Zdenko Reba, 46. Ivica Poje, 47. Damir Ljubić, 48. Mirko Pešov, 49. Dražen Jožef, 50. Sandra Miškolci, 51. Dušanka Radulović, 52. Srđan Trandafilović, 53. Dušan Radulović, 54. Damir Disep, 55. Zoran Batnožić Batnoga, 56. Branimir Šerman Šerpa, 57. Gordana Batrović, 58. Stjepan Mršić Čota, 59. Sanda Kulhavi, 60. Jasna Bogavac, 61. Dejan Stojanović, 62. Miroslav Marić, 63. Željko Balog, 64. Zdravko Mihajlović, 65. Zoran Jovanović, 66. Irena Milošević, 67. Željko Stiblik, 68. Branko Perković, 69. Radoslav Grljušić, 70. Gordana Miščević, 71. Branko Mesarić, 72. Radomir Kolarić Rada, 73. Ivica Ravlić, 74. Branko Halavuk, 75. Zoran Mitanović, 76. Sanja Mitanović, 77. Silvio Sitarić Sito, 78. Štefica Filipović, 79. Dule Gvozdenović, 80. Darko Marenčić, 81. Miraš Lazarević, 82. Miroslav Bakota, 83. Velibor Kecojević, 84. Zdenka Kovačević, 85. Damir Jugović Juga, 86. Vladimir Čajo, 87. Silvio Brezak, 88. Goran Valenteković, 89. Damir Vedriš, 90. Goran Gojković Goc, 91. Tomas Galiatsos, 92. Tomislav Cukrov, 93. Tihomir Florijančić, 94. Boris Mijoč, 95. Dejan Živaković, 96. Saša Malčić, 97. Zoran Bićan, 98. Hrvoje Sušac, 99. Saša Cindrić, 100. Igor Čebihin, 101. Siniša Jurak, 102. Dejan Čebihin, 103. Dino Zeljko, 104. Danijel Mišljenčević, 105. Nenad Turkalj, 106. Igor Čebihin, 107. Dario Staković, 108. Mario Grizelj, 109. Davor Hržica, 110. Saša Rajndl, 111. Krešimir Poljak, 112. Igor Kurteš.

PREDVODNICI JATA POLETARACA I ROJAPČELICA:

1. Vera Bolkovac, 2. Melita Gregor, 3. Vesna Brekalo, 4. Donald Radunković, 5. Vera Stojnović, 6. Boris Mijoč, 7. Davor Hržica, 8. Krešimir Poljak.

PREDSJEDNICI KLUBA BRĐANA:

1. Marko Terzić Marac, 2. Darko Mrkonjić Mrka, 3. Fabijan Božić Fabo.

Od 10. 9. 1959. godine do 14. 4. 1991. godine prema godišnjim izvještajima o radu u odred u najmanje članova bilo 1988. (ukupno 47 članova jer je jedna cijela posada napustila odred radi formiranja novog), a najviše 1978. (216 članova). Ostalih godina broj članova kretao se između 70 i 199.

Svoj doprinos izgradnji i uspjehu odreda dali su brojni članovi Savjeta odreda iz redova roditelja članova, prosvjetnih i društveno – političkih radnika, privrednika i bivših aktivnih članova. U ostvarenju Porječanstva kao posebnog dijela programa organizacije (provođenog u manjem broju izviđačkih jedinica) provedenog na rijekama, jezerima, kanalima i njihovim obalama, važne su zasluge kapetana bojnog broda Jugoslava Maksimovića i mornaričko-tehničkog potpukovnika Milana Komara iz Uprave RM aktivnih u Savjetu odreda više godina.

U godinama svog postojanja ovaj naš odred ostvario je korisnu suradnju s drugim izviđačkim jedinicama na saveznom i republičkim izviđačkim smotrama, plovidbama, logorovanjima, marševima i pohodima kao i u međusobnim posjetama pojedinačno. Ne zaboravimo, to su:

1. Izvidnički odred „Maršal Tito“ Skopje,
2. Samostalna posada izviđača-pomoraca „Galeb“ Pula,
3. Odred izviđača „Borovo“ Borovo,
4. Odred izviđača „Split“ Split,
5. Odred izviđača „Moša Pijade“ Kanjiža,
6. Odred izviđača „Dr. Mladen Stojanović“ Prijedor,
7. Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ Đakovo,
8. Odred izviđača-porečana „Ivo Lola Ribar“ Beograd,
9. Odred izviđača-porečana „Sutjeska“ Šabac,
10. Odred izviđača „Stjepan Petnjarić Tarzan“ Valpovo,
11. Odred izviđača „Mladi radnik“ Novi Sad,
12. Odred izviđača-pomoraca „Mirko Kaliterna“ Split,
13. Odred izviđača „Mirko Mileski“ Kičevo,
14. Odred izviđača „Bratstvo-jedinstvo“ Beograd,
15. Odred izviđača-porečana „Školski brod Jadran“ Niš,
16. Odred izviđača „Vid Nježić“ Prnjavor,
17. Odred izviđača „Sonja Marinković“ Stapar,
18. Odred izviđača „Mladi graničar“ Beli Manastir.

Posebni i još tjesniji oblik suradnje odvijao se u jedinicama koje su bile udružene u „bratske odrede“ izviđača iz raznih republika i pokrajina. Povelje o jednoj takvoj suradnji potpisali su međusobno:

1. Odred izviđača „Filip Filipović“ Beograd,
2. Izvidnički porečanski odred „Jadran“ Skopje,
3. Odred izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek i
4. Odred izviđača „Binačka Morava“ Vitina.

U vrijeme osnivanja i dugogodišnjeg rada odred je koristio prostorije i spremišta za realizaciju redovnih aktivnosti (vodni, jatni, posadni i odredski sastanci te godišnji zborovi i skupštine odreda) kao i čuvanje dokumentacije i kolektivne opreme u:

1. Domu OLT-a Osijek na Vijencu Borisa Kidriča,
2. Motonautičkom klubu „Drava“ Osijek,
3. Osnovnoj školi „Rade Končar“ Osijek,
4. Osnovnoj školi „Boris Kidrič“ Osijek,
5. Mjesnoj zajednici Feđe Milić Osijek,
6. Mjesnoj zajednici „Vijenac Borisa Kidriča“ Osijek,
7. Motonautičkom klubu „Neptun“ Osijek,
8. Mjesnoj zajednici „XII. proleterska brigada“ Osijek,
9. Osnovnoj školi „Osječka udarna brigada“ Osijek.

Ovom prilikom, svima njima, se zahvaljujemo na podršci.

Na fotografiji je admiral Mate Jerković Barba Mate (2. 8. 1977. godine) sa svojim porječanima.

Borna Šulc
Izviđački instruktor II. stupnja,
Jugoslavenski instruktor

Borna

2. POSADA PORJEČANA „GALEB“ USPJEŠNO JE RADILA!

Dana 27. 3. 1970. godine od 1. voda „Jazavci“ iz 1. posade porječana „Bartholomeo Dias“ u Odredu izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek nastala je 2. posada porječana „Galeb“. Imala je tada tri jača voda: „Jazavci“ (koji je kasnije promijenio ime u „Jazavac“), „Marinci“ i „Galeb“, dok su vodovi „Komandosi“, „Pirat“ i „Lopoč“ nastali kasnije. Svi vodnici (osim vodnika u vodu „Lopoč“) i vođa posade, do tada su pripadali vodu „Jazavci“. Svake godine odred je između tri posade ocjenjivao rad i proglašavao NAJBOLJOM ČETOM jednu od njih. Tako je 11. redovna odredska skupština održana 21. 11. 1970. godine dodijelila 2. posadi „Galeb“ prelaznu zastavicu „NAJBOLJOJ ČETI“, što je rijetkost da jedinica dobije taj naziv u godini kada je i osnovana. Već u 9. mjesecu 1972. godine iz posade je izrasla nova jedinica u odredu – 1. posada „Nelson“, a postepeno su članovi 2. posade „Galeb“ osnivali nove vodove u drugim posadama i prelazili u njih.

Zanimljivo je da prve tri godine ni jedan od vodnika u posadi nije imao završen tečaj za vodnike, a tek nakon tri godine – „provjerene“ vodnike odred je slao na tečajeve za vodnike u Savezu izviđača općine, ili Savezu izviđača Hrvatske da ih pohađaju i to o vlastitom trošku. U početku rada posade tečaj za vođe 2. stupnja imali su samo vođa i starješina posade (koje su isto pohađali o svom trošku). U ostalim posadama aktivniji članovi slani su prvo na tečajeve, ali o trošku odreda ili SIO-a Osijek, od kojih je manji broj ostajao raditi na funkcijama vodnika. Sada, 53 godine kasnije, dok razmišljam kako je naša posada imala toliko uspjeha u osnivanju i izgradnji novih vodova i posada u odredu, mogu shvatiti. Jedan od nas, kada je osnovao vod „Jazavci“ 27. 3. 1969. godine, dobio je na poklon od svoga oca starog izviđača, ali i predratnog skauta, Priručnik za skautske vodnike od Williama Hillcourta, Peto izdanje Skautskog glasnika – Organa Saveza skauta Kraljevine Jugoslavije iz 1936. godine. Stručna znanja i metoda uputa za rad voda i voda u četi (posadi) koristili smo iz ovog starog udžbenika/priručnika u sastavljanju naših godišnjih planova kao i u planiranju svih redovnih i težišnih akcija. Mislim da smo zato mogli tri godine voditi i osnivati nove vodove bez da su vodnici imali završen neki od tečajeva. Tada se nije mnogo pričalo o radu starojugoslavenskih skauta, ali nama su knjige kao ova jako pomogle u radu kod planiranja i realizacije ciljeva i zadataka Izviđačke organizacije u naše vrijeme.

Određ izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek 25. 12. 1976. godine je imao 5. posadu „Rade Končar“ i 28. posadu „Boris Kidrič“, koje su nosile imena osnovnih škola koje je pohađala većina članova odreda. Tada je odlučeno da posade u odredu nose imena tih ustanova, a 2. posada „Galeb“ rasformirana je nakon šest godina uspješnog rada.

Na ovoj fotografiji, koju je snimio budući načelnik odreda Slavko Murković Murat, su članovi 2. posade porječana „Galeb“ na Smotri odreda održanoj u Parku ispred Doma JNA u Osijeku kod „školjke“ u nedjelju 27. 9. 1970. godine. U gornjem redu na betonskoj ploči čuče s lijeva nadesno: Miljenko Šmit, Branko Vrtačnik, Boško Zorić, Goran Mađarac, vodnik u vodu „Lopoč“ i malo sitniji Zdravko Sogić. U srednjem redu na betonskoj ploči sjede: Branko Jurišić Brne – vodnik u vodu „Marinci“, Dobrica Bosanac Brico – vodnik u vodu „Pirat“, Lazar Grujić Lazo, Gojko Medić Medići – dotadašnji načelnik odreda, Željko Bolkovac Mannix Pumpa– vodnik u vodu „Komandosi“, Milan Čalić Mićaga Čalton – vodnik u vodu „Jazavci“, Ladislav Težla i Andrija Težla. U donjem redu na zemlji sjede: Miroslav Šatlan Šalter, Vinko Tucak Tuccko – starješina naše posade, Borna Šulc – vođa naše posade i Hrvoje Vidaković kasnije vodnik u vodu „Nelson“ od kojeg je nakon dvije godine nastala istoimena 1. posada „Nelson“.

Ovu fotografiju snimio je u subotu 28. 11. 1970. godine Hrvoje Vidaković ispred kuće na uglu Šumadijske i Zagorske ulice (danas Baranjske i Zagorske ulice).

U pozadini se vidi Bijela kasarna, a sasvim lijevo OLT. Nakon sastanka posade dio članstva slikao se s Prelaznom zastavicom NAJBOLJOJ ČETI koju je posada primila od Skupštine odreda 21. 11. 1970. godine. Na fotografiji su slijeva nadesno: Vojislav Janković Medo u kaputu na biciklu, Andrija Težla, Boško Zorić Bole (s beretkom), Borna Šulc (s beretkom) – vođa 2. posade „Galeb“ drži lijevom rukom vrh Prelazne zastave, Željko Bolkovac Mannix Pumpa (s beretkom) – vodnik u vodu „Komandosi“ drži jedan kraj zastave, ja Branko Jurišić Brne – vodnik u vodu „Marinci“, Zlatko Herhenreder Flint – sekretar posade i vodnik u vodu „Galeb“ (drži lijevom rukom drugi kraj zastave), Ivica Kiš, Miroslav Šatlan Šalter, Milan Čalić Mićaga Čalton – vodnik u vodu „Jazavci“. Čuče: Zdravko Sogić, Ladislav Težla Lacika, Nenad Podrumac i Željko Prodanović Čonto. Nitko od nas nije mogao ni pomisliti da će ova fotografija (11 dana kasnije) biti posljednja u životu Zlatka Herhenredera Flinta koji je 9. 12. 1970. godine zbog bolesti srca preminuo u 17-oj godini života. Sahranjen je dan kasnije sa svojom izviđačkom uniformom, a uniforme smo nosili i mi njegovi tužni drugovi iz odreda. Ostao je zapamćen kao savjestan, marljiv, dobar i uvijek raspoložen. Godinu dana članovi odreda nosili su iznad lijevog džepa uniforme prišiven crni flor.

Branko Jurišić Brne
Izviđač–porječanin III. izviđačke zvijezde

Odred izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek (1960. - 1991.)

Odred izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ iz Osijeka osnovan je 15. 2. 1960. godine, a na početku svog djelovanja odred je sačinjavalo 8 četa: Četa poletaraca „Boško Buha“ Osijek, Četa planinki „Runolist“ Osijek, Četa izviđača „Sava Kovačević“ Osijek, Četa izviđača „Josip Hauk“ Osijek, Četa izviđača „Ivan Horiš“ Osijek, Četa izviđača „Arhitekti“ Osijek, Posada izviđača-porječana „Marko Polo“ Osijek i Četa izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek.

Kroz cijeli period djelovanja odreda održale su se Četa planinki „Runolist“ i Posada „Marko Polo“, a 1986. godine odred je obnovio rad Čete poletaraca „Boško Buha“. U proteklih 26. godina uspješnog djelovanja članovi odreda su nizom uspješnih akcija i logorovanja, bilo da se odred na njima pojavljivao kao sudionik ili organizator, ostavili zapažene rezultate. Prije svega to su tri najviša priznanja „Partizanski odred“ za 1965., 1966. i 1967. te Malu plaketu JNA za 1971.

Članovi odreda su se pokazali kao vrlo dobri organizatori niza akcija među kojima treba istaći Republički izviđački partizanski višeboj 1980. Uz veliko angažiranje svih kadrova, izviđačkih aktivista, odred uspješno djeluje na provođenju izviđačkog programa, sudjeluje u svim akcijama i manifestacijama dajući tako svoj doprinos razvoju i širenju ugleda izviđačke akcije u cjelini

1986. odred broji 92 člana i to: 15 planinki, 13 izviđača, 52 poletaraca i pčelice i 12 brđana koji su položili: 22 prva leta, 25 druga leta, 15 treća leta, 13 prvih zvijezda, 2 druge zvijezde i 6 treće zvijezde, te 2 izviđača sa zvanjem *izviđač partizan*. Upravu odreda čine: Ljubomir Soldić – starješina, Jadranka Gajić – načelnik, Anela Nikčević - vođa Čete „Runolist“, Renata Dumančić - vođa Čete poletaraca „Boško Buha“, Rebeka Gutzmirtl - vođa Posade „Marko Polo“, Renata Dražić - blagajnik i tajnik, Anđelko Praskalo – ekonom.

Uprava odreda, prosinac 1986. u listu Informator SIO, br. 3/86

Starješine u Odredu izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek od osnivanja do gašenja odreda bili su: Katica Delač, Nikola Kosanović, Otto Neuman, Horst Zavacki, Đorđe Balić, Živorad Petrović Žika, Vladimir Lendić Lemba, Anđelko Praskalo Gumeni, Ljubomir Soldić i Jadranka Gajić Jaca.

Istaknutiji načelnici od osnivanja do gašenja odreda bili su: Adela Kadić, Anđelka Šušnjara, Mirjana Kadić, Zdenka Majlinger, Franjo Balog Jaki, Ljubomir Soldić, Anđelko Praskalo Gumeni, Nenad Trifunović, Jadranka Gajić Jaca i Anela Nikčević.

Dokumentacija, fotografije i zastava odreda nisu se sačuvale jer je tijekom Domovinskog rata uništena prostorija odreda (miniranjem po nepoznatom počinitelju 1991.) koje su bile u Ulici Zmaj Jove Jovanovića, pa je moguće da smo nekoga od starješina, načelnika ili zaslužnih članova izostavili, stoga nam nemojte zamjeriti. Nasljednik Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ iz Osijeka je Izviđački klub „Javor“ Osijek koji je osnovan 2001.

Općinsko starješinstvo Saveza izviđača Hrvatske za Općinu Osijek (1960. - 1962.) Savez izviđača Općine Osijek (1962. - 1991.)

Općinsko starješinstvo Saveza izviđača Hrvatske za općinu Osijek osnovano je 28. 5. 1960. godine da bi se poslije preimenovalo u Savez izviđača općine Osijek (SIO Osijek) 1962. godine. U ovom savezu su bile udružene sve izviđačke jedinice na području općine Osijek te je u to vrijeme bio prvi formirani SIO u Savezu izviđača Jugoslavije. Osnovan je zbog potrebe koordiniranja rada sve većeg broja izviđačkih jedinica, njihovog financiranja od strane općine i korištenja zajedničke opreme.

Predsjednik Općinskog starješinstva je bio Josip Šilipetar Šiljo, a načelnik Dragomir Šulc Tata Šulc (oboje na funkcijama od 28. 5. 1960. do 25. 12. 1962.).

Dragomir Šulc Tata Šulc izabran je na funkciju prvog predsjednika Saveza izviđača općine Osijek 25. 12. 1962. i ostaje na njoj do 15. 4. 1975. Godine 1970. imenovan je i na dužnost prvog predsjednika Koordinacionog odbora Saveza izviđača Hrvatske za Zajednicu općina Osijek (KOIZO-Osijek) na kojoj ostaje do svoje smrti 5. 9. 1986. godine.

Nakon njega predsjednici SIO Osijek bili su: Milivoj Vidanović, Josip Pichler Jocika, Dragoljub Radanović, Vladimir Suško Sule, Boris Petekić, Zorislav Babić Zoran i Krunoslav Jošnik.

Na funkciju načelnika SIO Osijek prva je izabrana Ankica Pichler 25. 12. 1962. godine, a poslije nje načelnici SIO Osijek bili su: Vjekoslav Pavlović Kuko, Stjepan Cindrić Cindro, Vinko Panjkov, Zorislav Babić Zoran (u tri mandata), Suško Vladimir Sule, Stjepan Supek Cucika Leš i Siniša Borjanić Bimbo.

Odred izviđača „Quercus“ Osijek je na svojoj osnivačkoj skupštini 1993. donio odluku kako je sljednik bivšeg SIO Osijeka te su mu pripala sva materijalna sredstva, ali i sve obaveze koje je SIO Osijek tada imao. Danas je Udruga izviđača „Slavonski hrast“ Osijek sljednik SIO Osijek (nakon promjene imena) te je sva preostala arhiva u njezinom vlasništvu.

Odred izviđača „VI. slavonski korpus“ Osijek (1968. - 1991.)

Znak odreda:

Himna odreda: Sva bogatstva ovog svijeta

I.

Danas kada kažu da na nama leži svijet
nek' naša srca rode ljubav.
Sva dijeca svijeta uvijek željna mirnog sna
traže to sad od nas.

II.

Svo bogatstvo ovog svijeta
to je vječna ljubav mladih.
Na njima koji čistim srcem vole sve
ostaje ovaj svijet.

III.

Pjevajmo sad -hej, mladi smo još -hej,
pjesma će nas zbližit sve -hej.
Pjevajmo svi dok svijet je još
prepun ljubavi, ljubavi te.

IV.

Danas kad život nam se čini kao san
i kad u pjesmi prođe svaki novi dan.
Pružimo ruke dajmo dio ljubavi
onome tko je sam.

V.

Svo bogatstvo ovog svijeta
to je vječna ljubav mladih.
Na njima koji čistim srcem vole sve
ostaje ovaj svijet.

Narodna (Amerika), stihovi: Ivica Krajač

Odred izviđača „VI. slavonski korpus“ Osijek osnovan je 27. 10. 1968. godine. Imao je 120 članova. Osnivačkoj skupštini pored ostalih predstavnika odreda prisustvovala je i Dragomir Šulc, tadašnji predsjednik općinskog saveza, te gosti iz Podravske Slatine.

Svojim aktivnostima odred je počeo s radom nešto ranije. Naime od 12. do 13. 10. 1968. godine u Plaškom, na akciji „Tragom vijećnika ZAVNOH-a“ iz našeg odreda prisustvovalo je 5 članova od kojih je Vlado Suško bio vođa ekipe, te su tako pridonijeli da pobjednički pehar stigne u Osijek. Ujedno je to i prva akcija upisana u 1. odredsku knjigu - ljetopis.

Potrebno je prisjetiti se i prve uprave odreda: Zdravko Tešija – starješina, Vlado Suško – načelnik, Zdenka Anđelić – sekretar, Blaženka Šimek – blagajnik i Zvonko Horvat – ekonom, Dinko Buljan - vođa Čete „Nikola Demonja“, Zdenko Horvat - vođa Čete „Petar Drapšin“, Zdenko Popović - vođa Čete „Nikola Miljanović-Karaula“, Zora Bobeta - vođa Čete „Persa Bosanac“. Dan odreda je 17. 5. - dan osnivanja VI. slavonskog korpusa NOV i POJ.

1987. godine odred radi u Osnovnoj školi „14. travanj“ OOUR „Vladimir Nazor“ Osijek. Članovi odreda su uglavnom učenici ove škole. Ukupno imamo 150 članova, od toga 90 poletaraca i pčelica, 32 izviđača i planinki mlađeg uzrasta, 27 izviđača i planinki omladinskog uzrasta. S položenim prvim, drugim i trećim letom imamo 64 poletaraca i pčelice, a s izviđačkom zvijezdom imamo samo 5 izviđača mlađeg uzrasta. Iz ovog je vidljivo da smo suočeni s nedostatkom voditelja, naročito starije strukture.

Nažalost, odlaskom članova u srednje škole završava se i njihova aktivnost u radu s izviđačima. Mada nailazimo na teškoće oko kadrova naš odred sudjeluje na skoro svim akcijama koje se organiziraju, za što smo nekoliko puta dobili priznanje od strane predsjedništva Saveza izviđača općine Osijek.

16. 9. 1988. godine održana je godišnja skupština odreda. Starješina odreda je Ladislav Novak, a ostali članovi štaba odreda su: Nikola Babić, Andrea Anić, Sanja Korošec, Lidija Cebić, Goran Tušek i Vlatka Novak. Savjet odreda čine: Ladislav Novak, Irena Čerba, Pero Begovac, Željko Bel, Ivica Brandeker, Ivan Živić i Smiljan Kundert. Odred čini 70 članova.

Za svoj kontinuirani i predani rad dvije naše čete dobile su najviše priznanje Saveza izviđača hrvatske za 1970. godinu, a to je „Partizanska četa“. To visoko priznanje dobile su 8. četa „Nikola Miljanović - Karaula“ i 11. četa „Petar Drapšin“.

Ladislav Novak

siječanj 1987.

list Informator SIO, br. 4

Zadnja godišnja skupština odreda je održana 14. 9. 1990. godine, a zadnja akcija upisana u 2. odredsku knjigu - ljetopis je izlet uz Dravu prema ušću Karašice s 35 članova i starješinom, 24. 2. 1991. godine.

Ljetopisi odreda i zastava nalaze se u arhivu Udruge izviđača „Slavonski hrast“ Osijek, a poklonio ih je osnivač, dugogodišnji načelnik i starješina Vladimir Suško.

Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek (1968. - 1993.)

Znak odreda:

Himna odreda: Izviđači-zrakoplovci

I.

Mi izviđači, odred zrakoplovci,
volimo nebo i volimo let.
Hrabrost i znanje oružje je naše,
upoznati želimo zemlju i Svijet.

Refren:

Izviđači, odred zrakoplovci,
s pjesmom kroz život prolaze svi,
a kada zatreba domovina naša,
složno k'o jedan stojimo mi.

II.

U očima našim sreća uvijek blista,
a nebo nad nama je plavo k'o lan.
U slobodnoj zemlji, uz Maršala Tita,
mi radosni letimo u novi dan.

Refren:

Izviđači odred zrakoplovci,
s pjesmom kroz život prolaze svi,
a kada zatreba domovina naša,
složno k'o jedan stojimo mi.

Tekst i glazba: Josip Bukovski

Ideja o formiranju čete izviđača-zrakoplovaca potječe još s Prve smotre SIH-a, 1964. godine. Prvi ju je predložio Stanko Tačković. Nakon nekoliko neuspjelih pokušaja u Osijeku, ovog posla se prihvatila uprava odreda „Bratstvo i jedinstvo“ te je 21. 3. 1966. osnovana 22. četa „Franjo Kluz“. Svi članovi čete učlanili su se u aeroklub gdje su bili uključeni u tečajeve modelarstva i padobranstva. Već 21. 5. 1966. naša ekipa osvojila je na međuklupskom natjecanju u Borovu prvo mjesto u takmičenju modela A-3. Tijekom ljeta 1967. četa je imala 10 izviđača padobranaca, a u rujnu iste godine organizirana je, u suradnji s aeroklubom, akcija „Desant na Dopsin“. Tijekom ove dvije godine na izviđačkom planu organizirana su dva marša na Sutjesku s ukupno 65 sudionika.

Tijekom proteklog ljeta osjetila se u radu čete stagnacija zbog zauzetosti uprave čete. Međutim, početkom školske godine započeka je sustavnija organizacija čete. Tendencija za formiranjem odreda postojala je i ranije, ali se nije moglo započeti zbog nedostatka kadrova. Sada je, međutim, sve riješeno te su tijekom jeseni formirane još dvije čete: 21. četa „Rudi Čajavec“ i 23. četa „Valentina Terješkova“.

Sada smo u punom jeku priprema za formiranje odreda. To će biti prvi i jedini odred izviđača-zrakoplovaca u državi. Naše uniforme pojavit će se uskoro u još jednoj boji - najsvjetlijoj boji vedrog neba.

Napravljena je i himna izviđača zrakoplovaca, te je posvećena odredu za osnivanje. Autor pjesme je prof. Josip Bukovski.

Za prvog starješinu odreda izabran je Stanko Tačković, a za prvog načelnika Zdenka Majlinger. Izabrana je uprava odreda u sljedećem sastavu: Zorislav Babić, Zlata Buljubašić, Boris Petekić, Zdravko Tatomirović, Milenko Šola, Vlado Grozdanić.

1968. čete koje su radile u odredu:

21. četa izviđača zrakoplovaca „Rudi Čajavec“ Osijek
22. četa izviđača zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek
23. četa izviđača zrakoplovaca „Valentina Terješkova“ Osijek

1973. odlukom uprave odreda 22. četa „Franjo Kluz“ mijenja ime u 10. četa izviđača „Sara Bertić“ Osijek jer se prešlo na rad pri istoimenoj osnovnoj školi, što su učinile i ostale čete koje su radile na drugim osnovnim školama u Osijeku.

1987. godine OI „Franjo Kluz“ broji 6 četa i 1 klub brđana s ukupno 339 članova.

7. ČIZ „Jovan i Milena Radivojević“	42 člana
8. ČIZ „XII proleterska“	55 članova
9. ČIZ „Vitezovci“	52 člana
10. ČIZ „Sara Bertić“	75 članova
14. ČPZ „Ivan Goran Kovačić“	53 člana
33. ČIZ „Veljko Vlahović“	33 člana
Klub brđana „Potez 25“	19 članova

Popis starješina odreda:

Stanko Tačković, Zorislav Babić, Momčilo Gorančić, Radislav Mađarac, Danica Brnjevarac i Josip Nikolašević.

Popis načelnika odreda:

Zdenka Majlinger, Vinko Panjkov, Zorislav Babić, Boris Petekić, Vesna Grabar, Babić Miroslav, Vlado Kovač, Mario Arambašić, Stanko Šemberger, Irena Vertike i Dalibor Frečko Frele.

Odred je za svoj rad dobio nagrade:

Srebrni javorov list sa zrncima, 1983. Majska nagrada mladih OK SSOH Osijek, 1984. Nagradu mladih Slavonije i Baranje.

Izviđačka priznanja:

1973. i 1974. Partizanski odred, 1975. , 1980. i 1984. Specijalno priznanje Saveza izviđača Hrvatske, 7. ČIZ „Jovan i Milena Radivojević“ je 1989. dodijeljen naziv partizanska četa.

Odred se bratimio 17. 3. 1984. s Odredom izviđača „Prika“ iz Nove Gradiške.

Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek je 2. 6. 1993. promijenio naziv u Odred izviđača „Quercus“ Osijek, a u čijem su sastavu bili izviđači i iz nekih „predratnih“ jedinica u Osijeku. Potom se odred još jednom preimenovao na skupštini 20. 12. 1997. u Udrugu izviđača „Slavonski hrast“ Osijek koja i danas djeluje.

Uprava Udruge izviđača „Slavonski hrast“ Osijek

Samostalna četa izviđača „Matija Gubec“ Čepin (1956. - 1961.)

Zastava SČI:

U Čepinu je izviđački pokret započeo s radom 1956. godine. Jedinica koje je prva okupljala čepinsku djecu, omladinu i radničku omladinu zvala se Samostalna četa izviđača „Matija Gubec“ Čepin, koja je kasnije prerasla u Odred izviđača „Ignjo Batrnek-Mali“ Čepin.

Kasnije se pristupilo prelasku rada na osnovne škole gdje su svoja sjedišta imali Odred izviđača „Ignjo Batrnek-Mali“ na istoimenoj školi i Odred izviđača „Vladimir Nazor“ na istoimenoj školi. Najpoznatije izviđačke ličnosti tih vremena su Horst Zavacki, prvi starješina čete i odreda, a malo kasnije i Zdenko Šmit, starješina Odreda „Ignjo Batrnek-Mali“ i Tihomir Dešić starješina Odreda „Vladimir Nazor“. Horst je bio još i starješina Čete izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek te starješina Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek.

Izviđači u Čepinu pamte i Predraga Bajamića načelnika Odreda izviđača „Ignjo Batrnek-Mali“ Čepin koji je stradao u prometnoj nezgodi sa smrtnim posljedicama za vrijeme izviđačke akcije Saveza izviđača Zajednice općina Osijek 1977. godine, a koja je nosila naziv „Zavjet uz granični kamen“.

Neobičan je podatak da je u bivšoj jugoslavenskoj državi Čepin bilo mjesto koje nije bilo općina, a imalo je dva izviđačka odreda. Čepinski su izviđački odredi pripadali Savezu izviđača općine Osijek, koji je u gradu još imao (i to u vrijeme kulminacije uspješnog rada), četiri odreda i samostalne čete u Laslovu, Tenji i Bijelom Brdu. Za istraživanje povijesti izviđačkog pokreta od 1950. do 1990. zanimljivo bi bilo saznati koja su još mjesta (u tadašnjoj SR Hrvatskoj), koja nisu bila općine, imali po dvije samostalne izviđačke jedinice.

Početak 1991. godine prestali su s radom čepinski izviđački odredi, a od samostalne čete izviđača je ostala samo ova zastava, koja se očuvala zahvaljujući domaru škole i jednom od učitelja, te je poklonjena Muzeju Slavonije.

Odred izviđača „Ignjo Batrnek-Mali“ Čepin (1961. - 1965. - 1971. - 1991.)

Odred izviđača „Ignjo Batrnek-Mali“ Čepin formiran je 19. 3. 1961. godine. Osnivači odreda su: Stjepan Fruk, Horst Zavacki, Ratko Ciger, Petar Lubina, Franjo Kruz, Vlado Ćosić, Mirjana Veršić, Antun Vadnjak i Petar Šogorić.

Pri osnivanju odred nema svojih prostorija, nema svoje opreme, a isto tako i financijski vrlo slabo stoji. Zahvaljujući velikom požrtvovanju svih članova, rad se uspješno odvijao. Financiranje je iz vlastitog džepa. Godine 1963. dobivaju u novoizgrađenom domu malu prostoriju, ali ne zadugo. Prostoriju im oduzimaju i dodjeljuju NK „Jedinstvu“. Ovako, poslan na ulicu, odred se uspijeva održati 2-3 godine, a zatim prestaje s radom. Tek u zimskom raspustu 1971. godine, na inicijativu prijašnjeg starješine odreda Zdenka Šmita, dolazi do obnavljanja rada ovog odreda. Odred je djelovao u prostorijama škole. Organiziran je tečaj za osposobljavanje kadrova u samom odredu. Odred se i dalje snalazi kako zna. Jedino što je bilo riješeno to su prostorije za rad.

Godine 1982. odred dobiva prostorije u zgradi bivše stanice milicije. Još i danas radimo na uređenju i osposobljavanju te zgrade.

Tijekom 27 godina postojanja (prekid od 1966. do 1971.) odred je imao velikih teškoća ali i velikih uspjeha. Stalno se broj članova kretao oko 100-120.

Od onih prvih poteškoća bez opreme, danas je ipak daleko opremljeniji, kako šatorima tako i ostalom opremom. U svom radu, od gotovo tri desetljeća, odred je sudjelovao u mnogim akcijama u organizaciji SIO Osijek, kao i u brojnim drugim: Smotra u Karlovcu, Zavjetima uz granični kamen, akciji putevima narodnog heroja Ignje Batrneka-Malog, akcija „Šušnjarska bitka“, akcija „Bučje Kamensko“, Putem „Batinsko-Bolmanske bitke“, akcija „Putevima partizana Slavonije“ Zvečevo, Smotre proletera Slavonije i Baranje, akcija „Podgorje“, akcija Lika 84.

Također smo organizirali jednu radnu republičku akciju 1977. godine pod nazivom „Izviđačke sportske igre“ gdje je bilo oko 300 sudionika iz cijele SR Hrvatske, smještaj pod šatorima i organizirana prehrana za dva dana.

Odred je u tom razdoblju izveo pedesetak bivaka, a logorovanje je održano u: Hrasniku jedanput, Tjentište – Sutjeska jedanput, Loparu (otok Rab) dvaput, Orahovica pet puta, Zlarin četiri puta, Otok mladosti pet puta, Jankovac jedanput.

Osnovni planovi našeg odreda su: pojačati izviđački rad, učlaniti još više članova, dovršiti prostorije za rad kao i društvenu prostoriju, pristupiti što organiziranim školovanju kadrova.

Za dugogodišnje zasluge u radu odlikovani su od strane SIH-a:

1. Zdenko Šmit zlatni izviđački prsten
2. Predrag Bajamić srebrni izviđački prsten
3. Jordan Kukavica srebrni izviđački prsten
4. Verica Frajtag srebrni izviđački prsten
5. Rajko Nađ srebrni izviđački prsten
6. Mirko Šariri srebrni izviđački prsten

Početakom 1991. godine prestali su s radom čepinski izviđački odredi.

izvor: 200 godina školstva u Čepinu 1787. - 1987.

Odred izviđača „Vladimir Nazor“ Čepin (1968. - 1991.)

Odred izviđača „Vladimir Nazor“ Čepin osnovan je 12. 1. 1968. godine. U svom sastavu ima poletarce, pčelice, planinke, brđane, brđanke i izviđače. Odred broji oko 250 članova. Svake se godine organizira logorovanje. Do sada smo bili na logorovanju u Puli, Brodarici i na Otoku mladosti. Ova su se logorovanja pokazala kao pozitivna jer smo pored odmora imali i raznih obaveza: polaganje zvijezda, vještarslava, obučavanje za vodnike, vođe četa, predvodnike poletaraca i instruktore.

Organiziramo jednodnevne izlete na kojima učimo orijentaciju u prirodi, jer tamo provodimo najviše slobodnog vremena. Priroda je izviđačima drugi dom, pa je oni vole i čuvaju. Izviđači prisustvuju raznim korisnim akcijama, kao što su: „Ništa nas ne smije iznenaditi“, „Izviđački zbor“, akcija „Zavjet graničnom kamenu“ na kojoj izviđači čuvarima naših granica – graničarima, pokazuju svoju fizičku spremnost, a to su sportske igre izviđača, natjecanja poletaraca i mnoge druge.

„Neke od dužnosti i obveza izviđača kojima se ponosimo i uvijek ih ističemo jesu: da vole svoju samoupravnu socijalističku domovinu, njene narode i narodnosti, da čuvaju tekovine narodnooslobodilačke borbe i socijalističke revolucije – bratstvo i jedinstvo, da slijede Titov put.“

Ovdje postoji i jedna izviđačka izreka koju svi dobro znaju i s mnogo ponosa spominju, a to je: „izviđač danas – vojnik sutra“.

Svake godine naš odred odlazi na logorovanje na Otok mladosti ili u Brodaricu, a naši poletarci i pčelice sudjeluju u akcijama „Zavjet uz granični kamen“, na svim susretima izviđača u Slavoniji i Baranji te širom naše domovine.

Starješina jedinice izviđača je nastavnik Tihomir Dešić, a vođa – načelnik jedinice je nastavnik Stojan Vukadinović.

Početakom 1991. godine prestali su s radom čepinski izviđački odredi.

izvor: 200 godina školstva u Čepinu 1787. - 1987.

Samostalna četa izviđača „Bratstvo-jedinstvo“ Laslovo (1970. - 1991.)

Samostalna četa izviđača „Bratstvo-jedinstvo“ Laslovo, prema imenu osnovne škole na kojoj je četa radila, osnovala se 15. 9. 1970. u mjestu Laslovo koje je u blizini Osijeka.

Njen starješina bio je Stanko Stokanović, vođa čete Lajoš Bocka Picika, tajnik i prosvjetni savjetnik čete Božidar Simić Čika Božo, a instruktor čete Zdenko Popović Pop.

Četa je osnovana od strane OI „VI. slavonski korpus“ Osijek radi kandidacije za partizanski odred, gdje je jedan od uvjeta bio osnivanje nove jedinice tj. čete koja bi okupljala djecu i mlade iz Laslova, Palače, Koroga i Silaša.

Četa je održavala suradnju s mađarskim pionirima (Úttörök) iz mjesta Pečuh (Pécs) u Mađarskoj gdje su surađivali s osnovnom i srednjom školom budući je stanovništvo sela Laslova mađarskoga podrijetla.

Od ove čete ostalo nam je samo par fotografija, dosta toga je stradalo u Domovinskom ratu pošto je selo Laslovo bilo 152 dana prva linija obrane grada Osijeka, a potom je okupirano. Zanimljivo je kako je to jedina jedinica koja je izdala prigodnu metalnu značku s osječkog područja u svojem radu.

1972. zimovanje u Iloku izviđača iz Laslova i Osijeka

Samostalna četa izviđača „Ljubomir Milinković“ Bijelo Brdo (1973. - 1991.)

Starješina čete je bio Bogdan Bogdanović nastavnik likovnog odgoja na OŠ „Ljubomir Milinković“ Bijelo Brdo, a vođa čete: Tihomir Smiljanić. Bilo nas je prosječno oko 60 članova.

Istaknutiji članovi: Bogdan Bogdanović, Marko Kozlović učitelj ruskog jezika, Borislav Katić, Zvonko Gerhard, Slobodan Volarev, Tihomir Smiljanić, Vitomir Smiljanić, Branko Uglješić, Mile Miljašević, Jovanka Trbić, Nenad Nikšić Delija, Dragoslav Mijačević.

Naša četa je organizirala samostalno izlete, logorovanja i druge akcije te sudjelovala u ostalim težišnim aktivnostima Saveza izviđača općine Osijek, Saveza izviđača Hrvatske i Saveza izviđača Jugoslavije, kao što su „Cvijet uz spomenik“, „Izviđači zbor!“, „Zavjet uz granični kamen“, „NNNI“ lokalnog i republičkog značaja, u skladu s ciljevima i programskim zadacima Saveza izviđača Jugoslavije. Važno je istaknuti da su u akciji Saveza izviđača Hrvatske „NOT-79.“ – Noćnom orijentacionom takmičenju, u povodu Dana republike 1979. godine, čiji je izvršni organizator bio Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ iz Osijeka, domaćini bili: naša četa, Osnovna škola „Ljubomir Milinković“ Bijelo Brdo i Mjesna zajednica Bijelo Brdo. U četi je radilo 5 muških vodova i 1 ženski vod. U sjećanju mi je ostao bivak u okolini mjesta na lokaciji Čotovi između Bijelog Brda i Aljmaša, te akcija za Dan izviđača u Osijeku gdje je naša četa sudjelovala na propagandnom logoru.

7. 10. 1978. smotra čete u parku koju vrši Milan Lukić
(komandir vatrogasaca u Bijelom Brdu) i Tihomir Smiljanić vođa čete

Dragoslav Mijačević

Samostalna četa izviđača „Braća Guštin“ Višnjevac (1980. - 1991.)

Samostalna četa izviđača „Braća Guštin“ Višnjevac osnovana je 4. 4. 1980. godine pri istoimenoj osnovnoj školi nakon višemjesečnog pripremanja i pokretanja rada vodova. Ovu jedinicu osnovao je Borna Šulc izviđački instruktor II. stupnja (tada vođa posade u 5. posadi porječana „Rade Končar“ iz Odreda izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek) dok je u školskoj godini 1979./80. radio kao nastavnik geografije na Osnovnoj školi „Braća Guštin“ Višnjevac. Pozvao je Višnjevčanina Iku Grepo bivšeg člana Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek koji se prihvatio funkcije prvog starješine čete. Četa je imala 25 članova (od toga 23 članova učenika osnovne škole), održavala redovne aktivnosti i u toj prvoj godini sudjelovala na regionalnoj izviđačkoj akciji „Zavjet uz granični kamen“, dok je 6 članova čete sudjelovalo s Odredom izviđača – porječana „Mate Jerković“ iz Osijeka na logorovanju u Izvidničkom centru „Bratstvo-jedinstvo“ Ohrid od 15. do 30. 7. 1980. godine.

Prvi štab čete činili su :

1. Iko Grepo – starješina čete,
2. Željko Antičević – vođa čete,
3. Siniša Bobinac – sekretar čete,
4. Borna Šulc – nastavnik geografije na školi i izviđački instruktor iz Odreda izviđača – porječana „Mate Jerković“ Osijek,
5. Dražen Ranisavljević – vodnik,
6. Velibor Kačar – pomoćnik vodnika,
7. Zlatko Medvedović – vodnik,
8. Mirko Ivković – pomoćnik vodnika.

(Svi članovi čete osim Borne Šulca učenici su i bivši učenici OŠ “Braća Guštin“ Višnjevac)

Prvi savjet čete činili su prosvjetni radnici Osnovne škole „Braća Guštin“ Višnjevac:

1. Pero Barišić – nastavnik fizičkog (tjelesnog odgoja),
2. Jasenka Jurašek – nastavnica engleskog jezika,
3. Josip Olajoš – nastavnik biologije.

Boja uniforme je bila sivomaslinasta (SMB) sa smeđom bojom četne marame.

Podatke o osnivanju čete dao

Borna Šulc
Borne

Samostalna četa izviđača „Jurica Ribar“ Tenja (1983. - 1991.)

Samostalna četa izviđača „Jurica Ribar“ Tenja osnovana je 7. 6. 1983. Tada je brojala 70 članova. Na samom početku svog djelovanja četa se suočila s kadrovskim problemima, nismo imali osposobljen kadar. Dio problema voditelja riješen je na logorovanju u Savudriji 1984. godine, gdje su nam od veliku pomoć u rješavanju problema pružili članovi Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ iz Koške.

Nakon prvog logorovanja, uz veliko angažiranje svih kadrova, počinje se uspješno raditi na provođenju programa saveza, sudjelovati na svim akcijama i manifestacijama u organizaciji SIO Osijeka, dajući tako svoj doprinos u razvoju i širenju izviđačke organizacije u cjelini. U protekle 3 godine uspješnog djelovanja članovi čete su nizom akcija i logorovanja (u Savudriji 1983. godine, 1984. i 1985.) ostvarili zapažene rezultate.

Danas u četi djeluje 8 jata i 5 vodova, od kojih je jedan vod omladinskog uzrasta. Četa ukupno broji 167 članova i to: 104 poletaraca i pčelice, 46 izviđača, 15 planinki i 4 brđana. U ovoj godini u četi je:

- 75 poletaraca i pčelica s 1. letom,
- 15 poletaraca i pčelica s 2. letom,
- 16 izviđača i planinki s 1. zvijezdom,
- 2 planinke s 2. zvijezdom.

1987. godine štab čete čine:

Željko Bolić - starješina čete

Ljubinka Adamović - vođa čete

Aleksandra Opalić - sekretar čete

T. Budač, M. Slamić, D. Blažević, R. Fekete, B. Jeknić, D. Jeger, M. Bošković, N. Jović, A. Dokić - predvodnici jata poletaraca

D. Jović, M. Babić, I. Marjanović, D. Trbić - vodnici vodova izviđača

Mile Puzavac - ekonom

Ovih nekoliko riječi, napisanih u ovom tekstu, samo su poticaj našem daljnjem radu i aktivnostima.

Uprava SČI „Jurica Ribar“ Tenja
veljača 1987.

list Informator SIO, br. 5

Odred izviđača-porječana „Dušan Vukasović Diogen“ Osijek (1988. - 1991.)

Drugi porječanski odred izviđača u Osijeku, OIP „Dušan Vukasović-Diogen“ Osijek, osnovan je od 29. posade „Dušan Čorković“ iz Odreda izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek 1988. godine. Starješina odreda bio je Zdenko Popović, a načelnik Damir Jugović. Odred je radio do početka Domovinskog rata 1991.

Iz toga odreda ostao je dio članova kao jezgra iz koje se tijekom ratne 1992. pri OŠ „Mladost“ na Sjenjaku osnovala Družina izviđača-porječana „Culex“ Osijek. Njen starješina bio je Zdenko Popović Pop, a prvi vođa družine Vladimir Pavlić Cviki. Ta družina imala je tada 112 članova.

1987. polaganje zavjeta na brodu, 29. posada izviđača-porječana

Sastavio:

Zdenko Popović Pop, 2001.

1952. Planinke na Prvom republičkom logorovanju SIPH-a, Zvečevo

Snimio J. Puclin.

Još davne 1952. godine, početkom mjeseca travnja, nekoliko je instruktora iz Saveza izviđača i planinki Hrvatske (SIPH), a u suradnji s Gradskim komitetom omladine u Osijeku, organiziralo tečaj za voditelje i pokretače rada izviđačke organizacije (osmi tečaj na republičkom nivou). Bili su pozvani mladi radnici iz Osječke livnice tuča (OLT-a), Autoreperature i učenici iz Doma učiteljske škole. Po završetku tečaja osnovana su dva voda, jedan od omladinaca i radnika, a drugi od polaznika učiteljske škole. Prva osječka četa zvala se Četa izviđača i planinki „Ivo Marinković“ Osijek te je povodom praznika Prvog maja (1. 5. 1952.) organizirala bivak u trajanju od četiri dana u Voćinu.

Uz veliku pomoć Komiteta omladine, uglavnom Marije Damljanović i Julke Atanacković, tadašnje upraviteljice dječjeg doma, omogućena je prisutnost Osječana na Prvom logorovanju SIPH-a na Zvečevu u srpnju 1952. Na savezni logor došao je veći dio, tada organiziranih, jedinica izviđača iz Hrvatske, a u sastavu našeg logora nalazio se po jedan omladinac ili omladinka iz većih mjesta Slavonije i Baranje. Tu su izviđači iz Osijeka prvi put susreli prave izviđače i stekli prva dragocjena iskustva za rad u izviđačkoj organizaciji.

Fotografija prikazuje sudionice tečaja (planinke) ispred logorske kapije na Prvom saveznom logoru kod Zvečeva na Papuku, a na njoj prepoznajemo Maju Cindrić (stoji peta slijeva), prvu planinku u Osijeku i Đurđu Peternel (stoji treća slijeva) iz Zagreba. Fotografiju je snimio Josip Puclin iz Zagreba koji je ostavio svoj pečat na poleđini fotografije i snimio više fotografija na Prvom republičkom logorovanju.

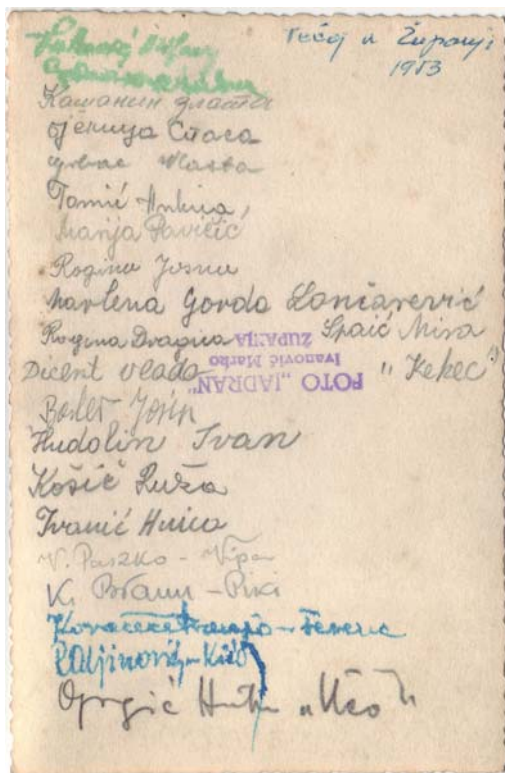
Uprava Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek
list Informator SIO, br. 6. ožujak, 1988.

1953. / 1954. Izviđački tečaj, Županja

Snimio: Marko Ivanović iz Županje

Za vrijeme školskih zimskih praznika 1953. / 1954. u Županji su održana dva tečaja: osnovni tečaj i tečaj za vođe patrola. Na njemu su sudjelovali izviđači i planinke iz Osijeka, Belog Manastira, Đakova, Orahovice, Županje i Zagreba. Organizaciju tečaja preuzela je županjska četa, a predavače je poslalo starješinstvo SIPH-a.

Dio sudionika potpisao se na poleđinu fotografije, a na fotografiji prepoznajem (slijeva nadesno):

- prvi red, čuči: 2. Marijan Cindrić,

- treći red, stoje: 1. Antun Grgić Učo iz Županje, Rudi Aljinović iz Zagreba, 4. Josip Kasumović (malo ispred tog reda), 7. Maja Cindrić, 11. Ana Šarfi, 12. Marija Pađen Baba (udana Marinković).

Spasio od zaborava:
Stjepan Cindrić Cindro
2005.

Cindrić

1954. prvo logorovanje Osječana, Logarska dolina, Slovenija

Fotografija je snimljena na prvom samostalnom logorovanju Odreda izviđača i planinki „Ivo Lola Ribar“ Osijek u Logarskoj dolini, u Sloveniji, 1954. godine. Popis izviđača s fotografije, po sjećanju i upisanom u spomenar, sastavio je Stjepan Cindrić Cindro 2006. godine, sudionik logorovanja. S logorovanja imamo par fotografija (Cindro i Štern), a ovu smo izabrali jer je grupna fotografija skoro svih sudionika. Na fotografiji prepoznamo (slijeva nadesno):

- sjede u prvom redu: 1. Zvonko Đurić, 2. Antun Gomzi, tajnik odreda, 3. Ankica Šarfi, vođa kola planinki, 4. Ivan Šimunović, starješina odreda, 5. Štefa Šimunović, član uprave odreda, 6. Maja Cindrić, zamjenica načelnika odreda, 7. Mladen Štern, načelnik odreda i 8. dječak koji je stanovao na Vukovarskoj cesti (nadimka Vuk, a ne znamo mu ime);
- stoje u drugom redu: 2. Slavko Stini, 4. Silvije Hum;
- stoje u trećem redu: 1. Drago Đurković, 2. Zvonko Kuharić, 3. Stjepan Cindrić Cindro, 4. Josip Kasumović i 10. Marjan Kalea, 12. kuharica;
- stoje u četvrtom redu: 1. Zvonko Ladišić, 3. Rudolf Šic, 4. Dlouhi, 5. Marković i 8. Milan Dokić.

Ostala imena sudionika Cindro je upisao u spomenar, ali ne zna se tko je tko na slici: Anka Marasović, Miroslav Rašić, Zvonko Blažević, Vlado Radonić, Dragutin Kasum, Dragan Nikolić, Z. Lukić, Vesna Lukić, Željko Stilinović, Drenjačević, Zlata Tolić, Helmut Henslinger, Gusar, Želimir Borzan, H. Tomić, V. Grbac, Nada Benke, Božica Brgles, Mirjana Tunuković, Alfred Rić.

Podatke je sačuvao Borna Šulc i objavljeni su u njegovom prilogu na blogu
SA izviđači 14. 1. 2014.

Stjepan Cindrić Cindro i Borna Šulc

Cindrić *Borna*

1955. Izlet s logorovanja kod mjesta Trenta, Slovenija

Logorovanje Odreda izviđača i planinki „Ivo Lola Ribar“ Osijek održano je 1955. godine kod mjesta Trenta uz rječicu Stražnjicu (pritok rijeke Soče) u Sloveniji. Logor je održan s izviđačima iz Đakova i Belog Manastira, ali su imali dva odvojena logorska kruga koje je dijelila rječica Stražnjica. Na fotografiji je patrola na izletu u okolne planine, a na čelu je Antun Mladen Štern Grozni. S tog logorovanja također imamo par fotografija, a ovu smo izabrali jer su izviđači pozirali za nju prilikom uspinjanja na planinu, tako se vidi kako nose dalekozor, zastavu, štap za penjanje... Pri većem povećanju fotografije vide se brojevi četa, oznake to jest boje patrola na lijevoj epoleti, oznake na uniformi.

Fotografije nam je poklonio Antun Mladen Štern još za života, a izviđači se svojih preminulih vođa sjećaju uoči blagdana Svi sveti kada na njihove grobove odnose i pale svijeće .

Prema riječima sudionika starješina logora je upao u potok, a kako se potok zvao Stražnjica, tako je starješina pao na stražnjicu.

Prema riječima Antuna Mladena Šterna Groznog
zapisao Igor Miklavčić Lija

Osijek, 1995.

1956. Vođe izviđačkog tečaja, Šamačka ulica, Osijek

Snimio: Vladimir Pavlović

Tečaj za izviđačke vođe u Osijeku (predvodnike jata, vodnike patrola i vođe četa) održan je 1956. godine u prostorijama Tvornice piva koja je tada bila u Šamačkoj ulici. Sudjelovalo je oko 50 polaznika svih uzrasta. Držali su ga začetnici izviđačkog pokreta u gradu Osijeku: Dragomir Šulc, Mladen Štern, Josip Pichler i drugi.

Tako je stvoren jedan važan preduvjet za razvoj izviđačkog pokreta koji svoj puni procvat doživljava šezdesetih godina. U to vrijeme u gradu Osijeku postojali su izviđački odredi: OI „Ivo Lola Ribar“, OI „Moša Pijade“ i OIP „Mate Jerković“. Nedugo potom osnovan je i Odred izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ na području Donjeg grada u Osijeku.

Fotografija je upravo s tog tečaja u zimu 1956., a na njoj su redom slijeva nadesno: Josip Pichler, Maja Cindrić, Dragomir Šulc, nepoznata osoba, Mladen Štern, nepoznati izviđač iz Donjeg Miholjca.

Slavko Pichler Šile

1957. Smotra Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ iz Osijeka

Slikali smo se nakon smotre Odreda izviđača i planinki „Ivo Lola Ribar“ iz Osijeka u dvorištu stana jedinice u Šamačkoj ulici u Osijeku.

Na fotografiji prepoznajem (slijeva nadesno):

- u prvom redu leže: Josip Denich (u košulji) i Mimica Divjak (u majici),
- u redu što čuče: 3. Josip Seligman Selac (mornarskoj majici), 4. Ružica Vida (kasnije poznata osječka graverka), 5. Ankica Pichler, 7. Zvonimir Valenteković (u mornarskoj majici).
- treći red: 2. Antun Rački Tone (nagnut), 7. Elica Zelić, 9. Ančica Bek (planinka što stoji sasvim desno).
- četvrti red: 1. Branko Hulak Ferdo (u porječanskoj uniformi), 5. Kemal Hrustić.

Zvonimir Valenteković
Barba Admiral

1958. Zbor oko jarbolišta, uvala Martinšćica kod Rijeke

Snimio: Vladimir Pavlović

Spuštanje zastava (državne, NR Hrvatske i partijske) na logorovanju Odreda izviđača i planinki „Ivo Lola Ribar“ iz Osijeka bio je zadatak najboljih izviđača u danu.

Uprava logora pozdravlja dizanje i spuštanje zastava kao i ostali članovi. Od uprave sasvim lijevo je sekretar odreda Antun Gomzi Gomzika, a do njega ja držim odredsku zastavu na pozdrav.

U upravi ovog odredskog logora, u uvali Martinšćica kod Rijeke, aktivno su radili i izviđači koji su u Kraljevini Jugoslaviji pripadali skautskoj organizaciji: Antun Gomzi Gomzika, Dragomir Šulc, Ivo Vučevac i Vladimir Pavlović Vladko.

Treba naglasiti i kako je teren za ovo logorovanje u zadnji tren promijenjen zbog toga što na otoku Urinju, gdje smo trebali ići, tada nije bilo pitke vode pa nas je vojska uputila u bivši lazaret (karantenu) i predratno dječje odmaralište, tada vojnu bazu, koja je bila smještena u uvali Martinšćica, a gdje je danas brodogradilište „Viktor Lenac“ u Rijeci. S ovog logorovanja imamo više fotografija, a ovu smo izabrali jer su okupljeni svi izviđači na jednom mjestu.

Josip Seligman Selac

1959. logorovanje u Ozlju i Prva smotra pomoraca i porječana

Odred izviđača i planinki „Ivo Lola Ribar“ Osijek organizirao je od 18. 7. do 10. 8. 1959. godine Logorovanje osječkih izviđača (to je uvijek bio natpis na našim logorskim kapijama) u Ozlju. Ostala su lijepa sjećanja na logorske vatre (koje su palili najuspješniji od najboljih izviđača) i dane pune „briga“ hoće li sve biti dobro napravljeno u vezi onoga što traži dnevna zapovijed. Ovo mjesto zapamtili smo po našoj najljepšoj i najstarijoj kontinentalnoj hidroelektrani na rijeci Kupi koja je izgrađena još 1908. godine. Na fotografiji su slijeva nadesno: nepoznati izviđač, Zvonimir Valenteković Barba Admiral, tada vođa Posade porječana „Drava“ i Krunoslav Jošnik iz voda porječana „Kornjača“ Osijek. Mi porječani, dan prije završetka logorovanja, otputovali smo na Prvu smotru pomoraca i porječana Jugoslavije koja se od 9. do 19.8.1959. godine održavala u Kaštelima (u Dalmaciji

na brodovima Jugoslavenske ratne mornarice). Ova smotra pokrenula je i našu raniju odluku, da manje od mjesec dana nakon nje, u Osijeku 10. 9. 1959. godine na Dan ratne mornarice Barba i ja osnujemo Odred izviđača–porječana „Mate Jerković“ Osijek. Na donjoj fotografiji je Krunoslav Jošnik za kormilom motornog jedrenjaka Školskog broda JRM-a „Jadran“ za vrijeme trajanja smotre prema Šolti. Kruno je kasnije bio starješina Odreda izviđača–porječana „Mate Jerković“ Osijek od 1978. godine do 1988. godine.

Josip Seligman Selac

1960. Ekonomisti se vraćaju iz trgovine čamcem, Fužine

U Fužinama je u vremenu od 15. 7. do 10. 8. 1960. godine, Logorovanje osječkih izviđača, organiziralo Općinsko starješinstvo Saveza izviđača Hrvatske za općinu Osijek (organ SIH-a imenovan 28. 5. 1960. godine) za članove svih osječkih odreda. Svakodnevno smo hranu čamcem dovozili iz Fužina do taborskog terena iznad špilje Vrelo, Josip Seligman Selac i ja, preko jezera Bajer. U polasku je kormilar bio on, a u povratku ja, kako kad, tako da je svaki dnevno kormilario oko 3 kilometra. Fotografija prikazuje nas dvojicu na jednom takvom putu po hranu.

U to sam vrijeme bio prvi načelnik (istovremeno i starješina) Odreda izviđača–porječana „Mate Jerković“ Osijek u čijoj je upravi Selac bio sekretar.

Odred izviđača–porječana „Mate Jerković“ Osijek je za svoj uspješan rad primio mnoga priznanja izviđačkih jedinica s kojima je surađivao, priznanja SIH-a i SIJ-a, priznanja, povelje i diplome drugih organizacija od kojih bih spomenuo visoka priznanja Saveza izviđača Hrvatske: najviši naziv „Partizanska četa za 1977. godinu“ – 28. posadi porječana „Boris Kidrič“, „Partizanski odred za 1978. godinu“ – Odredu izviđača–porječana „Mate Jerković“ Osijek, „Partizanska četa za 1980. godinu“ – 5. posadi porječana „Rade Končar“, „Partizanska četa za 1986. godinu“ – 29. posadi „Dušan Ćorković“. Od Općinske konferencije Saveza socijalističke omladine Hrvatske – Osijek Odred je primio „Majsku nagradu mladih za 1979. godinu“ i „Majsku nagradu mladih za 1989. godinu“, a za tridesetgodišnji uspješan rad na razvijanju izviđačkih i porječanskih vještina Uprava ratne mornarice odala je Odredu priznanje svojom „Brončanom plaketom RM“ 16. 12. 1989. godine po naredbi broj 47-50 zamjenika načelnika GŠ OS SFRJ za RM viceadmirala Vjekoslava Čulića.

Zvonimir Valenteković
Barba Admiral

1960. izviđači na Omladinskoj radnoj akciji, Vladičin Han

1960. godine Josip Seligman Selac i ja iz Odreda izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek bili smo brigadiri Izviđačke omladinske radne brigade Saveza izviđača Hrvatske „Mladi partizan“. Bazni logor bio nam je u Vladičinom Hanu, Srbija. S omladinom Jugoslavije gradili smo autoput „Bratstvo i jedinstvo“ koji je išao kroz cijelu državu, tadašnju FNRJ.

Po želji, omladinci su mogli naučiti voziti motocikl, položiti ispit i dobiti dozvolu. Jedan je od onih koji su naučili voziti motor i Selac (na slici je na motoru s izviđačkom maramom).

Zvonimir Valenteković
Barba Admiral

1961. poletarac iz Osijeka, Fužine

Snimio: Dragomir Šulc

Mjesto Fužine u Gorskom kotaru bilo je nekoliko puta idealna sredina za održavanje ljetnog logorovanja osječkih izviđača. Same Fužine i okolica s poznatim jezerima pružali su nam uvjete za provođenje izviđačkog programa, boravka u prirodi. Iz Fužina smo posjećivali više mjesta Gorskog kotara, a posebno grad Rijeku i obližnji planinski vrh Tuhobić.

Na fotografiji je jedan od poletaraca, Borna Šulc, prilikom posjeta jezeru Bajer u Fužinama gdje su izviđači uživali u kupanju i igrama na vodi.

Slavko Pichler Šile

1962. Tečajsko logorovanje SIH-a, Fužine

Od 15. 7. do 21. 8. 1962. tečajske logore Saveza izviđača Hrvatske, u Izviđačkom centru Fužine, posjetilo je desetak francuskih izviđača (eklerera) ECLAIREURS DE FRANCE iz grada Thiers. Došli su biciklima, najviše su se družili s Dragomirom Šulcom, jednim od starješina na tečaju, jer je govorio francuski jezik pa im je bio i vodič i tumač.

Na komadiću papira, koji je ostao otkinut iz bilježnice, sačuvan je dio Šulcove poruke Mirjamu Tecilaziću koji se prije nekoliko dana vratio iz Fužina kući u Split: „...biciklima su došli na naš Tečajski logor i tu ostali 5 dana. Momci su sjajni i oduševljeni svime što su u našoj zemlji vidjeli i doživjeli. Danas kreću na Plitvice, a zatim u Split. Tu će se zadržati 3 dana. Mi te ovdje svi molimo da ih povežeš s Tvojim izviđačima...“.

Na fotografiji prepoznajemo (slijeva nadesno): 1. Viktor Ladenhauser (mlađi). 2. nepoznati eklerer, 3. nepoznati izviđač iz Opatije, 4. nepoznati eklerer, 5. vođa Claude Bostmembrun iz Thiersa, Francuska, 6. Dragomir Šulc, starješina iz Osijeka. Eklereri su nas zadivili svojom opremom (bicikli, vreće za spavanje, plinska kuhala) kakvu mi tada nismo imali. Poklanjali su škare, džepne nožice, lovačke noževe koje su dobili od firme koja podržava njihov rad, naravno i značke, marame i biltene. Izviđački centar Fužine i sve što smo tamo doživjeli ostalo je u nezaboravu – vjerujem sviju nas tečajaca, tečajskih vodnika, vođa, načelnika i starješina te bivših skauta koji su podizali izviđačku organizaciju poslije Drugog svjetskog rata.

Josip Seligman Selac

1963. na putu za Kalnik, željeznička postaja

Snimio: Josip Pichler Jocika

Svi odredi Saveza izviđača općine Osijek, u čijem sastavu je bio Odred izviđača „Ignjo Batrnek – Mali“ iz Čepina, sudjelovali su na Prvomajskoj akciji Saveza izviđača Hrvatske na Kalniku 1963. godine. Na fotografiji stoje slijeva nadesno: Horst Zavacki Sukarno, osnivač i prvi starješina izviđača u Čepinu (kasnije starješina Čete izviđača–zrakoplovaca „Franjo Kluz“ u Odredu izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek i starješina istog odreda), Vjekoslav Peserl Slavko zvani još i Macan, starješina Odreda izviđača „Moša Pijade“ Osijek, Boris Čepelak, član Izvršnog odbora Saveza izviđača Hrvatske iz Pleternice, Tomo Mrsin Brzi, starješina odreda iz Bjelovara i Dragomir Šulc Tata Šulc, predsjednik Saveza izviđača općine Osijek.

Inače, kako je na slici vidljivo, vagon serije G su zatvoreni vagoni u kojima se prevozi komadna roba, paletizirane stvari, žive životinje, prehrambeni proizvodi i sve što se mora zaštititi od atmosferskih utjecaja, a u njima su se tih godina, bez sjedala i velikog komfora, vozili i izviđači sa svom svojom opremom.

Iz ljetopisa Odreda izviđača „Ignjo Batrnek–Mali“ Čepin
s Prvomajske akcije izviđača Hrvatske
Kalnik, 1963.

1964. Prva smotra SIH-a, Turanjski lug kraj Karlovca

Snimio: Josip Pichler Jocika

Prva smotra Saveza izviđača Hrvatske održana je u proljeće 1964. godine, kako bi se po prvi put okupile sve izviđačke organizacije iz Hrvatske. Podignuti su ogledni logori u kojima su tijekom nekoliko dana izviđači boravili i provodili izviđački program rada i života.

Upoznavali smo se s drugim izviđačima i svakodnevno obilazili grad Karlovac i okolicu. Poseban program rada bio je organiziran za poletarce (najmlađe članove izviđačke organizacije) koji su u starom gradu Dubovcu imali takmičenje u pjevanju izviđačkih pjesama.

Na fotografiji prepoznamo, samo trećeg slijeva nadesno, Dragomira Šulca (koji je tada po funkciji bio predsjednik SIO Osijeka, a na ovoj smotri SIH-a starješina naselja) pri vršenju jutarnje smotre šatora u logoru slavonskih jedinica koje se zvalo naselje „Papuk“.

Slavko Pichler Šile

1965. Smotra SIO Osijek, Park kulture, Osijek

Smotri Saveza izviđača općine Osijek i propagandnom logoru u Parku kulture (danas Perivoj K. Tomislava) u Osijeku na Dan mladosti 25. 5. 1965. godine prisustvovali su izviđači OI „Ivo Lola Ribar“ i OI „Bratstvo i jedinstvo“, postrojani licem prema istoku, OI „Moša Pijade“, postrojani licem prema sjeveru, OIP „Mate Jerković“, licem prema zapadu, OI „Ignjo Batrnek-Mali“ iz Čepina, licem prema jugu. Smotru su posjetili sekretar Saveza izviđača Jugoslavije Predrag Rafailović Raf i potpredsjednik SIJ-a Trifunović. Na fotografiji vidimo izviđače OI „I. L. Ribar“ najurednije uniformirane i OI „Bratstvo i jedinstvo“ s maslinastim, svjetloplavim (zrakoplovci) i tamnoplavim (porječani) uniformama. Zastavu SRH podiže Ljiljana Tatomirović, a zastavu SFRJ Rajko Subašić. Leđima okrenut stoji poručnik JNA Milivoj Vidanović, član rukovodstva SIO Osijek, a s kapom titovkom i što drži bijele rukavice je Dragomir Šulc, predsjednik SIO Osijek. Sjećam se da su najljepše pjevali izviđači OI „I. L. Ribar“ – kojima sam i ja pripadao, dok nisam 1968. godine prešao u porječane s napunjenih 14 godina života.

Sjećam se kako su se izviđački vođe (starješine i načelnici odreda, starješine i vođe četa, vodnici i predvodnici) osposobljavali na tečajevima SIJ-a na Pohorju, Strmcu i tečajevima SIH-a u Zagrebu (na Sljemenu), Fužinama, Gojlu kod Kutine (i sami bili rukovodioci i instruktori)..., porječanskoj školi u Čortanovcima. Neki od njih su: Slavko Pichler Šile, Božidar Senčar Božo, Vjekoslav Pavlović Kuko, Josip Pichler Jocika, Ankica Pichler, Ivanka Pichler, Franjo Balog Jaki, Vinko Panjkov, Vladimir Pavlović Vlatko, Vladimir Suško, Vinko Panjkov, moj otac Dragomir Šulc, Zvonimir Valenteković Barba, Josip Seligman Selac, Nevenka Kalić, Adela Kadić, Zvonko Miklavčić Zvik, Slavko Bobić, Predrag Perkov Sule, Nikola Kosanović, Otto Neuman (profesor klavira), Boris Antonić... Stoga nije čudno kako je baš u Osijeku nastao prvi općinski savez u Savezu izviđača Jugoslavije s tako velikim brojem izviđačkih jedinica (5 odreda) i preko tisuću izviđača svih kategorija i specijaliziranih izviđačkih jedinica koji su djelovali u više osnovnih, nekoliko srednjih škola i radnih organizacija.

Borna Šulc

Izviđački instruktor II. stupnja

Jugoslavenski instruktor

Borna

1965. Republičko natjecanje

Svake se godine održavalo republičko i savezno natjecanje u orijentaciji u prirodi koje je bilo dio programa obrazovanja izviđača. Izviđači iz Osijeka imali su vrlo dobro pripremljene ekipe koje su nekoliko puta pobjeđivale na ROT-u (Republičkom orijentacionom takmičenju) kao i na COT-u (Centralno orijentaciono takmičenje). Na fotografiji su (slijeva nadesno): Kruno Rukavina Čarapa (vođa čete u OI „I. L. Ribar“ Osijek), Božidar Senčar Božo (vođa 6. čete izviđača „Moša Pijade“ Osijek i kasnije načelnik istoimenog odreda), Vjekoslav Pavlović Kuko (starješina OI „Moša Pijade“ Osijek i načelnik SIO Osijek) i Predrag Perkov Sule (načelnik OIP „Mate Jerković“ Osijek). Izviđači na ovoj fotografiji pripadali su slavnoj plejadi izviđačkih vođa koji su ostvarivali zadatke od interesa za cijelu organizaciju te tako joj podizali ugled u društvu.

Savez izviđača Jugoslavije na svojoj je Skupštini održanoj u Skopju 1963. godine donio odluku da je svaki republički savez izviđača dužan organizirati tabor „Bratstva i jedinstva“. Stoga je 1965. godine SIH odobrio SIO Osijek da na svom terenu organizira „Tabor bratstva i jedinstva“ na Ankinom dvoru kod Osijeka. Svi osječki odredi, uključujući i odred iz Čepina, uspješno su organizirali i izveli od kraja svibnja do polovice lipnja 1965. godine tu značajnu akciju na koju su se odazvali članovi Saveza izviđača Bosne i Hercegovine, Saveza izviđača Srbije i Saveza izviđača Crne Gore. 1965. godina je poznata i po velikoj poplavi (u proljeće i ljeto) koja je ugrozila Osijek i Baranju. Svi izviđači časno su izvršavali zadatke u utvrđivanju obrambenih nasipa, spašavanje narodne imovine, a posebno životinja Zoološkog vrta Osijek.

Josip Seligman Selac

1965. Svečana smotra OI „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek

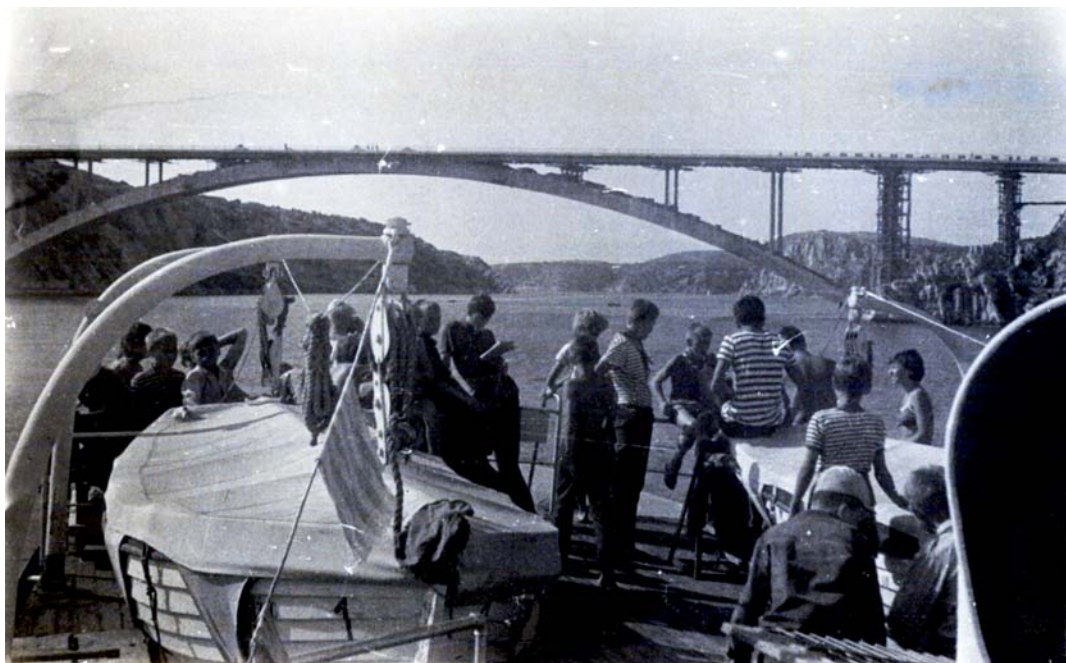
22. 12. 1965. ispred Osnovne škole „Sara Bertić“ Osijek (danas OŠ Ljudevita Gaja) izvršena je svečana smotra Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek u povodu proglašenja „Partizanskim odredom za 1965. godinu“ od strane Saveza izviđača Hrvatske. Smotru s oko 300 članova Odreda izvršio je Dragomir Šulc, predsjednik Saveza izviđača općine Osijek uz Adelu Kadić, načelnicu Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek i Otta Neumana, starješinu odreda.

Na fotografiji su: Jovanka Stojanović, starješina čete poletaraca u Odredu, koja nosi zastavu odreda s lentom, Adela Kadić, načelnica odreda, prolazi pred strojem jedinice kojim zapovijeda Anđelka Šušnjara, pomoćnica načelnice. Zastavu pozdravlja Dragomir Šulc, predsjednik SIO Osijek. Nakon toga svakom članu Odreda stavljen je na desnu naramenicu uniforme gajtan za „partizanske jedinice“ koji se nosio godinu dana.

Zanimljivo je kako su ovoj Smotri Odreda prisustvovali i predstavnici jedinica iz svake tadašnje socijalističke republike sa svojim republičkim zastavama. Odred izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek bio je kolektivni član tog zajedničkog BRATSKOG ODREDA.

Odred je proglašavan „partizanskim“ još za 1966. i 1967. godine, a na skupštini Saveza izviđača Jugoslavije, održanoj u Zagrebu 30. 5. 1969. godine, Predsjedništvo Saveza izviđača Jugoslavije odlikovalo je Odred izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ iz Osijeka odlikovanjem „Zlatni javorov list sa zracima“ i to u prvoj generaciji odlikovanih.

Ljubomir Soldić

1966. izlet na rijeku Krku brodom, Šibenski most

Fotografija je s logorovanja Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek 1966. godine s izleta na Slapove Krke na motornom brodu „Marin Držić“ nakon što se prošlo ispod tada novog Šibenskog mosta.

Odred izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek sa 125 svojih članova organizirao je od 1. do 22. 8. 1966. godine logorovanje na Stalnom taborskom terenu Saveza izviđača Hrvatske na otoku Kakan (u izviđačima poznat kao Galebov otok) u Šibenskom arhipelagu. Logorska je jedinica bila sastavljena od: čete poletaraca s jatom poletaraca i rojem pčelica kojima sam ja bila vođa na logoru kao i u redovnom radu, čete planinki „Runolist“ s velikim brojem svojih članova, čete „prašinar“ sastavljene od naših kopnenih izviđača i čete izviđača sastavljene od vodova iz naše čete izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ i naše posade porječana „Marko Polo“. Tadašnji starješina odreda Horst Zavacki zvan „Sukarno“ (jer je morao nositi tamne naočale kao Sukarno, državni lider Indonezije) nije išao na logorovanje, ali nas je ispratio u Šibeniku u svojoj uniformi izviđača-zrakoplovca. Vršitelj dužnosti starješine logorovanja bio je Vinko Panjkov načelnik SIO Osijek i vođa čete izviđača-zrakoplovca. Adela Kadić, načelnica odreda, bila je vođa logora, a na funkcijama vođa logorskih četa i vodnika nalazili su još Mirjana Kadić Cica, moja sestra Zdenka Majlinger, Jovanka Stojanović, Anđelka Šušnjara, Balog Franjo Jaki (vodnik legendarnog voda „Vinetu“), Drago Katruša Saša, Ismet Mehičić, Vjeko, Džek, Brcika. Sjećam se i izviđača: Grizbahera zvanog Gricko, Soreta i planinki Zlate Barišić i Zlate Milošević te mnogih čija sam imena zaboravila. Logoru su se pridružili i Miloš Šošić Šo i Zvonko Ptičar Čičo iz OIP „M. Jerković“ Osijek koji su napustili IORB „Rade Končar“ na STT Zlarin. Kuharica je bila teta Reza, Adelina i Cicina mama, a pomagala joj je i moja mama Katica Majlinger. Starješina STT Kakan u cijeloj sezoni bila je Štefica Šalamon, inače starješina Odreda izviđača „Marko Kovač“ Čakovec, dok je načelnik STT Kakan u našoj smjeni bio Dragomir Šulc, predsjednik Saveza izviđača općine Osijek. Više dana na STT Kakan boravili su Rafo Šalamon (Šteficin suprug) potpredsjednik SIH-a i predsjednik SIO Čakovec i Nikola Maričić (sa sinom Davorinom) član (ili predsjednik) Izvršnog odbora Saveza izviđača Hrvatske iz Čakovca. Pored nas logor je imao naš „bratski“ Izvidnički odred „11. Oktomvri“ iz Skopja u čijem su sastavu bili i izvidnici Odreda „Dimitri Papazoglu“ i porječani Posade „Đuzepe Garibaldi“. Makedonski su izvidnici skoro svi svirali gitare i lijepo pjevali. Sjećam se po nadimcima Čarlija, Masleta, Petar Mitrev Pepi, Ilija Gerasimovski Geri, Panče, Temi, Šipka, braće Češma, Fani, Tašeta, Belke, Šeribana i male Dragice. Redovno se savladavao program zvijezdi i vještastava, a najveći interes pokazali su izviđači i izvidnici za osvajanje vještastva plivač, kuhar i partizanski kurir. Organizirani su izleti na slapove Krke i na Murter motornim brodom „Marin Držić“ čiji je kapetan bio Tuna Burica. Na STT je u to vrijeme logorovala Samostalna četa „Bratstvo“ iz Zagreba kao i brojne izviđačke jedinice iz Međimurja.

Mira Majlinger - Žoga

Majlinger Mira

1967. Prvomajska akcija SIH-a, prvi NNNI, Gojlo kod Kutine

Izviđači u SR Hrvatskoj prvi su autori naziva „Ništa nas ne smije iznenaditi“ tzv. NNNI za akcije na polju obrane i zaštite u svim mirnodopskim i drugim prilikama. Prema ideji osječkog izviđačkog dužnosnika i uz prihvaćanje od Slavka Bjažića sekretara SIH-a, prvi puta službeno su uporabili naziv na svojoj Prvomajskoj akciji na Gojlu, Kutini i okolnim mjestima 1967. godine. Iz Osijeka su na akciji sudjelovali članovi OI „Ivo Lola Ribar“, OI „Moša Pijade“, OIP „Mate Jerković“ i OI „Bratstvo i jedinstvo“.

Na fotografiji prepoznamo (slijeva nadesno): 1. Dragomir Šulc, predsjednik SIO Osijek, 2. Đurđa Peternel, administrativni službenik SIH-a, 3. Milivoj Vidanović, poručnik JNA (kasnije jedan od predsjednika SIO Osijek), 4. Slavko Bjažić-Brko, sekretar SIH-a, 5. Štefica Šalomon, starješina OI „Marko Kovač“ iz Čakovca i dugogodišnja starješina STT Kakan, 11. Stanko Naletilić, general potpukovnik JNA iz RSNO u vojnoj uniformi (kasnije u jednom mandatu predsjednik SIH-a).

Ljubomir Soldić

1968. Druga smotra SIH-a, otok Zlarin

Na spomen Druge smotre SIH-a bude se sjećanja na divne osobe, na prijatelje uz koje sam odrasla u našoj organizaciji, na plave i zelene uniforme, na šarene marame, na naš logor u kamenjaru, na sunce koje neumorno peče, a šator ti napola u hladu, na riječi izviđačkih pjesama koje pamtim i danas, na centralno zborište s visoko podignutom zastavom, na izviđačke i ine skečeve i smijeh uz logorsku vatru, na kuhinju u nekoj staroj gusterni, na smokve težaka iz stare barke, na prve repete, na kruh paštetu ili pekmez i kaubojsku kavu, na plavo more i premalu plažu, na izlet na Zlarin, na defile Šibenikom, na plovidbe brodom i još duža putovanja vlakom u vagonima s drvenim sjedalima, na himnu smotre... a nama su sve to bila „Sva bogatstva ovog svijeta“.....

Osječki su izviđači bili smješteni na dvije destinacije: na otoku Kaknu su logorovali izviđači OI „Bratstvo i jedinstvo“, a na Zlarinu izviđači OIP „Mate Jerković“, OI „Ivo Lola Ribar“ i OI „Moša Pijade“. Izviđačka je organizacija u gradu na Dravi tih godina bila jaka i brojna, te je iznjedrila puno dobrih osoba, a to dokazuje i podatak da su najvažnije i najodgovornije funkcije u Štabu naselja Zlarin imali naši Osječani: starješina Dragomir Šulc, komandant Vinko Panjkov, načelnik Krunoslav Rukavina Čarapa i članovi Štaba Ljubomir Soldić, Zvonko Bizacki, Miloš Šo i Vuk Šošić. Promatrači Zdravko Tešija i Đorđe Balić bili su iz Saveza omladine OK Osijek.

Druga smotra izviđača Hrvatske održana je od 18. do 28. 7. 1968. godine i okupila je nekoliko tisuća sudionika, izviđača iz cijele Hrvatske i drugih republika tadašnje države, kao i pripadnike skauta iz Austrije koji su bili gosti OI „Uskok“ Senj. Svoja iskustva i znanja razmijenili su kako s izviđačima, tako i s članovima Štaba naselja Zlarin. Na fotografiji prepoznajemo (slijeva nadesno): 1. Karl Sacky, 2. Dragomir Šulc, 3. Peter Rieder i 4. Ute Rieder.

Vesna Grabar
VESNA

1968. Uprava OI „I. L. Ribar“ Osijek na izletu, Zvečevo

Snimio: Josip Pichler Jocika

Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ iz Osijeka bio je jedan od najbrojnijih odreda. Zaslužan je za razvoj izviđačkog pokreta u Osijeku. Imali su članove iz gotovo cijelog grada.

Često su organizirali izlete, a gotovo svake godine odlazilo se na logorovanja koja su trajala 21 dan. Tako su boravili u Velikoj, Fužinama, otocima Zlarinu i Kaknu, na Boračkom jezeru, Martinšćici itd.

Na slici su članovi odreda s jednodnevnog izleta na Zvečevu, a slijeva nadesno su: Davor Šamota, Boris Ožanić, Slavko Pichler Šile, Željko Lazanin Lazo, Darko Vajs, Franjo Varga i Jovica Ostojić.

Na drugoj slici su načelnik Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ iz Osijeka Slavko Pichler Šile (lijevo) i Boris Ožanić načelnik Odreda izviđača iz Vinkovaca (desno) na izletu kod Zvečeva.

Slavko Pichler Šile

1969. odredski izlet u Županju (članovi Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek i Samostalne posade izviđača-porječana „Galeb“)

Babo, Draco, Miki, Stipe i Zorko... petorka vršnjaka iz Sarajevske ulice (ja sam bio iz Slavonske) „našla“ se u izviđačima kad su imali između 11 (Zorko) i 13 godina (Draco). „Zasluga“ za to treba pripasti Franji Balogu Jakom koji je bio vodnik našeg voda „Kobra“ u Odredu izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ iz Osijeka. Nevolja je bila u tome što je Jaki bio „perspektivan izviđački kadar“ pa je ubrzo morao prepustiti „Kobre“ drugome, a nama u usporedbi s Jakim nitko nije bio dovoljno dobar. I tu je počelo „pucati“... Umjesto na logorovanja išli smo na „bivke u vlastitoj režiji“, tako smo u Velikoj 1968. godine naišli na izviđače porječane iz Županje kojima smo se priključili i sklopili neka nova prijateljstva. Treba istaknuti kako smo te godine bili pod vlastitim šatorom koji smo na običnoj „bagatici“ sašili od šatorskih krila kupljenih na vojnom otpadu u Tvrđi (danas Hostel Stara Pekara).

Ovo „osvježavanje“ izviđačkog duha puno nam je pomoglo kasnije, u jesen 1968. kada smo na inicijativu Vinka Panjkova i Zdenke Majlinger osnovali Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek. Suradnja i druženje s članovima iz Samostalne posade izviđača-porječana „Galeb“ iz Županje nastavili su se na obostrano zadovoljstvo. Na fotografiji je detalj s izleta održanog u travnju 1969. godine povodom Dana oslobođenja Županje. Osim sebe (dakako), iz voda Albatros prepoznajem jedino Jerkana, jednog od tri brata Jerkovića koji su svi bili izviđači. Rado se sjećam tih trenutaka iako je izlet bio prava avantura, ali to je već druga (i duga) priča...

Moja „izviđačka karijera“ završila je 1972. godine odlaskom na rad u inozemstvo. To nikako nije bilo „konačno zbogom“ izviđačima. Stečena iskustva, znanja, vještine i prijatelji za cijeli život... 'Ko to može platit'!

Stjepan Buljubašić Stipe

1970. izviđači-zrakoplovci, Sportski aerodrom Osijek-Čepin
(članovi Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek)

Snimio: Zorislav Babić Zorko

Fotografija je snimljena prigodno za potrebe izdavanja monografije koju je 1970. godine izdao Savez izviđača Hrvatske povodom 20. obljetnice djelovanja izviđačke organizacije u Hrvatskoj. Na traženje tadašnjeg sekretara SIH-a Slavka Bjažića fotografiju je snimio tadašnji načelnik OIZ „Franjo Kluz“ Osijek Zorislav Babić. U to su vrijeme stariji članovi Odreda bili aktivni padobranci u padobranskoj sekciji Aero kluba Osijek da bi potom redovni – obvezni vojni rok služili u padobranskim jedinicama. Tako se i pok. Stevo Radočaj Čopko našao na fotografiji u odori tadašnje JNA budući da je baš na dan snimanja došao na redovno odsustvo. Snimak je napravljen ispred sportskog aviona jugoslavenske proizvodnje tipa „Utva-Kurir“ nastalog kao poboljšana inačica njemačkog zrakoplova „Roda“ koji je u vrijeme Drugog svjetskog rata služio za promatranje, izviđanje i prijenos pošte. Na fotografiji su slijeva nadesno: Milan Šola Miki, Miodrag Dragojlović Čelavi, Adam Kanisek i Stevo Radočaj Čopko. Još jedna zanimljivost vezana uz ovu fotografiju: jedan je primjerak završio i kod razrednice II-d razreda Gimnazije „Sare Bertić“ u Osijeku, prof. Zdenke Mjesečević (na žalost, također pokojne). Profesorica Mjesečević imala je veliko razumijevanje za izviđače, njihove aktivnosti i nužne izostanke s redovne nastave. Međutim, njezini učenici Miodrag i Zorislav su u tome toliko pretjerali da su uz „ispričnicu“ morali priložiti i ovu fotografiju.

Milan Šola Miki
Izviđački instruktor I. stupnja

1971. akcija Pozdrav proljeću, Kota 84 kraj Podravlja
(članovi Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek)

Izviđački odredi su nekad u svom kalendaru imali obaveznu akciju pod nazivom „Pozdrav proljeću,“ koju je u današnje vrijeme djelomično zamijenilo obilježavanje Dana planeta Zemlja. Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek ovu je akciju tradicionalno održavao na istoj lokaciji na lijevoj obali Drave, oko 2 km nizvodno od naselja Podravlje. Na tom se mjestu, koje smo nazivali „Kota 84“, nalazila napuštena šumarska kuća i golema slobodna površina, idealna za terenske igre. Nakon „zimskog sna“, proljetni odlasci u prirodu bili su radost i oduševljenje za sve kategorije članova, od poletaraca do brđana. Uz skromne uvjete, bez onoga što danas zovemo „logistikom“, noseći svu opremu u rukama ili u najboljem slučaju vozeći je na biciklima... Ništa nam nije bilo teško.

Čak su i fotografski aparati bili toliko jednostavni da nas ne treba čuditi što se lica na ovoj slici jedva razaznaju. U igri natezanja konopa jedino se prepoznaje pokojni Vladimir Miklavčić Draco koji je u to vrijeme služio obvezni vojni rok i zatekao se na odsustvu u Osijeku. Ima li boljeg načina da se provede nedjeljno prijepodne? Naravno, izbor je pao na njegove „Kluzovce“.

Zorislav Babić
Izviđački instruktor II. stupnja
Jugoslavenski instruktor

1971. podizanje šatora u Čepinu (članovi Odreda izviđača „Ignjo Batrnek-Mali“ Čepin)

U Čepinu je izviđački pokret započeo 1956. godine, a jedinica koje je prva okupljala čepinsku djecu, omladinu i radničku omladinu zvala se Samostalna četa izviđača „Matija Gubec“ Čepin, koja je 19. 3. 1961. prerasla u Odred izviđača „Ignjo Batrnek-Mali“ Čepin, a djelovao je na istoimenoj školi.

Aktivnost ovog odreda ugasila se u razdoblju 1966. - 1971. jer nismo imali prostoriya za rad. Tek se tijekom zimskih praznika 1971. obnovio njegov rad koji je inicirao bivši starješina odreda i učitelj Zdenko Šmit i načelnik odreda Mane Štakić. Na ovoj fotografiji izviđači podižu šator, a na fotografiji su slijeva nadesno: Nevenka Vijačkić, Mane Štakić i Miro Šariri. Odred je brojao između 100 i 200 članova, aktivnosti su se održavale u školi, a logorovalo se kako na moru (Rab, Zlarin, Otok mladosti) tako i na kopnu (Hrasnik, Tjentište, Orahovica i Jankovac).

U Čepinu je djelovao i Odred izviđača „Vladimir Nazor“ Čepin osnovan 12. 1. 1968. godine koji je brojao oko 250 članova, a djelovao je na istoimenoj školi. Starješina im je bio nastavnik Tihomir Dešić, a načelnik nastavnik Stojan Vukadinović. Oba odreda prestala su s radom 1991. godine.

U sjećanju su mi ostali: Nevenka Vijačkić, Rajko Nađ, Miro Šariri, Predrag Bajamić, Božica Mak, Damir Prigl, Jasna Sabo koja nam je bila blagajnica, učitelj tjelesnog odgoja Ivica Pospišil, učitelj tjelesnog odgoja Fligić, Ivan Klarić, Jordan Kukavica, Stavo Barić, Marija Mršo i njezin brat, učitelj Zdenko Šmit, Miro Šmit, Željko Šmit, Nada Špermaga, Valerija Čizmadija, Erna Čizmadija i muž, Tajana Prigl, Josip Vukušić, Verica Frajtag, Dražen Tonkovic, kuharica Marija Mack, kuharica Ružica Marjanović te braća Horvat...

Mane Štakić

1972. radna akcija na otoku Obonjan (otok Mladosti)
 (vod „Jazavci“ iz OIP „Mate Jerković“ Osijek)

Snimio: Slavko Bjažić Brko

Gornju je fotografiju snimio Slavko Bjažić Brko, sekretar SIH-a i direktor „Otoka mladosti“ u izgradnji 15. 8. 1972. godine. Na slici je vod „Jazavci“ iz Odreda izviđača–porječana „Mate Jerković“ Osijek. U drugoj smjeni u IORB Saveza izviđača Hrvatske „Rade Končar“ radili su: Borna Šulc (vodnik), Goran Zeljković Zelja, Goran Mađarac Magi, Milan Čalić Mićaga Čalton, Vlado Mrkonjić, Fabijan Božić Fabo, Hrvoje Vidaković.

Od početka smjene vodu „Jazavci“ pridružio se Zlatko Prpić Prle iz Vukovara, a zadnjih tjedan dana i Dragoljub Petrović Petrulja iz Osijeka. Svih 9 brigadira iz voda „Jazavci“ postali su udarnici. U istoj smjeni radila je IORB Saveza izviđača Jugoslavije „Bratstvo i jedinstvo“. Rad u kamenu, miniranje, prijateljstvo, veselje što besplatno izgrađujemo pusti otok koji će u budućnosti služiti djeci i omladini, najviše siromašnoj. Tako su nas učili naši izviđački vođe i starješine.

Na fotografiji su postrojene obje brigade prije iskrcaja cementa iz DTM Jugoslavenske ratne mornarice, a dežurni u Štabu radnih brigada Borna Šulc prenosi zadatke. Mitrev Dimče Zamba iz Titovog Velesa drži zastavu IORB „Rade Končar“ SIH-a.

U izviđačkim omladinskim radnim brigadama koje su 1972., 1973. i 1974. gradile Otok mladosti, iz Odreda izviđača–porječana „Mate Jerković“ Osijek radilo je ukupno 30 brigadira od kojih je udarnicima proglašeno 17 brigadira dok su 3 brigadira proglašena „Počasnim građanima Otoka mladosti“.

Goran Mađarac Magi
 Izviđački instruktor I. stupnja,
 Počasni građanin Otoka mladosti

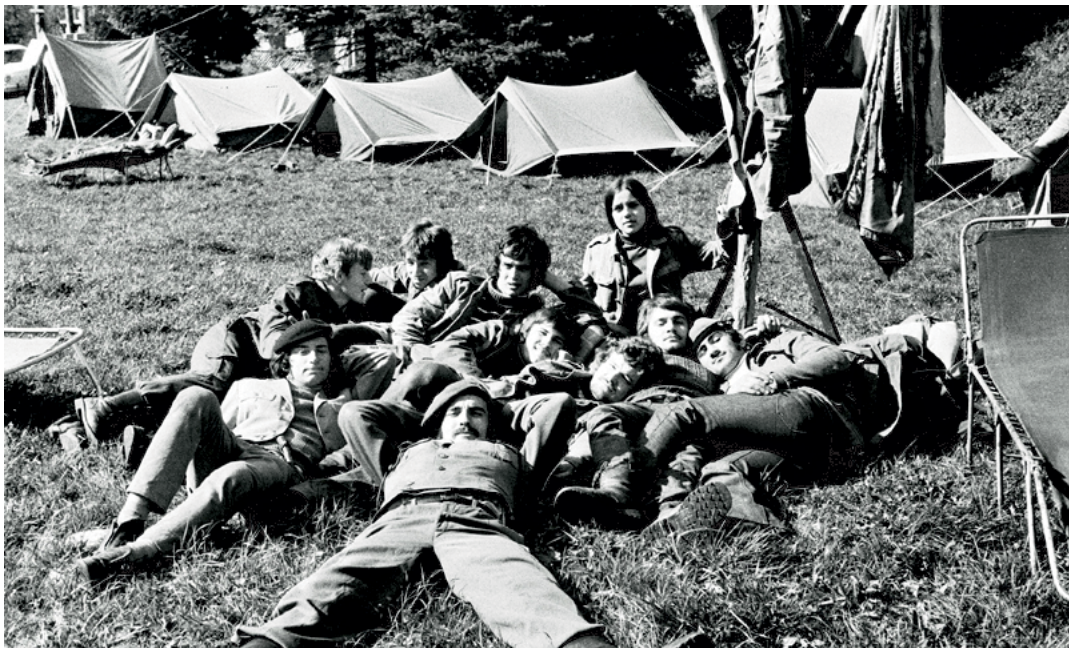
1973. Svečana dodjela lente partizanskog odreda, Osijek (članovi Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek)

Vrednujući provedbu programa i aktivnosti izviđačkih jedinica na razini jedne godine, Savez izviđača Hrvatske ustanovio je priznanja primjerena tadašnjem vremenu, „Partizanski odred“ i „Partizanska četa“. Zahtjevi koji su se morali ispuniti za takvo priznanje nisu bili nimalo laki. Svi članovi odreda ili čete koja se kandidirala za osvajanje ovog naziva davali su svoj puni doprinos priželjkujući da će na koplju njihove zastave „osvanuti“ crvena лента i da će naredne godine na svojim odorama ponosno nositi crvenu traku –pleter kako bi svi mogli vidjeti da pripadaju najboljoj izviđačkoj jedinici u Hrvatskoj.

Odredu izviđača-zrakoplovaca to se „posrećilo“ dvije godine za redom, 1973. i 1974. s tim da je Odred 1974. godine imao i dvije „partizanske čete“. U 21. godini bio sam tada starješina Odreda. Ponos, radost, čast, zadovoljstvo, ispunjenost... teško nalazim riječi kojima bih opisao raspoloženje u kojem smo se našli moji izviđački prijatelji i ja: Vesna, Boris, Nikša, Draco, Miki, Stiv, Blanka, Babo, Žorž, Miro, Sadil, Kibel, Dex, Bato, Drago, Bob... (točkice su za sve one kojih se ne mogu sjetiti ili ne stanu na popis za koji bih trebao još barem tri stranice).

Fotografija je snimljena u osječkoj vojarni gdje su se na dan tadašnje JNA okupljali svi gradski čelnici, a čast predaje lente pripala je majoru Ljubomiru Debeljakoviću. Lentu su u ime Odreda preuzeli Boris Petekić, načelnik odreda i Vladimir Miklavčić Draco, član uprave (zastavničar).

Zorislav Babić
Izviđački instruktor II. stupnja
Jugoslavenski instruktor

1974. predah izviđača na Jankovcu (članovi Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek)

U izviđačkim je udrugama nekada bilo mnogo više članova starijih od četrnaest godina (tada nazivani: izviđači omladinskog uzrasta). Njima je trebalo prilagoditi provedbu programa tako da bude više atraktivnih sadržaja koji su graničili s avanturizmom. Zato su u OIZ „Franjo Kluz“ Osijek osmislili aktivnost koja se provodila sve do konca 80. godina prošlog stoljeća, 1-2 puta godišnje pod nazivom „putevima partizanskih kurira Slavonije“. Koncept je bio jednostavno postavljen: za polaznu i završnu točku odabirala su se mjesta koja su bila prometno povezana s Osijekom redovnom željezničkom ili autobusnom linijom. Između te dvije točke nije trebalo biti više od 50 km s tim da se na polovici puta može organizirati noćenje (pod šatorima ili u čvrstom objektu). Polazak u subotu rano ujutro, povratak u nedjelju navečer. Između toga, 50 km pješaćenja, organiziranje smještaja, prehrane, savladavanje određenih vještina, logorska vatra i kulturno-zabavni program. Koga je briga za uznojena leđa, žuljevite tabane, pokidane cipele...

Fotografija na kojoj se nalaze članovi 33. čete izviđača „Božidar Maslarić“ iz Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek snimljena je u proljeće 1974. godine na Jankovcu. Lica koja prepoznajem, na žalost nisu više među nama: Dragan Milanović Stiv, Božidar Rutnik Bob i Zdenko Biskupić Billy.

Zorislav Babić
Izviđački instruktor II. stupnja
Jugoslavenski instruktor

1975. smotra šatora, Gudnoga

(članovi Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek)

Na šumskom logorovanju u Gudnogi (sjeverni obronci planine Papuk) članovi Vjeran Mihajlović Čoro (na fotografiji lijevo) i Zlatko Nikšić Nikša (desno) odlučili su podići ogledni šator s grijanjem na koji se mogu ugledati mlađi članovi.

Šator je posebno pripremljen tako da se prvo izreže trava u blokove koja se skinu s mjesta za podizanje šatora, nešto manjih dimenzija od samog šatora tipa IBD (Izviđač Bez Dna). Zatim se iskopa „rupa“ tih dimenzija gdje je skinuta trava, a na sredini se ostave stepenice za silazak u rupu. Nakon podizanja šatora, iznad rupe, iskopanu zemlju rasporedi se oko šatora i pokrije se blokovima trave. Uz pomoć 4 veće grane i šatorskih krila naprave se 2 kreveta iznad rupe, a u njoj pećnica s prokopanim dimnjakom iza šatora i različitim patentima za opremu. Oko šatora od grana načini se ograda s kapijom za ulaz ispred šatora.

Na kraju, kada se šator sruši, zemlju treba obavezno vratiti u iskop i prekriti ju blokovima trave, dobro nabiti i zaliti vodom, te tako teren vratiti u prvobitno stanje. Treba istaknuti kako je ugodno spavanje kad je ispod kreveta topli prostor, a što mi je najviše ostalo u sjećanju na ovu fotografiju.

Zlatko Nikšić Nikša

1976. Zimske igre izviđača, Osijek

(članovi Odreda izviđača „VI. slavonski korpus“ Osijek)

Snimio: Vladimir Suško

Na ovoj su fotografiji članovi Odreda izviđača „VI. slavonski korpus“ Osijek koji se dolaskom na mjesto izleta pripremaju za izvođenje plana zimskih igara koji je obuhvaćao natjecanje u gađanju grudama, natjecanje u paljenju vatre i izradu snježnog zaklona kod Osijeka na dravskom nasipu 8. 2. 1976.

Sve su aktivnosti bile popraćene pjevanjem izviđačkih pjesama. Na kraju se svaki vod okrijepio toplim čajem u vlastitom aranžmanu.

Vladimir Suško

Izviđački instruktor III. stupnja
Jugoslavenski instruktor

1977. dizanje jarbola za zastavu na logorovanju, Velika
(članovi Odreda izviđača „VI. slavonski korpus“ Osijek)

Snimio: Vladimir Suško

Dok se većina članova po dolasku na logorski teren priprema za podizanje šatora, uređenju kuhinje, ekonomata, ograde, kapije i drugoga, ova grupa ima odgovorni zadatak urediti i podići najmarkantniji objekt svakog izviđačkog logora, a to je jarbol za državnu zastavu.

Jarbol mora biti što ravniji i što viši jer se na njemu dizanjem i spuštanjem zastave označava početak i završetak radnog dana kao i obilježavanje svih svečanih i službenih trenutaka u životu logora.

Vladimir Suško

Izviđački instruktor III. stupnja
Jugoslavenski instruktor

1978. Plovidba Dunavom na relaciji Passau - Novi Sad

(na kojoj su sudjelovali i članovi Odreda izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek)

U Biltenu Saveza izviđača Hrvatske broj 261 – ožujak 1978. godine. U rubrici Kalendar akcija Saveza izviđača Jugoslavije na stranicama 12., 13. i 14. objavljeno je da se „od 10. 7. do 10. 8. 1978. godine organizira velika Porečanska plovidba kanuima na vesla od grada Regensburga u SR Njemačkoj do Novog Sada u SFR Jugoslaviji“. Plovidba je u konačnici realizirana od Passaua (Njemačka) u trajanju 33 dana na dužini puta većoj od 1000 km.

Uz 38 izviđača-porječana Saveza izviđača Vojvodine, (na poziv upućen svim republičkim savezima izviđača) plovidbi se priključilo četvero članova Odreda izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek. Kanuima pribavljenim od Odreda izviđača „Moša Pijade“ Kanjiža, izvedenih samogradnjom prema kanadskom modelu C2, sudjelovale su dvije osječke posade „Titanic“: Gordana Batrović i Darko Mrkonjić Mrka, te „Sloboda“: Zdenka Kovačević i Borna Šulc koji je obnašao i dužnost vodnika u jednom od 4 voda na koje je bila podijeljena skupina. Kao osječkog sudionika-logističara valja spomenuti i Krunoslava Jošnika, tadašnjeg starješinu OIP „Mate Jerković“ Osijek, koji je osobnim vozilom prevezio čamce, na relaciji Kanjiža - Osijek - Kanjiža (u svrhu veslačkih priprema na Dravi) i na povratku s plovidbe iz Novog Sada u Osijek. Također, u kontekstu tadašnjeg društvenog značaja izviđačke organizacije, nabavku plovila financirale su Mjesna organizacija SSRN – Vijenac Borisa Kidriča Osijek, a drugi „Sloboda“ – tvornica keksa i kruha Osijek.

To iznimno iskustvo, danas rezervirano za malobrojne, koje uz edukativnu i sportsku vrijednost ima i značajku suvremenim rječnikom vrhunskog pustolovnog i adrenalinskog turizma, govori o onodobnoj društvenoj brizi za mlade te je dokaz kako je na osnovi dobro usustavljenog dobrovoljnog rada uz neznatna sredstva bilo moguće organizirati i najkompleksnije manifestacije.

Fotografija prikazuje prolaz sudionika regate kroz 17 metarsku prevodnicu „Altenwörth“ u Austriji na 1980. km Dunava.

Komentar:
Darko Mrkonjić Mrka
Izviđački instruktor I. stupnja

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'DM', written over a faint blue line.

1979. izviđači na proslavi 1. maja, Topolik kod Bilja
(članovi Odreda izviđača „VI. slavonski korpus“ Osijek)

Snimio: Vladimir Suško

U vrijeme kada se 1. maj Praznik rada za Osijek i okolicu proslavljao u Topoliku na Staroj Dravi u Bilju, redovni su sudionici bili članovi izviđačke organizacije sa svojim programom. Naš logor kao i demonstracija izviđačkih vještina privlačili su pažnju mnogih sudionika.

Za tu priliku svake smo godine uložili mnogo truda da se prikažemo u što boljem svjetlu.

Vladimir Suško

Izviđački instruktor III. stupnja
Jugoslavenski instruktor

1980. natjecanje u dizanju šatora, Ohrid, Makedonija
(članovi Odreda izviđača-porječana „Mate Jerković“ Osijek)

snimio: Krunoslav Jošnik

Od 15. do 30. 7. 1980. godine 5. posada porječana „Rade Končar“ iz Odreda izviđača–porječana „Mate Jerković“ Osijek logorovala je sa svojih 28 članova na „Logoru Bratstva – jedinstva“ u Ohridu. Trudili smo se više jer smo bili kandidirani u SIH-u za naziv „Partizanska četa za 1980. godinu“. Naš je starješina logora bio Krunoslav Jošnik, a vođa Borna Šulc. Među starijima su još: Čajo, Reba, Jožef, Zdenko Popović Pop..., a ja sam bio vodnik 3. voda.

Sve smo vrijeme bili uzor drugim izviđačkim logorima. Organizirali smo na logoru 5 izleta, uspješno sudjelovali u svim disciplinama izviđačkog višeboja, što se vidi i na slici. Na kraju smo dobili diplomu „Najbolja i najbolje organizirana izviđačka jedinica na Logoru Bratstva – jedinstva“. Lijepo mišljenje SIH-u, u ime Izvidničkog centra „Bratstvo – jedinstvo“ Ohrid, napisali su o nama načelnik Rodoljub Nasteski i starješina Pavlimir Sretenoski.

Na temelju cjelokupnog uspjeha u radu naša je 5. posada „Rade Končar“ od strane SIH-a proglašena „Partizanskom četom za 1980. godinu“, a dok je vođa posade bio Borna Šulc i starješina posade Zvonimir Valenteković Barba kojemu su članovi odreda nakon toga promijenili izviđačko ime u Barba Admiral.

Goran Valenteković
izviđač-porječanin III. izviđačke zvijezde

1981. izlet do Biljaninih izvora, Makedonija

(članovi Saveza izviđača općine Osijek i ostali gosti izviđačkog centra u Ohridu)

Te smo godine bili na Logorovanju u Ohridu, Makedonija, od 16. do 31. 7. 1981. Starješina je logorovanja bio Krunoslav Jošnik, a vođa logora Zdenko Reba. Iz 9. čete izviđača-zrakoplovaca „Vitezovci“ Osijek bili su: Milutin Kovačić (starješina čete), Sandi Ivezić (vodnik), Kruno Vorich (vodnik), Amir Bise, Zoran Kopic, Milan Kruljac, Sunčica Latinovac, Ivan Luketić, Miroslav Šarac i Mario Štenc. Na logorovanju smo bili s članovima Odreda izviđača-porječana „Mate Jerković“ iz Osijeka.

29. 7. 1981. išli smo u posjet karauli na Biljaninim izvorima i polagali zavjet na vojnom brodu uz granicu s Albanijom. Od izviđačkog centra do karaule pješačili smo, a kada smo stigli do karaule pozdravili su nas mornari koji su nas srdačno primili i odgovarali na naša pitanja. Zatim su nam pokazali patrolni brod i njegovo naoružanje.

Slikali smo se u Ohridskoj luci, na Biljaninim izvorima (Crni Drim) gdje Biljana platno beleše, kod bazena s pastrvama...

Izviđački centar u Ohridu ostao nam je u lijepom sjećanju.

Iz ljetopisa 9. čete izviđača-zrakoplovaca "Vitezovci" Osijek

1982. natjecateljsko podizanje šatora, Virovitica (članovi 9. čete izviđača-zrakoplovaca „Vitezovci“ Osijek)

snimio: Milutin Kovačić Kova

Nije svako natjecateljsko podizanje šatora isto. Ekipe od četiri člana najprije se sastaje i uvježbava u svoje slobodno vrijeme čak i kada nemaju izviđačke aktivnosti. Dogovore se tko radi na platnu, a to su obično oni visoki u ekipi jer treba nabaciti platno na motke, a tko na motkama (centralama), tko zabija koji klin, te kojim se redoslijedom što radi, a sve skoro u tišini. Kada je ekipa uigrana tada se šator može dignuti i za manje od 30 sekundi, no kada članovi prvi put dižu šator brzinski tj. natjecateljski treba im oko 3 minute, a za rušenje šatora treba im nešto manje vremena.

Ova se disciplina pokazala interesantnom za izviđačka natjecanja uz: paljenje vatre, signalizaciju, vezanje čvorova, cijepanje oblice, a nastala je iz potrebe da se što brže podigne šator kada počinje padati kiša i kako bi se članovi sklonili od nje.

Na fotografiji je ekipa iz 9. čete izviđača-zrakoplovaca „Vitezovci“ Osijek koja je pripadala Odredu izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“, a preuzeli smo je iz njihovog ljetopisa koji je uredno vodio zapisničar. U ekipi su bili: Ljilja Stanojević, Jasna Hidek, Sandi Ivezić, Kruno Vorich, Davor Lukenda i starješina Milutin Kovačić Kova. Ovu aktivnost, bivak i natjecanje, je organizirao SIO Virovitica kod ribnjaka.

Igor Miklavčić Lija

1983. pravljenje znaka 9. ČIZ „Vitezovci“ Osijek

Na fotografiji smo Franz Viola i ja gdje poziramo s novim znakom čete. Zadatak izrade znaka dobili smo od učitelja i starješine 9. čete izviđača-zrakoplovaca „Vitezovci“ Osijek Milutina Kovačića Kove. Starješina je te godine dobio malu prostoriju za korištenje u školi, ispod stuba, pa je želio objesiti znak na ulaz. Znak smo izrađivali kod Franca u radionici, jer je on imao svakakvog alata. Nekoliko dana smo razvijali svoje tesarske sposobnosti, a ovo na fotografiji naš je uradak...

Obojica smo se zadržali u izviđačima te bili vođe mlađima na Osnovnoj školi „Grigor Vitez“ Osijek, gdje je djelovala naša četa u sastavu Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek. U srednjoj školi interesi su nas usmjerili na druge stvari i više nismo aktivni ali rado se sjećamo tih dana. Znak je još čitav i povremeno se pokazuje na izložbama.

Igor Janković

Igor

1984. izviđači prilikom odmora, Krunska utvrda, Osijek (iz ljetopisa OIZ „Franjo Kluz“ iz Osijeka, članovi SIO Osijeka)

30. 4. 1984. u večernjim satima dvije kolone izviđača, s lokacija Blok Centar i Dom u Istarskoj, krenule su s bakljama uveličati pretprazničko raspoloženje. Na potezu od pješačkog mosta do restorana u Rekreativskom centru Copacabana kolone su raspoređene te su upaljeni krijesovi na lijevoj obali rijeke Drave.

Tijekom ta tri dana naši su članovi pokazali nesebično zalaganje i pomoć osječkim organizacijama pri podizanju propagandnih štandova i njihovih šatora. Na sam 1. maj, tijekom dana, u izviđačkom je logoru proveden praktičan dio izviđačkog programa kako bi se sugrađanima dočaralo i predstavilo što je to izviđačka organizacija i kakav je njen program.

Tijekom prijepodneva naših je nekoliko članova prihvatilo državnu zastavu koju su spustili padobrancima iz aviona. Padobrancima su bili članovi aero-kluba s kojima naš odred tijesno surađuje. Zastava je preuzeta i donesena te uz intoniranje himne dignuta na glavni jarbol uz prisustvo nekoliko tisuća sugrađana. Posljednja dva dana našeg boravka u prirodi iskorištena su kako bi se oprema u ekonomatu našeg SIO-a pregledala i pripremila za naredno logorovanje, a ekipe koje su zastupale SIO to vrijeme iskoristile su kako bi se što bolje pripremile za predstojeći RIPV.

Kakva bi to prvomajska proslava bila bez finog graha?! I tako već pomalo umorni i gladni jedva smo dočekali poziv-povik: „Postrojavanje za ručak!“. Formirali smo kolonu i pravac do kazana, a kad tamo iznenađenje, umjesto graha bile su mahune. U „šoku“ smo pitali Božu kuhara: „Pa kako?! Kako mahune za 1. maj?!“. On nam je uz osmijeh odgovorio da je „TO“ jedino našao u ekonomatu. Kako je Božo uvijek bio na visini zadatka i ove mahune su bile remek djelo kulinarstva, a Božo je tada dobio novi nadimak Božo mahuna. :)

Obožavali smo ta naša prvomajska druženja u šatoru. Red rada, red opuštanja uz pjesmu, gitaru i logorsku vatru. Tako je i snimljena ova fotografija prilikom odmora i druženja na kojoj prepoznajem slijeva nadesno: prvi red Dražen Jukić Franjo, Damir Josić Jole, Vlado Dimitrijević (Kovač) Pop, drugi red Sunčica Latinović Sunča, Božidar Moher Božo i Siniša Pavlović Škot.

Irena (Vertike) Betlehem

Irena

1985. Noćno orijentacijsko takmičenje, Erdut (članovi SIO Osijeka)

Ekipe izviđača preuzele su zadatke i započele Noćno orijentacijsko takmičenje (NOT) u Erdutu. Kontrolori na startno - završnoj kontrolnoj stanici imali su zadatak ostati budni dok i zadnja ekipa ne dođe.

Ekipama mladih izviđača bilo je super, hodali su, imali zadatke, a nas troje smo čekali, a čekanje je uvijek težak „zanat“. Zato smo odlučili tu noć posvetiti uspomenama s nekih prijašnjih izviđačkih avantura i tako je noć prošla brzo i u smijehu jer je dogodovština bilo "napretek".

Uspomene izviđača nikada ne venu, one nas samo podsjećaju na divne trenutke zajedništva i izviđačkih izazova koje nam daju znak da si uvijek MLAD bez obzira koliko godina imaš ako si IZVIĐAČ.

Na fotografiji su slijeva nadesno: Zvonimir Detling Dex, Jadranka Gajić (Kokolari) Jaca i Zlatko Nikšić Nikša. Organizator je natjecanja bio Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek.

Jadranka (Gajić) Kokolari Jaca

Jaca

1986. Sahrana Dragomira Šulca, dugogodišnjeg skauta i izviđača, Centralno groblje Osijek (članovi SIO Osijeka)

Još jedno izviđačko ljeto bližilo se kraju. O, koliko je pjesama toga ljeta pjevano, logorskih vatri upaljeno, himni otpjevano, prijateljstava sklopljeno, vještarstava položeno, koliko je šatora podignuto, obećanja i zavjeta položeno, zaljubljenih pogleda zablistalo, kilometara propješačeno, koliko stisaka ruku i zagrljaja uz dogovor susreta za koji dan. Šume više nisu obasjavale logorske vatre. Rijeke i more nisu pronosili izviđačke pjesme.

Nekoliko tisuća izviđača vratilo se svojim kućama. Svi osim jednog. Dragomira Šulca. Preminuo je od posljedica teške prometne nesreće koju je doživio vraćajući se sa Šumske škole SIH-a u Gudnozi. Dugogodišnji skaut, izviđač, brđanin. Bio je velik, cijenjen, poštovan. Bio je učitelj, prijatelj, starješina, uzor.

Na dan posljednjeg ispraćaja 8. 9. 1986. tugovala je cijela izviđačka familija. Stotine izviđača dostojanstveno se oprostilo od našeg dragog Tata Šulca. Na posljednji počinak otišao je s pjesmom koju je najviše volio.... „A sada zbogom logorske noći, divno ste sjale, ja moram poč'“.

Na fotografiji su u prvom redu zdesna nalijevo: Helena Sablić, Zdenko Popović-Pop, Vesna Grabar.

Vesna Grabar
VEŠNA

1987. zimovanje u Planinarskom domu, PETROV VRH '87 (iz ljetopisa OIZ „Franjo Kluz“ iz Osijeka, članovi SIO Osijeka)

Ove godine izviđači i planinke, poletarci i pčelice iz cijelog SIO Osijek zimovali su u planinarskom domu „Petrov vrh“ blizu Daruvara u terminu od 3. do 10. 1. 1987. Naš je odred sudjelovao s 31 članom koji su svoj program ostvarivali u jednom vodu i dva jata (program I izviđačke zvijezde te I i II leta poletaraca). Osvojena su mnoga vještastva (pjevač, zabavljač, voditelj...) i vještine (domaćin, pjevač, sanjkaš...). Tjekom je zimovanja vrlo dobro organiziran društveno-zabavni program, odnosno, priređivani su maskenbali, šaljivi kvizovi, plesna škola, društvene večeri poslije kojih je bio obavezan ples.

Kako je na zimovanju bilo puno pčelica i poletaraca prihvatila sam izazov i po prvi put postala predvodnica jata. Malo me je bilo „frka“ jer sam inače bila vođa planinkama i izviđačima, ali uz pomoć Verice i Hele uspjela sam i uživala u društvu „malaca“ jer njihove ideje su me oduševljavale. Za maskenbal sami su osmislili temu: Snjeguljica i sedam patuljaka. Iz spavaonice smo posudili sve plahte, velike majice, kape, čizme i uživjeli se u ulogu. Kao u pravom crtiću.

Irena (Vertike) Betlehem

Moje se jato za maskenbal samostalno pripremalo. Kad su počeli izlaziti iz svojih soba iznenađenjima nije bilo kraja. Sjećam se da nam je jedna pčelica došla namazana kremom za cipele obučena kao plesačica. Predstavili smo je prvu, a zatim odmah prionuli na skidanje „make up-a“. Krema Nivea čini čuda, tako da je pčelica ujutro na zboru bila k'o nova. Dokazano da dječja mašta može svašta.

Zimovanje za pamćenje! Svi smo uživali u radu i druženju! Ekipe za 5! Na fotografiji prepoznajem s lijeva nadesno: donji red Siniša Borjanić, Verica Vertike, Vlado Kovač, Stanko Šenberger, srednji red Damir Jugović, Danijela Đukić, Helena Sablić, Suzana Fadljević, Irena Vertike, Tatjana Vukša, nepoznata djevojka, stoje Ivona Pejić i Tomas Galiatsos Sos.

Verica (Vertike) Kosić

1988. Noćno orijentacijsko takmičenje, Erdut

Jedna je od izviđačkih vještina je orijentacija u prirodi, ali i u svojoj okolini. Vodnici i predvodnici obučavaju mlađi naraštaj. Osnove su bile rad s kompasom i zemljovidom, putni znaci i sve čime se možemo poslužiti u prirodi.

Na ovoj fotografiji vidimo otvorenje Noćnog orijentacijskog takmičenja (NOT-a) u Erdutu kojega je organizirao Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ iz Osijeka uz potporu Saveza izviđača Općine Osijek. U prvom je planu Krunoslav Jošnik Kruno koji je bio starješina ovog natjecanja (i gimnazijski profesor fizike), kraj njega je Zorislav Babić Zorko. Sve su ekipe postrojene, čekaju riječ starješine i podizanje zastave. Ja sam negdje u pozadini, iza zastave, a moja je uloga najčešće bila fotografirati izviđačke aktivnosti i pomoć u Klubu brđana „Potez 25“.

Drago Detling

1989. nakon godišnje skupštine OIZ „Franjo Kluz“ Osijek Studentski centar Osijek

Prostorije Saveza izviđača općine Osijek, u zgradi Studentskog centra, bile su svakodnevno mjesto okupljanja osječkih izviđača. To prije svega možemo zahvaliti „starom“ izviđaču Vladimiru Sušku Suletu koji je u to vrijeme bio zaposlenik STUC-a, ali i tada mladom direktoru Mirku Pakozdi, koji je imao razumijevanje za vječno „beskućništvo“ s kojim smo se borili. Prostorija na drugom katu desno, nije bila velika, ali su nam bili dostupni i svi ostali prostori i sadržaji u zgradi. Još k tome, u samom središtu grada. Stoga nije čudno da je to bila neizostavna „postaja“ i kad nije bilo izviđačkih aktivnosti i kada nije bio „radni dan“ ureda Saveza. Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek proživljavao je tada svoje „zvjezdane“ trenutke. Preko 350 članova, 6 četa (družina po novom), 19 vodova (patrola), 11 jata poletaraca, klub brđana... sve „popunjeno“ educiranim i vrijednim voditeljima. O programu i aktivnostima brinulo je 9 izviđačkih instruktora. Tijekom 1980-ih godina „dali“ smo Savezu izviđača općine Osijek : dva predsjednika, tri načelnika, dva sekretara (tajnika), ekonomu, blagajnika... Sve smo to uspjeli zahvaljujući generaciji (tada) mladih ljudi koji su u izviđačkoj organizaciji prepoznali mogućnost ispunjenja svojih mladenačkih ambicija radeći nešto korisno za zajednicu. Ti su se djeca i djevojčice, kasnije mladići i djevojke, svjesno odrekli dijela svog slobodnog vremena i posvetili se radu s drugom djecom i mladeži omogućivši im tako stjecanje brojnih nova znanja i vještina potrebnih svakom čovjeku kroz cijeli život. Ali, od svega toga, najznačajnije je to što su se ostvarila brojna prijateljstva koja traju i danas. Traju unatoč svim razlikama koje stvaraju odrasli ljudi, unatoč fizičkim i mogućim svjetonazorskim razlikama.

Na fotografiji stoje slijeva nadesno: Zvonimir Detling Dex, Vladimir Miklavčić Draco, Darko Miklavčić Leo, Dejan Lazar Laci, Nataša Mikašinović, a sjede u prednjem redu: Zorislav Babić Zorko, Verica Vertike, Dalibor Frečko Frele, Hrvoje Petekić (dijete), Pavica i Anica Perko, Koraljka Lukić, Irena Vertike i Igor Prgomet.

Zorislav Babić
Izviđački instruktor II. stupnja
Jugoslavenski instruktor

1990. smotra šatora na morskem logorovanju, Pakoštane
(članovi SIO Osijeka)

snimio: Zvonimir Detling Dex

Što reći o smotri šatora? Možda ponavljanjem do savršenstva!

Baš je bilo divno gledati užurbanost oko šatora pred pregled tj. smotru. Je li svaka stvar na svom mjestu!? Stoji li vreća za spavanje ravno!? Jesu li patike uredno složene!? Je li šator dobro zategnut!? Da nema papirića okolo!? A mogli bi malo i pred kutak urediti, dati mašti na volju.

Neki su si dali truda pa sve oko šatora „uredili“. I tako odlazeći sa svojim vodom, nakon održanog sastanka, na zasluženom kupanju ugledam braću Miklavčić kako nešto užurbano rade oko svog šatora. Mislim si što su još vrijedni kad je smotra odavno prošla. Priđem bliže i vidim da kopaju kanalić oko šatora. Kažu kad bude kiša da im šator ne poplavi i ponosno gledaju svojih ruku djelo. Pomislim: „Kiša u Pakoštanima?! U našem logoru svih ovih godina nije viđena, al 'ajd dam im podršku uz: Bravo momci!“ i nastavim put plaže. Ne moram reći da je iduću večer lijevalo kao iz kabla. Noć smo proveli u potrazi za suhim mjestom za prespavanac. Znae već gdje smo ga pronašli. :)

Ma bravo za Lea i Liju koji su već tada znali da pravi izviđač uvijek mora biti pripravan.

Na fotografiji prepoznajem samo vođe koji vrše smotru šatora: Dražen Jožef u plavoj košulji i Siniša Pavlović Škot u zelenoj košulji.

Irena (Vertike) Betlehem

Irena

1990. uređenje okoliša šatora, otok Mladosti
(članovi OI „Ignjo Batrnek-Mali“ Čepin)

snimio: Mane Štakić

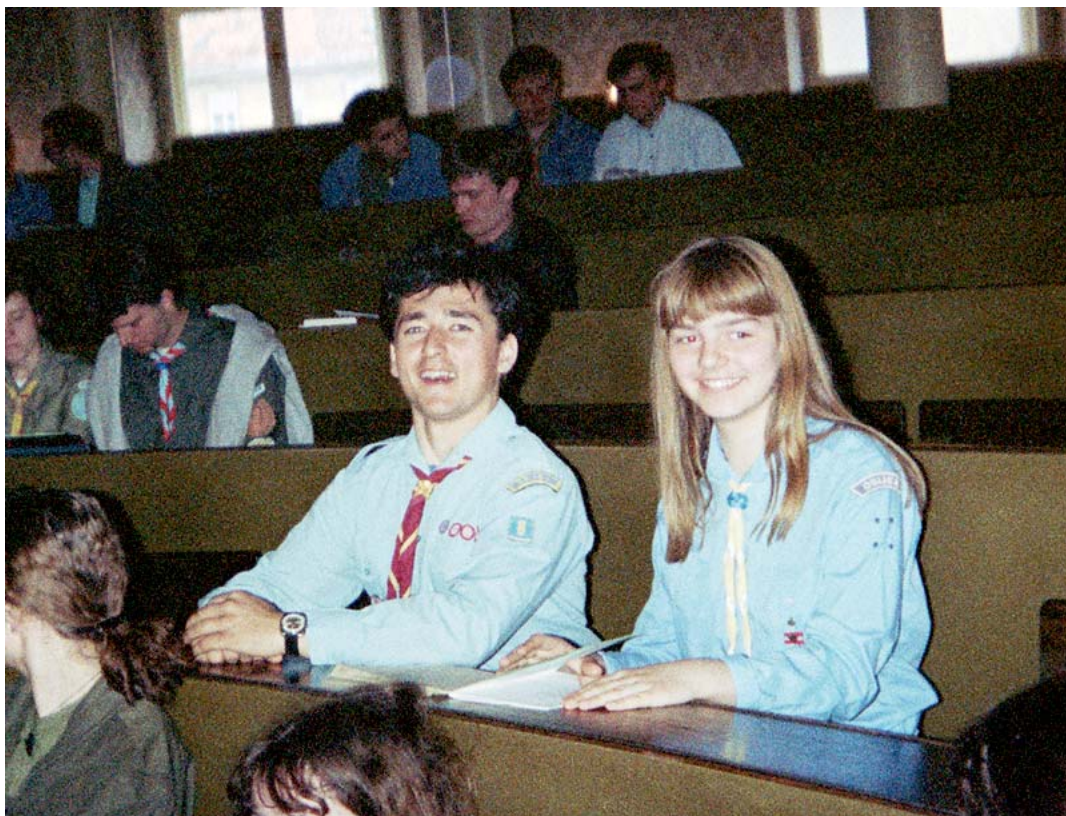
Otok Obonjan, još bolje znan i kao otok Mladosti izviđači su još od 1970-ih uređivali te od potpuno pustog otok stvorili malu oazu za svoje potrebe ljetnog morskog ljetovanja. Tako da se od polovice 1980-ih moglo lijepo uživati na njemu.

Izviđači iz Čepina imali su svoj stalni logorski teren i tamo čuvali dio svoje opreme jer su se vraćali iz godine u godinu na otok. Od svega je ostala koja fotografija i sjećanje jer su izviđači izgubili pravo na korištenje otoka tek koju godinu kasnije nakon što je snimljena ova fotografija. A sjećanja su predivna, mi mladi, oko nas djeca koja su ponekad i prvi put bila na moru ili naučila plivati, zadovoljstvo i sreća na njihovim licima.

Sjećam se Marije Mack i Ružice Marjanović dugogodišnjih kuharica koja su nam pripremale obroke ne samo na Otoku Mladosti nego i na skoro svakom izviđačkom logorovanju.

Na fotografiji je moj sin Darko Štakić ispred šatora koji uređuje i zateže špagice i ispravlja klinove. Nagodinu više nismo išli na otok Mladosti jer nas je zahvatio rat.

Mane Štakić

1991. Sabor Saveza izviđača Hrvatske, Zagreb
(članovi OIZ „Franjo Kluz“ Osijek)

snimio: Zdenko Popović Pop

Početkom lipnja, točnije 2. 6. 1991. godine, u Zagrebu je održana sjednica Sabora Saveza izviđača Hrvatske. Delegati – predstavnici Odreda izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ iz Osijeka na ovoj sjednici, i fotografiji, bili su: Biljana Radanović, članica Uprave odreda (na fotografiji desno u prvom planu) i Dalibor Frečko Frele, načelnik Odreda (na fotografiji lijevo u sredini). OIZ „Franjo Kluz“ bio je jedini izviđački odred iz Osijeka koji je svoje predstavnike uputio na ovu sjednicu čime je bilo potvrđeno kontinuirano postojanje i djelovanje Odreda i u vrijeme transformacije Saveza izviđača Hrvatske u razdoblju između 1990. i 1992. godine.

Nakon provedenih velikih promjena u organizacijskoj i programskoj strukturi Saveza izviđača Hrvatske i izviđačkih odreda, sada udruga, OIZ „Franjo Kluz“ Osijek nastavio je djelovanje pod nazivom Odred izviđača „Quercus“ Osijek od 1993., a od 1997. pod nazivom Udruga izviđača „Slavonski hrast“ Osijek.

Dalibor Frečko Frele
izviđački instruktor I. stupnja

Frečko

Poglavlje 2.

Na početku Domovinskog rata u Hrvatskoj i Osijeku izviđači/skauti organiziraju se na novoj ideji svjetskog skautizma. Većina predratnih jedinica ugasila se, masovnost se članova nikada nije ponovila kao 1980-ih, a razlozi su u podršci vlasti (ideološku), vojske (u opremi), radnih kolektiva, manja ponuda drugih vrsta aktivnosti i veća aktivnost mladih. Materijalna i financijska potpora nije bila presudna već entuzijazam ljudi koji su vodili izviđače. Potrebno je istaknuti kako je izviđača u Osijeku i okolici tada bilo oko 2000.

U Osijeku su samo tri jedinice nastavile rad, jedna bez prekida, a druge su se neformalno okupljale. U tim ratnim uvjetima samo su se brđani tj. odrasli članovi okupljali, dok se nisu stekli uvjeti za rad s djecom.

Svaki početak je težak, a pogotovo u ratnim uvjetima, tako su u ljeto 1992. izviđački instruktori ponovno počeli okupljati mlade u Osijeku. Najprije se organizirao tečaj za vodnike u prostorijama Filmoteke od 1. do 15. 7. 1992. jer je trebalo podučiti novi izviđački kadar koji bi mogao voditi nove članove. Predavači bili Dalibor Frečko Frele i Zdenko Popović Pop uz logističku potporu Zorislava Babića Zorka, a prvi vodnici su bili mahom izviđači od ranije, uzrasta od 13 do 17 godina. Razlog održavanja tečaja u ljetnim mjesecima i u zatvorenom prostoru bio je zato što nije bilo nastave u školskoj godini 1991./1992. već se nastava održala u ljetnim mjesecima 1992. pa je tek tada bilo donekle sigurno okupljati djecu i mlade. Drugi je razlog što nismo imali niti tražili podršku lokalne sredine. Nakon održanog tečaja formirale su se tri grupe vođa koje su, svaka grupa za sebe i već od prije teritorijalno i pripadanjem od ranije nekom izviđačkom odredu, osnovali vodove, jata pa potom i čete/družine/posade.

Jedan od prvih izleta, u jesen 1992. godine, bio je posjet izviđačima u Koprivnici, s kojima su izviđači iz Osijeka surađivali od 1980-ih, te su se dogovorila daljnja druženja, posjete, organiziranje zavjeta i logorovanje (1993.).

U ovo poglavlje nismo uključili organizacije vjerskih izviđača koje su djelovale u Osijeku jer nisu bile uključene u SIH i WOSM (Katolički skauti, Royal Rangers - kršćanski izvidnici Hrvatske čija je krovna organizacija Royal Rangers International - osnovali su ih 1994. dotadašnji članovi SIH-a i SIJ-a Borna i Zdenka Šulc, sestra Svetlana Zeljković i mr. sc. Damir Špoljarić prorektor Evandeoskog teološkog fakulteta i kasnije pastor Evandeoske crkve Radosne vijesti u Osijeku i SKID KAC Savez kršćanskih izviđačkih društava Kršćanske adventističke crkve).

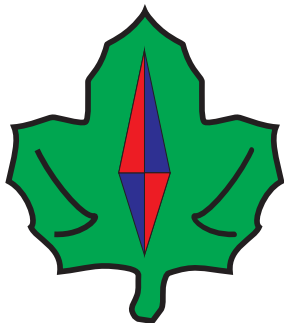
Ovo poglavlje posvećujemo jedinicama koje su radile u periodu od 1992. ili još trenutno rade.

Popis izviđačkih/skautskih jedinica:

Od 1992. do 2022. u Osijeku i bližoj okolini djelovale su sljedeće jedinice, što samostalno, što udružene u veće jedinice - odrede:

Odred izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“ Osijek
Družina izviđača zrakoplovaca „Vulkan“ Osijek
Družina izviđača porječana „Culex“ Osijek
Družina izviđača „Izviđač“ Josipovac
Odred izviđača „Quercus“ Osijek
Družina izviđača zrakoplovaca „Zeppelin“ Osijek
Udruga izviđača „Slavonski hrast“ Osijek
Odred izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek
Odred izviđača „Drava“ Osijek
Samostalna družina izviđača „Mursa“ Osijek
Samostalna družina izviđača „Amicus“ Naselje prijateljstva
Izviđački klub „Javor“ Osijek
Odred izviđača „Suncokret“ Čepin

Sve ove izviđačke jedinice nisu cijelo vrijeme bile okupljene u Savezu izviđača Hrvatske (SIH) i Svjetskom skautskom savezu (WOSM).

Odred izviđača „Quercus“ Osijek (1993. - 1997.)

Znak odreda:

Osnivačka skupština Odreda izviđača „Quercus“ Osijek je održana 22. 6. 1993. godine u prostorijama Studentskog centra Osijek u Istarskoj ulici. Naime, tijekom jeseni prošle godine, manja grupa izviđača iz bivših odreda: OIZ „Franjo Kluz“ Osijek i OIP „Dušan Vukasović Diogen“ Osijek, a koji su nakon smirivanja ratnih djelovanja na području grada Osijeka oformili nove izviđačke družine, dala je inicijativu za osnivanje inicijativnog odbora i formiranje odreda izviđača u duhu novih pravila i Statuta Saveza izviđača Hrvatske.

Novoosnovani odred sljednik je bivšeg Saveza izviđača Općine Osijek (od 1960.) te član Saveza izviđača Hrvatske. Prvi starješina OI „Quercus“ Osijek je bio Boris Petekić, a načelnik Dalibor Frečko Frele.

Na osnivačkoj je skupštini bilo nazočno 45 od 125 člana u tri družine: DIZ „Vulkan,, (prije OIZ „Franjo Kluz“), DIP „Culex“ (prije OIP „Dušan Vukasović Diogen“) i DI „Izviđač,, (prije SČI „Josipovac“) te klub brđana (prije KB „Javor“).

Osnivači su: Zorislav Babić, Zdenko Popović, Zlatko Nikšić, Mira Miklavčić, Senka Nikšić, Dubravka Čizmar, Boris Petekić, Helena Kristek i Milan Šola.

Starješine odreda bili su: Boris Petekić, Zdenko Popović Pop, Zorislav Babić Zorko, Zlatko Nikšić Nikša.

Načelnici odreda bili su: Dalibor Frečko Frele, Igor Miklavčić Lija, Zlatko Nikšić Nikša, Daniel Antonović Antoš.

20. 12. 1997. na skupštini odreda, Odred izviđača „Quercus“ Osijek mijenja ime, zbog novog pravilnika o udrugama, u Udruga izviđača „Slavonski hrast“ Osijek ili na engleskom jeziku The Scout Group „Quercus“ Osijek.

Uprava Udruge izviđača „Slavonski hrast“ Osijek

Udruga izviđača „Slavonski hrast“ Osijek (1997. - danas)

Znak odreda:

ZAVJETNA MARAMA
Svečana pjesma Udruge izviđača
„Slavonski hrast“ Osijek

Promissa solvito

I.

Sve dok nas krasi crveno-zlatna
skautska marama
nikada nećeš biti sâm
niti ćeš ikada biti sama!

Refren: Zlatna žita i makovi crveni s
nama su i u nama!

II.

Kroz prsten vjere plamti pramen,
kraj srca kuca zavjetni znamen -
- trajan spomen i vječni plamen!

Refren: Zlatna žita i makovi crveni s
nama su i u nama!

Stihovi i glazba
Vjekoslav Sulić - Dugi

Više od pedeset godina kontinuiranog djelovanja udruge prigoda je da se prisjetimo brojnih aktivnosti koje su ostvarene zahvaljujući predanom angažiranju izviđačkih voditelja – volontera, ali i da se podsjetimo društvene uloge koju izviđačka organizacija ima u radu s djecom i mladima.

Uloga i djelovanje izviđačke organizacije i skautskog pokreta najjednostavnije se može objasniti kao odgoj i obrazovanje izvan formalnih i tradicionalnih institucija poput škole i obitelji. To je osposobljavanje za život samoaktivnošću djece i mladih, razonoda sa svrhom dostizanja punih tjelesnih, umnih, emocionalnih, socijalnih i duhovnih potencijala mladeži, kao odgovornih građana i članova lokalne, nacionalne i međunarodne zajednice. U svemu tome skladan životom s prirodom i u prirodi, njezino čuvanje i poznavanje njezinih zakonitosti, imaju središnje mjesto.

Udruga izviđača „Slavonski hrast“ Osijek, kao mali dio velikog svjetskog skautskog pokreta koji broji gotovo 43 milijuna članova i postoji u 216 država i teritorija, djeluje kao neprofitna, dragovoljna, nepolitička, samostalna udruga za odgoj i izvaninstitucionalnu naobrazbu djece i mladeži, otvorena za sve, bez obzira na podrijetlo, rasu i vjeru svojih članova, koja svojim djelovanjem teži postizanju cilja udruge, provodeći načela i metode međunarodnog skautskog (izviđačkog) pokreta čime nastoji dati svoj puni doprinos održanju i čuvanju osnovne ideje skautizma i vrijednosti koje skautski pokret promiče. No vratimo se za trenutak u povijest.

Povijest izviđačkog pokreta u Osijeku ima dugu tradiciju i datira od 1914. godine, samo 7 godina nakon što su se prvi skauti pojavili u Engleskoj 1907. godine predvođeni sir Robert Baden-Powellom. Do početka II. svjetskog rata u Osijeku djeluje Osječki skautski stijeg, udružen u skautsku organizaciju tadašnje Kraljevine SHS, odnosno Jugoslavije. Obnova izviđačkih aktivnosti, nakon II. svjetskog rata, uslijedila je 1952. godine nakon čega slijedi kontinuirano djelovanje i stalno jačanje i razvitak organizacije na području bivše općine Osijek. Vrhunac je djelovanja dostignut 1988. godine kada je tadašnji Savez izviđača općine Osijek imao 16 udruženih organizacijskih jedinica u kojima je bilo uključeno oko 2.000 članova.

Krajem 1968. godine točnije 22. 12. iz tadašnjeg Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ izdvojila se i osamostalila Četa izviđača-zrakoplovaca „Franjo Kluz“, postavši tako prvi i jedini odred izviđača-zrakoplovaca u državi koji od tog dana neprekidno djeluje sve do 1993. godine.

Nastupom demokratskih društvenih promjena i osamostaljivanjem Republike Hrvatske nije prekinuto djelovanje izviđačkog pokreta. Od preostalih članova nekoliko ugašenih jedinica Saveza izviđača općine Osijek, na inicijativu članova OIZ „Franjo Kluz“, formiran je 1992. godine, a službeno i registriran u lipnju 1993. godine Odred izviđača „Quercus“ koji je time postao pravni sljednik ranijeg Saveza izviđača općine Osijek i nositelj tradicije djelovanja izviđačkog pokreta u Osijeku. Odred je za cijelo to razdoblje djelovao i kao član nacionalne skautske organizacije - Saveza izviđača Hrvatske.

Prisjećajući se, ne možemo a da se ne osvrnemo i na period Domovinskog rata. Na samom početku rata osječki izviđači aktivno su se angažirali u obrani stavlajući na raspolaganje svoja znanja i vještine kao i materijalne resurse.

U lipnju 1991. godine stariji izviđači Saveza izviđača općine Osijek osnivaju u suradnji s Općinskim stožerom civilne zaštite posebnu izviđačku postrojbu pri Stožeru civilne zaštite. Ova se postrojba posebno istaknula evakuacijom bolesnika iz Opće bolnice Osijek tijekom borbenih djelovanja u rujnu 1991. godine. Nakon provedene obuke postrojba je u siječnju 1992. godine preuzela poslove pronalaženja i deaktiviranja zaostalih minsko-eksplozivnih naprava na području grada i time dala velik doprinos zaštiti građana i materijalnih dobara.

Jedan dio članova bio je angažiran u postrojbama Zbora narodne garde, kasnije Hrvatske vojske. Pored toga, izviđački instruktori sudjelovali su u obučavanju pripadnika Hrvatske vojske u orijentaciji i topografiji. Kompletna izviđačka oprema: šatori, kuhala, kreveti, čamci, kanui... stavljena je na raspolaganje za potrebe Civilne zaštite i Hrvatske vojske. Sva ta oprema nestala je u vihoru rata, a ostatak je uništen prilikom granatiranja grada pogotkom granate u krov skladišta. Najznačajniji doprinos dali su članovi koji su u obrani, vršeci svoje dužnosti, dali i svoje živote. Sjetimo se ovom prigodom Vladimira Miklavčića Drace i Božidara Mohera Bože. Za doprinos, požrtvovno i predano djelovanje u zaštiti i spašavanju te zbrinjavanju ratom ugroženog stanovništva i otklanjanju posljedica ratnog djelovanja na području Osječko-baranjske županije druga je, tada pod nazivom Odred izviđača „Quercus“, primila 1997. godine Povelju zahvalnosti Osječko-baranjske županije.

Primjenom Zakona o udrugama, Odred je koncem 1997. godine uskladio svoje djelovanje s odredbama Zakona i promijenio naziv u Udrugu izviđača „Slavonski hrast“, a naziv „Quercus“ zadržao jedino u engleskoj verziji naziva Udruge The scout troup „Quercus“ Osijek. U proteklom tridesetogodišnjem razdoblju Udruga izviđača „Slavonski hrast“ ostvarila je kontinuitet svog djelovanja pri čemu se ukupan broj

članova na godišnjoj razini kretao između 60 i 240. Broj članova u pojedinim godinama ovisio je o kapacitetima udruge u smislu osiguravanja potrebnog broja kvalificiranih voditelja i stalno prisutnoj fluktuaciji određenog broja članova iz redova djece i mladeži koja je vezana uz promjenu njihova interesa za pojedine sadržaje koji su im dostupni u okruženju. Provođenje programskih sadržaja organizirano je u temeljnim radnim skupinama (jatima poletaraca i patrolama izviđača) u tjednim ciklusima čime je omogućen kontinuitet okupljanja članova i ostvarivanja planiranih sadržaja.

Organiziranje i provođenje aktivnosti u prirodi pokazalo se kao najzanimljiviji oblik provođenja programa pa su tako organizirani brojni izleti i višednevni boravci (logorovanja, kampovi i zimovanja):

- u razdoblju između 1993. i 2018. godine ukupno je evidentirano preko 700 jednodnevnih aktivnosti u prirodi na kojima je sudjelovalo približno 7.500 članova-sudionika;

- tijekom istog razdoblja udruga je organizirala 20 logorovanja (ljetnih kampova) na području Republike Hrvatske na kojima je sudjelovalo preko 900 članova koji su ostvarili više od 7.000 dana/noćenja pod šatorima;

- tri godine za redom, počevši od 1999. godine, članovi udruge sudjelovali su na protupožarnim kampovima koje je Savez izviđača Hrvatske organizirao s Ministarstvom unutarnjih poslova i Vatrogasnom zajednicom, tijekom ljetne turističke sezone. Tijekom ovih kampova članovi udruge sudjelovali su u patroliranju i provođenju preventivnih protupožarnih aktivnosti na jadranskoj obali. U protupožarnim kampovima sudjelovalo je 150 članova udruge.

- udruga je sudjelovala i na Smotrama Saveza izviđača Hrvatske s 80 svojih članova-predstavnika;

- udruga redovito sudjeluje (svake godine, u prosjeku s 50-ak članova) na središnjem godišnjem okupljanju članova nacionalne organizacije, Zborovanju Saveza izviđača Hrvatske, koje se svake godine održava u drugom mjestu u Republici Hrvatskoj, na međunarodnim smotrama (Jamboree) u Nizozemskoj, Danskoj, Sloveniji i Mađarskoj... sudjelovalo je 150 članova udruge.

U razdoblju od 1993. do 1998. godine Udruga izviđača „Slavonski hrast“ je, u suradnji s Ministarstvom obrane RH – Odsjekom za skrb pripadnika Hrvatske vojske, sudjelovala u organizaciji ljetovanja i zimovanja za djecu stradalnika Domovinskog rata u Vrsaru. Tijekom ovog razdoblja organizirano je ukupno 6 ljetovanja i 3 zimovanja sa 750 sudionika-korisnika. U provođenju programskih sadržaja bilo je uključeno svake godine po 15 članova udruge koji su bili angažirani na provođenju različitih programskih sadržaja i organizaciji boravka u odmaralištu.

Udruga je u dva navrata bila organizator aktivnosti pod nazivom „Jesenje igre poletaraca“ na kojima su sudjelovali članovi najmlađe kategorije (poletarci i pčelice) iz izviđačkih udruuga s područja Osječko-baranjske, Vukovarsko-srijemske, Brodsko-posavske, Virovitičko-podravske i Požeško-slavonske županije. Obje aktivnosti okupile su 240 sudionika. Udruga je 2006. godine bila organizator okupljanja odraslih članova Saveza izviđača Hrvatske pod nazivom „IV. susret brđana SIH“ na kojoj je sudjelovalo 270 sudionika iz cijele Hrvatske.

Svake godine udruga za svoje odrasle članove (i članove drugih izviđačkih udruga iz regije) i roditelje maloljetnih članova, organizira okupljanje pod nazivom „Brđanski orijentacijski auto relly“ koji godišnje obuhvati do 100 sudionika.

Članovi udruge dali su svoj poseban doprinos tijekom obrane od poplave u Županjskoj Posavini 2014. godine kada su preuzeli podizanje i vođenje volonterskog kampa u Županji. Već sljedeće, 2015. godine, izviđači „Slavonskog hrasta“ aktivno su sudjelovali u podizanju kampova za imigrante u Belom Manastiru i Čepinu.

Udruga izviđača „Slavonski hrast“, kontinuirano od 1993. godine, sudjeluje u aktivnosti Saveza izviđača Hrvatske pod nazivom „Betlehemsko svjetlo“. Betlehemsko svjetlo - simbol mira, ljubavi i razumijevanja – pali se svake godine dva tjedna prije Božića na velikoj svečanosti na mjestu Kristova rođenja i simbolično obilazi svijet. Prenošeno rukama članova skautskog pokreta svjetlo se prenosi milijunima vjernika i svim ljudima dobre volje, bez obzira na vjeroispovijest. Provođenjem ove aktivnosti članovi Udruge izviđača „Slavonski hrast“ svake godine prenose Svjetlo na više od 30 mjesta, u župe, škole, vrtiće, domove umirovljenika... Svojim predanim angažiranjem članovi udruge svake godine prijeđu put od preko tisuću kilometara obilazeći pri tome različita mjesta u Osječko-baranjskoj županiji, Bosni i Hercegovini, Mađarskoj i Srbiji. Na godišnjoj razini u ovoj aktivnosti sudjeluje 30 do 40 članova udruge.

S obzirom da udruga nema zaposlenika niti drugih osoba koje bi po bilo kojoj osnovi primale naknadu za svoj rad, sve planirane aktivnosti provode se isključivo na volonterskoj osnovi. Volonterski rad u udruzi obuhvaća velik broj konkretnih aktivnosti od kojih se ističu sljedeće:

- provođenje edukativnih sadržaja s članovima i drugom djecom i mladeži koje sudjeluju u organiziranim aktivnostima udruge;
- priprema, organiziranje, provođenje i logistička potpora aktivnostima za članove i drugu djecu i mladež koje se provode u prirodi (jednodnevne i višednevne);
- provođenje prilagođenih programskih sadržaja izviđačke organizacije s djecom s poteškoćama u razvoju;
- sudjelovanje u aktivnostima vezanim uz zaštitu okoliša;
- pružanje socijalnih usluga kroz pomoć starijim domaćinstvima.

Organiziranje, provođenje i praćenje volonterskih aktivnosti usklađeno je s odredbama Zakona o volontiranju, a edukacija o organiziranju volontiranja realizirana je u suradnji s Volonterskim centrom u Osijeku. U volonterskim aktivnostima udruge angažirani su odrasli i dio maloljetnih članova uz suglasnost njihovih roditelja, kao i osobe koje nisu članovi udruge (roditelji članova i prijatelji izviđačke organizacije).

Od 2010. godine, od kada se primjenjuje praćenje volonterskog rada u skladu s metodologijom utvrđenom Zakonom o volontiranju i Pravilnikom o sadržaju izvješća o obavljenim uslugama ili aktivnostima organizatora volontiranja, zabilježeni su zapaženi rezultati i ostvareno više od 15.000 volonterskih sati.

Izvaninstitucionalno obrazovanje se u udruzi organizira i provodi kroz tri osnovna oblika:

- s članovima udruge u temeljnim radnim skupinama provođenjem redovitog programa utvrđenog Programom Saveza izviđača Hrvatske;
- organizacijom i provođenjem osposobljavanja (naobrazbe) izviđačkih voditelja;
- organiziranjem terenske i izvanučioničke nastave za učenike osnovnih škola.

Članovi udruge u svojim redovitim aktivnostima, na tjednim okupljanjima temeljnih radnih skupina, kroz jednodnevne ili višednevne aktivnosti u prirodi, stječu određena znanja i vještine temeljene na Programu Saveza izviđača Hrvatske iz različitih programskih područja čiji su sadržaji prilagođeni uzrastu, odnosno dobnim skupinama članova.

Naobrazba izviđačkih voditelja ostvaruje se organiziranjem redovitih višednevnih tečajeva i jednodnevnih seminara na kojima polaznici stječu potrebna znanja i vještine za vođenje i organiziranje rada temeljnih radnih skupina. U ovim oblicima izvaninstitucionalnog obrazovanja, pored članova udruge, sudjeluju i članovi drugih izviđačkih udruga iz regije. Na godišnjoj razini u ovim aktivnostima sudjeluje 7 do 10 članova udruge.

Terenska i izvanučionička nastava organizira se za učenika osnovnih škola u suradnji s učiteljima i školskim pedagogima. Programski sadržaji korespondiraju s pojedinim programskim područjima izviđačkog programa i vrlo dobro, na zanimljiv i atraktivan način, nadopunjuju sadržaje redovitog školskog programa. Ovaj oblik izvaninstitucionalnog obrazovanja provodi se u školama kao „projektan dan“ ili kao tematski jednodnevni izlet za učenika pri čemu se u ulozi provoditelja programa pojavljuju izviđački instruktori i volonteri. U dosadašnjim aktivnostima, koje imaju svoj kontinuitet od 2001. godine, ovim oblikom izvaninstitucionalnog obrazovanja bili su obuhvaćeni učenici osnovnih škola: „Tin Ujević“ Osijek, „Grigor Vitez“ Osijek, „Mladost“ Osijek, „Fran Krsto Frankopan“ Osijek, „Franje Krežme“ Osijek, „Antuna Mihanovića“ Osijek, „Vijenac“ Osijek, „Dobriša Cesarić“ Osijek, „Višnjevac“ Višnjevac, „Tenja“ Tenja, „Bilje“ Bilje, „Draž“ Draž.

U proteklih dvanaest godina realizirano je ukupno 62 različita oblika terenske nastave u kojima je sudjelovalo oko 1.800 učenika-korisnika

Ostvarujući svoju misiju služenja zajednici, Udruga izviđača „Slavonski hrast“ pokrenula je projekt pod nazivom „Mogu i više“ koji ima za cilj približiti prilagođene programske sadržaje izviđačke organizacije djeci s teškoćama u razvoju. Projekt se provodi kontinuirano od 2009. godine uz potporu Grada Osijeka i Osječko-baranjske županije. U 2010. godini projekt je prihvaćen na natječaju tvrtke „Lidl Hrvatska“ d.o.o. i time ostvario jednokratnu godišnju financijsku potporu. Sadržajima projekta je u proteklom razdoblju bilo obuhvaćeno preko 200 korisnika, a uspješna suradnja ostvarena je s:

- Centrom za odgoj i obrazovanje „Ivan Štark“ iz Osijeka
- Udrugom djece i mladih s poteškoćama u razvoju „Zvono“ iz Belišća
- Udrugom za terapijsko jahanje „Mogu“ iz Osijeka
- Savezom organizacija invalida Osječko-baranjske županije

Odrasli članovi i volonteri udruge redovito daju logističku potporu provođenju aktivnosti pod nazivom „Susreti osoba s invaliditetom i djece s poteškoćama u razvoju“ koje periodično organizira Savez organizacija invalida Osječko-baranjske županije.

U proteklom je razdoblju međunarodna suradnja udruge, izravno ili kroz aktivnosti Saveza izviđača Hrvatske, osim sudjelovanja na međunarodnim smotrama (Jamboree), obuhvatila i:

- sudjelovanje na Međunarodnom dječjem kampu u Švicarskoj (1998.)
- sudjelovanje na skautskom eko-tečaju u Austriji (1999.)
- sudjelovanje na forumima Svjetske skautske organizacije u Sloveniji, Mađarskoj, Španjolskoj i Ujedinjenim Arapskim Emiratima.

Udruga također ostvaruje kontinuiranu suradnju s izviđačima-skautima iz:

- Bosne i Hercegovine, iz mjesta Tuzla, Nemila, Široki Brijeg;
- Srbije, iz mjesta Bezdan, Mali Idoš, Subotica, Šid, Bački Petrovac;
- Mađarske, iz grada Baja.

Posebno značajna suradnja ostvarena je s izviđačima iz Baje organizacijom godišnjih plovidbi rijekama Dunavom, Tisom, Dravom i Savom. Na ovim plovidbama sudjelovalo je u proteklom razdoblju 23 člana udruge. Pored toga, članovi udruge tradicionalno svake godine, donose Betlehemske svjetlo na svečanost koja se održava na gradskom trgu i predaju ga gradonačelniku Baje.

S Odredom izviđača „Duga“ iz Tuzle (BiH) je 2009. godine potpisana povelja o suradnji slijedom koje je ostvarena suradnja u organizaciji više zajedničkih aktivnosti od kojih se posebno ističu „Betlehemske svjetlo“, zimovanja i zajednička edukacija voditelja. Ova je suradnja ostvarena na tragu dugogodišnje suradnje gradova prijatelja Tuzle i Osijeka.

U okviru aktivnosti vezanih za Betlehemske svjetlo međunarodna suradnja ostvaruje se i s katoličkim župama Bačkog dekanata (Vojvodina-Srbija) te udrugama hrvatske manjinske zajednice u Vojvodini

U proteklom razdoblju, pored ranije navedenih: „Mogu i više“ i „Betlehemske svjetlo“ udruga je realizirala još nekoliko značajnijih, jednogodišnjih i višegodišnjih, projekata među kojima se ističu

- „Mladi u zajednici“ – s programom edukacije voditelja i volontera
- „Izletničke družine pri osnovnim školama“ – s programom afirmacije aktivnog odnosa prema prirodi
- „Kad se male ruke slože“ – s programom zaštite okoliša i brige o pticama projekt se provodio u suradnji s Nacionalnom zakladom za razvitak civilnoga društva
- „Zelena dobra djela“ – s programom zaštite okoliša
- „Prihvati izazov – pronađi svoj put“ – s programom promicanja aktivnog odnosa prema prirodi, pod motom: „Što svako dijete treba učiniti-naučiti prije svoje dvanaeste godine“
- „Kreirajmo bolji svijet“ – s programom okupljanja i edukacije volontera

Posebno mjesto zauzima projekt „Izviđački ljetni kamp“ koji se od 2009. do 2013. godine provodio na terenima Rekreativnog centra „Bazeni“ u Belom Manastiru, a od 2014. u odmaralištu SLOGA na otoku Prviću. Projekt obuhvaća organizaciju ljetnog kampa „otvorenog tipa“ u kojem mogu boraviti izviđači, ali i djeca i mladi koji do dolaska na kamp nisu bili članovi izviđačke organizacije. Kroz programske sadržaje kampa do sada je prošlo preko 350 korisnika. U 2013. godini kamp je dobio međunarodni karakter s obzirom na to da su u njemu boravili i korisnici iz Bosne i Hercegovine, Srbije, Rumunjske i Crne Gore.

Ne možemo a da se s ponosom ne osvrnemo i na projekt pod nazivom „Vlastitim rukama zajedničkim snagama“ u sklopu programa „Naš doprinos zajednici“ ostvaren na području nekorištenog dijela Bajera na području GČ JUG II. Uz pomoć i podršku Zaklade za razvoj lokalne zajednice Slagalica, Gradske četvrti JUG II, Javne vatrogasne postrojbe i Unikom-a uređen je teren i prilazni put s mostom te izgrađen

Izviđački park sa svim potrebnim sadržajima: kapijom, osmatračnicom, ložištem, stolovima i klupama, a prošle je godine kroz projekt „Djelić prirode u našem susjedstvu“ pomognut zakladom Slagalica, dodano tri zidana roštilja. Izviđački park osim članova udruge koriste i svi građani te gradske četvrti, pa se tu nerijetko organiziraju i dječji rođendani.

Udruga izviđača „Slavonski hrast“ je 2007. godine, vlastitim sredstvima u selu Podolje, u Baranji kupila objekt stare osnovne škole i još jednu zgradu, neposredno uz objekt škole. Namjera je da se na toj lokaciji uredi međunarodni skautski centar za edukaciju voditelja i volontera. Gospodarska situaciju u okruženju utjecala je na realizaciju ove namjere, tako da je ovaj projekt još uvijek u fazi pripreme.

Pokretanjem biblioteke „Skaut“ s ciljem stvaranja i popularizacije izviđačke literature pokrenuta je volonterska nakladnička djelatnost udruge. Do sada su osim povremenog biltena „Skaut“ izdane i knjige:

- „Pingvinova družina“, autora Nenada Jankovića, 2001.
- „Izviđački pristup streličarstvu“, autora Vjekoslava Sulića, 2008.
- „Izgubljeni odred“, autora Edija Perića, 2010.
- "Mi smo djeca svijeta", autora Vjekoslava Sulića, 2020.

U suradnji s PRONI Centrom iz Osijeka izdan je 2003. godine izletnički priručnik u kojem je posebno obrađena tematika minski kontaminiranih terena.

Udruga izviđača „Slavonski hrast“ jedna je od udruge – osnivača Saveza izviđača Osječko-baranjske županije koji je utemeljen s ciljem objedinjavanja i koordiniranja aktivnosti izviđačkih udruge na području Osječko-baranjske županije.

Od svog osnivanja udruga je član Saveza izviđača Hrvatske kao nacionalne izviđačke-skautske organizacije u Republici Hrvatskoj. U tom smislu udruga kontinuirano ispunjava sve obveze i ostvaruje sva prava koja iz tog članstva proizlaze. Pristupanjem Saveza izviđača Hrvatske međunarodnoj skautskoj organizaciji, udruga je postala i član WOSM-a Svjetske skautske organizacije (World Organization of the Scout Movement).

Starješine odreda bili su: Zlatko Nikšić Nikša, Zorislav Babić Zorko, Zdenko Popović Pop, Dalibor Frečko Frele.

Načelnici odreda bili su: Daniel Antonović Antoš, Darijo Jurišić Dingo, Stanko Horvat Stiv, Igor Miklavčić Lija, Dalibor Frečko Frele, Zdenko Popović Pop, Karla Žeželj, Darko Miklavčić Leo.

Običaj je da se u ovakvim prigodnim izlaganjima obično navode samo uspjesi i pozitivni primjeri. To svakako nije cjelovita slika ukupnog djelovanja. Ostaju nespomenuti brojni problemi i teškoće s kojima se udruga susreće u svom radu. Od uobičajenih ljudskih slabosti i propusta koji utječu na ostvarivanje planiranih aktivnosti, do ozbiljnog nerazumijevanja i neprihvatanja u lokalnoj sredini. Ne mislimo da bi njihovo spominjanje umanjilo vrijedne rezultate ili nešto promijenilo i bitno popravilo. Želimo da ovaj kratki pregled naših aktivnosti, ostvarenih u proteklom razdoblju, bude svima nama podsjećanje na sve dobro i korisno što smo učinili i poticaj da u tome ustrajemo i u vremenu koje je pred nama.

Uprava Udruge izviđača „Slavonski hrast“ Osijek

Odred izviđača „Drava“ Osijek (1992. - danas)

Znak odreda:

Odred izviđača „Drava“ Osijek s današnjim imenom formirao se 22. 2. 1992. godine kao sljedbenik Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek, osnovanim 1953. godine. Taj je datum odabran jer se podudara s danom rođenja osnivača svjetskog skautskog pokreta sir. Roberta Badena Powella, a pod nazivom Thinking day obilježava se u cijelom svijetu.

Izrađen je prepoznatljiv logotip Odreda koji simbolizira glavna obilježja izviđačke/scoutske organizacije i pripadnost lokalitetu.

Osnivačka Skupština Odreda održana je 22. 1. 1997. u 18 sati u prostorijama Osnovne škole „August Šenoa“ u Osijeku, Drinska ulica 14.

Na Skupštini, pod predsjedanjem Davora Horvata, uz nazočnost svih članova i predstavnika izviđačkih odreda Osječko-baranjske županije, donijeti su zaključci poštivajući Program rada Saveza izviđača Hrvatske.

Osnivači OI „Drava“ Osijek su: Darko Weiss, Davor Horvat, Helena Sablić, Olga Tušek, Željko Bolić, Lidija Goljevački, Nenad Goljevački, Mato Čavajda, Štefan Supek i Geza Gudlin. Dodijeljene su i funkcije rukovođenja Odredom imajući u vidu stručnost i iskustvo u dosadašnjem radu:

Darko Weiss Fuko - starješina

Davor Horvat Fax - tajnik

Helena Sablić Hela - načelnik

Melita Čalić Mely - blagajnik

Olga Tušek - starješina Družine izviđača „Izviđač“ na OŠ Josipovac

Željko Bolić Bole starješina Družine izviđača „Javor“ na OŠ August Šenoa

Mato Čavajda Kina - predsjednik Kluba brđana „Papuk“

Nenad Goljevački - ekonom

Lidija Goljevački - predsjednik nadzornog odbora

Ivan Lončarić - član nadzornog odbora

Geza Gudlin - član nadzornog odbora

Štefan Supek Lesh - član nadzornog odbora

Prema rješenju Ureda za opću upravu Osječko-baranjske županije, sukladno zakonu o udrugama (NN br. 70/97) temeljem članka 15.stavka 1, podstavka 1., Odred izviđača „Drava“ Osijek, službeno je upisan u Registar udruga 11. 2. 1998. godine.

Odred izviđača „Drava“ Osijek djeluje na području Osječko-baranjske županije sukladno Statutu odreda, programskim načelima i načinom rada Saveza izviđača Hrvatske.

U organizacijskom okviru Odreda iz OŠ Augusta Šenoae djelovala je Družina izviđača „Javor“, s 52 člana raspoređenih u 5 patrola koju je vodio starješina Željko Bolić i jato poletaraca „Bambi“, s 18 članova pod voditeljstvom Biljane Pavić. Iz OŠ Josipovac djelovala je Družina izviđača „Izviđač“, s 25 članova raspoređenih u 2 patrola pod voditeljstvom starješine Olge Tušek.

Također je djelovao i Klub brđana „Papuk“ sastavljen od iskusnih izviđača koji su svoje iskustvo stekli na mnogobrojnim akcijama Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek. Klub je brojio 39 članova, pod rukovođenjem Mate Čavajde Kine.

I prije službene registracije (Registar udruga Osječko-baranjske županije, 29. i 30. travnja 1995.) Odred izviđača „Drava“ bio je izvršni organizator izlučnog regionalnog orijentacijskog natjecanja za Državno orijentacijsko natjecanje, pod kontrolom Pročelnika SIH-a za Slavoniju i Baranju Zdenka Popovića Popa. Na natjecanju su sudjelovale ekipe iz: Valpova, Vinkovaca, Ladimirevaca, Slatine, Čepina (Naselja prijateljstva) i Osijeka.

Sudjelovanjem tajnika Odreda, Davora Horvata na akciji SIH-a održanoj u Zagrebu 21. 5. 1995. potvrđeno je aktivno sudjelovanje Slavonsko-baranjskih izviđača u regionalnim i savezним akcijama.

U prosincu, 1995. godine, izgubili smo Josipa Pichlera počasnog starješinu našeg Odreda i dugogodišnjeg starješinu Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek.

Godine 1996. pokrenuto je interno odredsko glasilo „Dravko“ kojim su članovi redovito primali obavijesti o akcijama i aktivnostima koje su se redovito održavale.

DRAVKO

U razdoblju Domovinskog rata, od 1991. - 1995., nije bilo organiziranog izviđačkog rada. Jedan dio starijih izviđača-brđana aktivno se uključio u vojnu formaciju, a jedan dio je ostao na svojim radnim mjestima u sklopu vojne obveze.

U srpnju 1995. uspješno je provedeno taborovanje u Savudriji (Istra) uz nazočnost velikog broja osječkih izviđača.

Odred je 1995. godine kupio zemljište u Orahovici na potezu Duzluk-Šumeđe, na kojemu su stvoreni uvjeti za okupljanje izviđača za logorovanje i provođenje aktivnosti priprema za natjecanje i obiteljska okupljanja brđana.

Skica terena u Orahovici

Odred je organizirao prvu smotru izviđačkih odreda Osječko baranjske županije 12. 4. 1997. na kojoj je sudjelovalo 17 izviđačkih jedinica na lokaciji Perivoja kralja Tomislava u Osijeku. Smotri su nazočili Zdenko Popović Pop, regionalni pročelnik Istočne Slavonije, Darko Tivanovac, starješina Saveza izviđača Hrvatske i lokalni čelnici Gradskog poglavarstva.

Izviđački dan Osječko-baranjske županije 1. 6. 2011.

U okviru smotre, organiziran je izviđački višeboj pod nazivom „Memorijal Josipa Pichlera“, u znak sjećanja na prvog starješinu Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“, Josipa Pichlera.

Članovi Odreda su od 1995. - 2005. godine sudjelovale u dočeku i pronosjenju Betlehenskog svjetla u osječke župne crkve.

Betlehemsko svjetlo u OŠ „Augusta Šenoa“ Tajnik OI „Drava“ Davor Horvat s biskupom Marinom Srakićem

Na izornoj skupštini održanoj u Domu učenika u Školskoj ulici u Osijeku, 15. 9. 2001. za starješinu Odreda izabran je Darko Weiss, za tajnika Davor Horvat, za načelnika Igor Milanović. Aktivnosti su se nastavile nesmanjenim tempom. Organizirani su maskenbali, interna natjecanja u vezanju čvorova, dizanju šatora, signalizaciji, paljenju vatre i stjecanju vještastava. Obilježavani su Dan planeta Zemlje, Dan pješaka, Thinking day. Sudjelovali smo na skupštinama ostalih slavonsko-baranjskih odreda.

Godine 2006. pokrenuli smo aktivnost upoznavanja kulturnih vrijednosti našeg grada u projektu SKRIVENO BLAGO u kojem je sudjelovalo 12 izviđačkih patrola.

Godina 2011. bila je u znaku obilježavanja Dana Osječko-baranjske županije u kojoj je naš Odred dao veliki doprinos u kreiranju skice terena u Parku kulture u Osijeku i izradi milenijske fotografije u kojoj su izviđači-sudionici svojim tijelima formirali granice Osječko-baranjske županije i glavne gradove.

Milenijska fotografija

Izviđači sudionici Dana OBŽ 2011.

Već sljedeće, 2012., OI „Drava“ Osijek sudjeluje u obilježavanju Dana Osječko-baranjske županije, ali ovoga puta u Valpovu u organizaciji OI „Iovallios“ Valpovo.

Izviđački dan OBŽ, Valpovo 2012.

Patrola OI „Drava“ u Valpovu

Izmjenama zakonskih propisa registracija udruga, 2013. godine, Odred izviđača „Drava“ Osijek prestaje biti članom Saveza izviđača Hrvatske. Na Skupštini 10. 10. 2013. sudjelovali su bivši članovi Kluba brđana „Papuk“. Za predsjednika je izabran Darko Weiss Fuko, za dopredsjednika Mato Čavajda Kina, za tajnika Štefana Supek Lesh.

Tijekom proteklih godina, članovi udruge povremeno se sastaju i druže. Shodno situaciji, uključili su se u humanitarne akcije vezano za poplave u Gunji i doniranjem izviđačkog terena u Orahovici dječjem SOS selu u Ladimirevcima.

U sklopu društva djeluje Kuglačko društvo „Drava“ koje redovito održavaju kuglanje jednom tjedno.

Davor Horvat Fax
sa suradnicima, bivšim članovima odreda, 2021.

Fax

Samostalna družina izviđača „Mursa“ Osijek (1995. - 2002.)

Znak družine:

Samostalna družina izviđača „Mursa“ Osijek osnovana je 18. 5. 1995. godine, a osnivači su joj bili članovi bivšeg Odreda izviđača „Ivo Lola Ribar“ Osijek i družina je nastala osamostaljenjem iz Odreda izviđača „Drava“ Osijek. Ime družine posuđeno je od povijesnog rimskog naziva grada Osijeka -MURSA. Boja družine je tamno plava i bijela, a znak družine je stilizirano slovo M. Družina se sastojala od 5 patrola: Tigrovi, Tuljani, Lisice, Tvorovi i Bikovi te od jata poletaraca Dabrovi, a aktivno je djelovala kao članica SIH-a do 2002.

Tijekom svog djelovanja članovi družine aktivno sudjeluju u regionalnim izviđačkim akcijama, državnim izviđačkim natjecanjima te postižu izuzetne uspjehe na području topografije, izletništva i izviđaštva općenito. U svom radu družina je usko surađivala s ostalim nevladinim udrugama kao Društvo naša djeca, Hrvatski sokol i dr. Na području humanitarne djelatnosti družina je sudjelovala u svim akcijama vezanim za pomoć Domu Klasje, te prikupila znatna sredstva za nabavku krevetića za djecu. Jato poletaraca organiziralo je redovite posjete domu umirovljenika za blagdane. Nastojali smo činiti i medijsku promidžbu izviđaštva, te smo održali 8 radio emisija na tu temu. Družina je ostvarila niz patrolnih, družinskih izleta, marševa (članovi starijeg uzrasta prepješačili su sjeverni Velebit), bivakovanja, višednevnih izleta, 5 družinskih logorovanja, te jedno sudjelovanje na izviđačkom Jamboreeu u Nizozemskoj. Imali smo kompletnu opremu za višednevni boravak u prirodi, a sredstva za nabavku istih osigurali smo isključivo samofinanciranjem.

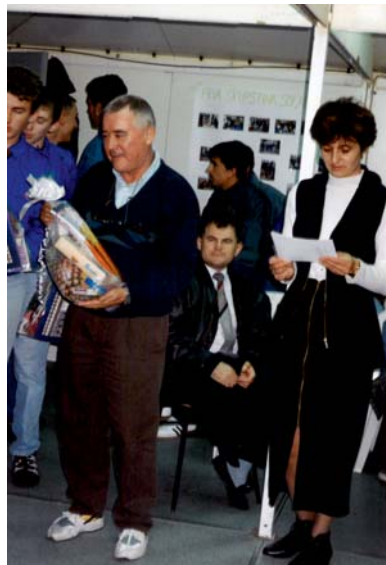
U sklopu družine djelovao je i pjevački zbor, te je družina komponirala izviđačku pjesmu "Sjećanja", snimila je u studiju Radio Osijeka, a ista se nalazi na CD-u izviđačkih pjesama Saveza izviđača Hrvatske te u tiskanoj knjizi izdanoj u Koprivnici.

Adresa družine bila je: A. Kačića 2, 31 000 Osijek, u prostorijama Gradske četvrti.

Mirjana Mužević
Mirjana Mužević

Samostalna družina izviđača „Amicus“ Naselje prijateljstva (1996. - 1998.)

NASELJE PRIJATELJSTVA

O ovoj jedinici izviđača imamo manje podataka zbog činjenice da su radili u izbjegličkom kampu, Naselju prijateljstva kod Čepina, s djecom prognanicima. Okupljao ih je gospodin Martin Kovačević iz Bilja (učitelj i pedagog koji je tada živio u Naselju prijateljstva, a prije rata je organizirao izviđače u Bilju i učenike na Otoku mladosti) i učitelj Franjo Balog Jaki (učitelj i izviđač od prije rata u Osijeku i Belom Manastiru). Veliku podršku dobivali su od tadašnjeg izviđačkog pročelnika Osječko-baranjske županije Saveza izviđača Hrvatske, Zdenka Popovića Popa i Klause Vacka njemačkog aktivista za mir i ljudska prava. Klaus Vack (na fotografiji dijeli poklone) pomogao je cijelom naselju, a tako i podržao ideju o organiziranju slobodnog vremena djece, pokretanje izviđača, financirao nabavke uniformi i ostale opreme te ljetovanje djece na moru u Živogošću kod Makarske. Djeca su osim izviđačkih aktivnosti imala i umjetničke radionice, slikarske, sekciju sviranja gitare, organizirana je i fotografska izložba u SAD-u, a za odrasle radionice i tečajeve šivanja, uzgajanja voća, povrća i cvijeća koje su vodili profesionalni voditelji na volonterskoj bazi. Izviđači su išli na izlete u Orahovicu, Jankovac, Veliku, regionalno natjecanje u Vinkovcima...

Naselje prijateljstva, naselje montažnih kućica, sagrađeno je 1994. za potrebe stambenog zbrinjavanja prognanika i izbjeglica kod Čepina, a zatvoreno je u kolovozu 2007. U njemu je boravilo i do 3500 korisnika, uglavnom prognanika iako je maksimalan kapacitet bio za oko 3000 stanovnika.

Mirnom reintegracijom Hrvatskog Podunavlja djeca su se vratila svojim kućama, a na temelju te družine osniva se Družina izviđača „Jelen“ u Bilju i Vardarcu s kojima se radi na osnovnoj školi, a pod Udruгом izviđača „Slavonski hrast“ iz Osijeka koja je bila članica SIH-a, a zbog malog broja izviđača nije se pristupalo osnivanju nove udruge.

Martin Kovačević i Igor Miklavčić Lija

Izviđački klub „Javor“ Osijek (2001. - danas)

Znak kluba:

Himna OS JAVOROVACA

IZVIĐAČI, PLANINKE,
POLETARCI, PČELICE
DOĐITE DO LIVADE,
ZAPJEVAJTE PJESMICE.

ŠUMI, ŠUMI JAVORE,
NEKA GRANE GOVORE,
NEKA OSIJEK ČUJE ZA
IZVIĐAČE JAVORA.

IZVIĐAČI NAŠI SVI,
ZAJEDNO SMO RADOSNI
ZAPJEVAJMO SLOŽNO SVI
DA NAS ČUJU SKAUTI

ŠUMI, ŠUMI JAVORE,
NEKA GRANE GOVORE,
NEKA CIJELA ZEMLJA ZNA
IZVIĐAČE JAVORA

ŠUMI, ŠUMI JAVORE,
NEKA ZVIJEZDE GOVORE
NEK' I SVEMIR ČUJE DA
MI SMO DRUŽBA VESELA!

Izviđački klub Javor Osijek svoje postojanje i rad temelji na osnovnim načelima skautizma, odnosno izviđaštva, koji kao pokret postoji preko sto godina. Izviđački klub Javor Osijek osnovan je 2001. sa sjedištem u ulici Zmaja Jove Jovanovića 21 u Osijeku. Iako naizgled mlada, naša izviđačka udruga ima bogatu tradiciju i izviđačko iskustvo s obzirom na to da su osnivači kluba bili članovi bivšeg Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek, koji je djelovao na području Osijeka – Donji grad od 1960. sve do 1993. godine. Izviđački klub Javor svoje je djelovanje usmjerio kao prvo na lokalno područje – NAŠ GRAD OSIJEK, a zatim se djelovanje širi prema Osječko-baranjskoj županiji. Osnovna misao vodilja ove udruge je djelovanje lokalno, a razmišljanje globalno. Najvažnije aktivnosti koje udruga provodi su usmjerene na lokalnu zajednicu. Udruga je od 2013. članica nacionalne organizacije Savez izviđača Hrvatske i Svjetske skautske organizacije (WOSM).

Jedan je od osnovnih ciljeva osnivanja Izviđačkog kluba „Javor“ Osijek je okupljanje djece i mladih. Izviđački klub Javor svojim radom i programskim načelima pomaže opće društvenoj zajednici i lokalnoj zajednici na usmjeravanju djece i mladih na pozitivnim vrijednostima, te svojim aktivnostima upotpunjuje slobodno vrijeme djece i mladih.

Izviđački klub „Javor“ Osijek organiziran je u više izviđačkih družina u kojima se provodi redovan izviđački rad putem patrola ili jata, u skladu s dobnom strukturom članstva.

Družina „Jagoda“ – Mi smo družina poletaraca i pčelica koja okuplja članove nižih razreda osnovne škole. Volimo se družiti, igrati, putovati i usvajati nova znanja. Naša misija je: poletarci su budućnost Javora.

Vodstvo družine u 2022./23. Blaženka Hap, David Štefanić, David Bleništa, Ema Fürst, Lorena Veselić.

Družina „Runolist“ – Mi smo družina mlađih izviđača koja okuplja članove viših razreda osnovne škole. Naša misija je: stvaramo buduće izviđačke vođe.

Vodstvo družine u 2022./23. Ljiljana Medved, Karlo Viola, Lovro Zelić, Bartol Čačić, Jakov Križan.

Družina „Mravi“ – Mi smo družina starijih izviđača, izviđačkih vođa i volontera (od 15 do 27 godina). Uz dobru zabavu, klapu i druženje savladavamo životna znanja i umijeća. Naša misija je: izviđački način života je i naš način života.

Vodstvo družine u 2022./23. Luka Bujak, Bernard Kovač, Lucija Holub

Družina „Lipa“ - Mi smo družina odraslih izviđača, brđana i brđanki (od 27 do 107). Uz dobru zabavu, klapu i druženje dajemo potporu i podršku našim mlađim vođama i voditeljima. Naša misija je: biti dobar oslonac izviđačkim vođama.

Vodstvo družine u 2022./23. Veseli Kokolari

Osim redovnog programa, udruga svake godine organizira niz projektnih aktivnosti. Udruga je realizirala/realizira projekte iz lokalnih izvora, ali i financirane iz državnog proračuna, stranih fondova i projekte Europske Unije.

Trenutno vodstvo udruge čine sedam članova Izvršnog odbora: Jadranka Kokolari, predsjednica, Blaženka Hap i Monika Feher, dopredsjednice te Ljiljana Medved, Luka Bujak, Jasminka Plander-Trabarić i Veseli Kokolari, članovi Odbora.

Izviđački klub Javor Osijek dobitnik je više priznanja i nagrada od raznih organizacija, a posebno ističemo:

- Zelenu povelju Osječko-baranjske županije za osobiti doprinos u projektima zaštite prirode i jačanja ekološke svijesti naših sugrađana,
- Pečat Grada Osijeka za osobiti doprinos u razvoju društvenih aktivnosti Grada Osijeka,
- Volonterska nagrada za dobre primjere uključivanja volontera u društvene aktivnosti.

Izviđački klub Javor Osijek posebno vodi brigu o lokalnoj zajednici, očuvanju našeg okoliša, provodi niz aktivnosti razvoja svijesti o važnosti aktivnog sudjelovanja u lokalnoj zajednici. Nekoliko puta tijekom godine organizira izlete i aktivnosti za djecu naše Županije, izvan Grada Osijeka, posebice u mjestima gdje još ne djeluju izviđačke udruge, tako je udruga organizirala aktivnosti i u mjestima gdje nema udruge izviđača. Na inicijativu IK Javor izgrađen je prvi Izviđački park u Donjem Gradu, te je postavljena učionica na otvorenom.

Izviđački klub Javor Osijek inicijator je velike manifestacije za školsku djecu naše Županije, koja se održavala 5 godina za redom u Osijeku, Valpovu, Đakovu, Belom Manastiru i Našicama. Broj sudionika na tim aktivnostima povodom Dana Županije bio je 300-500 djece i mladih, koji su jedan dan proveli sukladno izviđačkom načinu života.

Kontinuirano udruga organizira TOI -**Tjedan osječkih izviđača**, sedmodnevnu aktivnost povodom Dana izviđača Hrvatske za sve generacije naših sugrađana. Cilj je jačanje izviđaštva u Osijeku. Partner u realizaciji ove aktivnosti je UI „Slavonski hrast“ Osijek. U tom tjednu, koji se organizira povodom Dana izviđača Hrvatske (19. 5.) organiziramo 7-10 aktivnosti za sve generacija sugrađana, od edukativnih, ekoloških, humanitarnih do sportskih, zabavnih i opće korisnih aktivnosti kako za pojedince, tako i za društvenu zajednicu. Sve aktivnosti provode volonteri, a na aktivnosti dolaze i pozvani su svi zainteresirani.

Povodom Dana Grada Osijeka, udruga svake godine organizira **Festival izviđačkih pjesama Osijek** na koji dođu udruge iz Hrvatske i susjednih zemalja. Ovom aktivnošću udruga razvija kulturno-umjetnički amaterizam. Festival traje tri dana, najčešće vikend uoči Dana Grada Osijeka ili na sam Dan Grada Osijeka 2. 12.

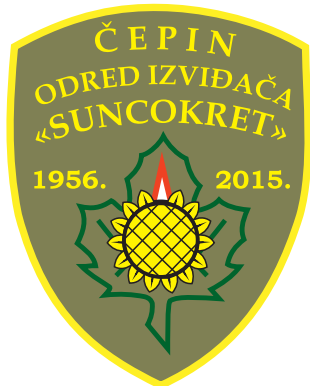
U 2019. obilježili smo 100/105 godina pisane izviđačke povijesti Osijeka. Tim povodom, naš je klub bio izvršni organizator nacionalne manifestacije **13. Zborovanje Saveza Izviđača Hrvatske**, te je u svibnju 2019. u naš Grad i našu Županiju doveo 1.200 mladih izviđača iz cijele Hrvatske i susjednih zemalja. Prvi puta u ukupnoj izviđačkoj povijesti grada Osijeka na jedno mjestu – kod Katakombi podignut je izviđački kamp za 1.200 sudionika, a program je realiziralo oko 100 volontera.

Izviđački klub „Javor“ Osijek organizira godišnje 350-450 raznovrsnih aktivnosti. Prosječan broj sudionika na radionicama, predavanjima, izletima i sličnim aktivnostima je 40 sudionika. U udruzi djeluje 25-30 volontera. Svojim volonterskim radom, izviđačke vođe i volonteri daju značajan doprinos našoj društvenoj zajednici i lokalnoj samoupravi (svake godine ostvari se oko 4.500 volonterskih sati rada).

Uprava Izviđačkog kluba „Javor“ Osijek

Odred izviđača „Suncokret“ Čepin (2015. - danas)

Znak odreda:

ODREDSKA HIMNA " TABORSKI DAN "

1.

Mladi izviđači na tabor su krenuli,
Umorni od grada u prirodu prispjeli.

Refren:

Svakog jutra truba zove ustaje se rad'
Izviđači i planinke vesele se tad!
Svakog jutra truba zove ustaje se rad'
Suncokret je dobra biljka svi je vole sad!

2.

Hitro šator podižu, tabor svoj uređuju,
Podigli su kuhinju, vitki jarbol kapiju.

Refren:

Svakog jutra truba zove ...

3.

Sunce se osmjehuje, mladosti se raduje
Što u vrtu prirode vedre dane provode.

Refren:

Svakog jutra truba zove ...

4.

Povjetarac zastavu miluje na jarbolu,
Pod njom su se okupili izviđački vodovi.

Refren:

Svakog jutra truba zove ...

5.

Program zvijezda i vještartva savlađuju kao jedan
Izviđački zakon glasi: izviđač je uvijek vrijedan!

Refren:

Svakog jutra truba zove ...

6.

Drugarstvo se snažno budi, kroz rad, pjesmu mladih ljudi
Jer to naša je vrlina što ju traži domovina.

Refren:

Svakog jutra truba zove ...

7.

Vedar dan se bliži kraju, svi zastavi pozdrav daju.
Himnom svoju hvalu daju milom, krasnom zavičaju.

Refren:

Svakog jutra truba zove ...

8.

Kola, igre, pjesme, šale uz vatru se razigrale,
Mjesec gleda pa se divi mladosti što sretno živi.

Refren:

Svakog jutra truba zove ...

Odred izviđača „Suncokret“ Čepin osnovan je 29. 5. 2015. Na osnivačkoj skupštini okupilo se oko pedeset članova i gostiju i to članova skupštine i osnivača 16, izviđača i planinki, gosti iz Otoka, Vinkovaca (Katica Konstantinović Kaja, načelnica za kadrove u rukovodstvu Saveza izviđača Hrvatske), Jordan Kukavica (jedan od starih članova koje je u ono ranije vrijeme za svoj rad odlikovan Počasnim srebrnim izviđačkim prstenom) i zainteresirani roditelji.

Od inicijativnog odbora za naše osnivanje tu je bio predsjednik Saveza izviđača Osječko-baranjske županije Antun Šimić Šima -izviđački instruktor II. stupnja, tajnik Saveza izviđača Osječko-baranjske županije Zorislav Babić -izviđački instruktor II. stupnja i Dalibor Frečko Frele predsjednik Udruge izviđača „Slavonski hrast“ Osijek -izviđački instruktor I. stupnja.

Posebno dragi gost naše Osnivačke skupštine je načelnik Općine Čepin, gospodin Dražen Tonkovic (sa svojim suradnicima) i sam naš izviđački brat, koji je cijelo vrijeme njezina trajanja bio prisutan, a svojim govorom i kraćim istupima dao veliki doprinos njezinu radu i ohrabrio članstvo Odreda da ustraje u njegovoj izgradnji i ostvarenju programskih ciljeva i zadataka izviđačkog pokreta, a sve radi uljepšavanja života djece i omladine.

Na osnivačkoj skupštini je dogovoreno:

- naziv odreda je Odred izviđača „Suncokret“ Čepin,
- boja odredske zastave je plava sa žutim resama, a boja odredske marame plava podloga sa žutim obrubom jer je temeljna boja grba Općine Čepin plava, a suncokret na njoj žute boje,
- himna Odreda je pjesma „Taborski dan“ za koju je riječi 1962. godine napisao Dragomir Šulc, a glazbu Otto Neuman profesor glazbe. Iz objektivnih razloga prije nekoliko dana ponovo ju je uglazbio Ivan Draženović profesor i predmetni nastavnik glazbe na Osnovnoj školi Miroslava Krleže Čepin.
- poklič Odreda: „Čepin! Suncokret! -Čepin! Suncokret! -Čepin! Suncokret! Suncokret! Suncokret!“,
- dan odreda je 29. svibanj jer je toga dana ove godine održana Osnivačka skupština odreda,
- odred će se učlaniti u Savez izviđača Osječko-baranjske županije, Savez izviđača Hrvatske i Međunarodnu organizaciju skautskog pokreta (WOSM),
- Odred izviđača „Suncokret“ Čepin daje trajan doprinos jačanju izviđačkog pokreta pomažući osnivanje novih izviđačkih jedinica u Čepinu i Županiji Osječko-baranjskoj,
- izabran je Ivica Bek za prvog predsjednika udruge tj. starješine odreda,
- izabran je Goran Benaković za prvog načelnika odreda i rukovodit će izabranom Upravom odreda,
- Branka Mack Savanović predsjednica izabranog Savjeta odreda,
- Zlata Matusina predsjednica izabranog Nadzornog odbora odreda,
- prihvaćen je Statut odreda u kojem je izrađena i oznaka pripadnosti Odredu, usvojen je Plan rada i blagajnički plan koji dozvoljava korekcije u hodu.

U svome i izviđačkom životu imao sam privilegiju, zadovoljstvo i čast osobno upoznati, družiti se i surađivati sa svim izviđačkim starješinama koji su utkali dio sebe svojim nesebičnim zalaganjem, žrtvovanjem, odgovornošću i sposobnošću u osnivanje, izgradnju i napredak izviđačkog pokreta u Čepinu. Mjesto je to u kojem se započelo s jednom samostalnom četom i nastavilo kasnije s dva odreda (dvije velike samostalne jedinice u mjestu koje nije bilo općina) u članstvu Saveza izviđača Hrvatske i Saveza izviđača Jugoslavije od 1956. godine do 1991. godine i nakon toga 2015. godine do današnjeg dana u Savezu izviđača Hrvatske. Njihove su zasluge što je danas izviđačka organizacija u Čepinu prepoznata kao korisna i potrebna društvenoj zajednici i prihvaćena u svakom smislu od strane žitelja ovog mjesta, osnovnih škola i posebno Općine Čepin čemu svjedoči i podrška istih odreda moralno, materijalno i finansijski.

Horst Zavacki
starješina SČI "Matija Gubec" Čepin
(1956. - 1961.)
starješina OI "Ignjo Batrnek Mali" Čepin
(1961. - 1964.)

Zdenko Šmit
starješina OI "Ignjo Batrnek Mali" Čepin
(1965. - 1991.)

Tihomir Dešić
starješina OI "Vladimir Nazor" Čepin
(1968. - 1991.)

Ivica Bek
predsjednik OI "Suncokret" Čepin
(2015. - 2018.)

Marina Nađ
predsjednica OI "Suncokret" Čepin
(2018. - 2022.)

Igor Miklavčić Lija
predsjednik OI "Suncokret" Čepin
(2022. - danas)

Borna Šulc, izviđački instruktor
i učitelj u Osnovnoj školi Miroslava Krležu Čepin
od 1993. do 2021.

Borna

1992. Specijalna jedinica Civilne zaštite za pronalaženje i uništavanje neeksplodiranih ubojitih sredstava

(članovi bivšeg Saveza izviđača općine Osijek, donji red 4, 5 i 6 slijeva nadesno su izviđači: Zvonimir Detling Dex, Zlatko Nikšić Pluton i Zdenko Popović Pop)

Početak Domovinskog rata u Hrvatskoj, ugasio se rad gotovo svih izviđačkih odreda na području općine Osijek. Stariji izviđači, brđani, iz različitih jedinica okupili su se i formirali Specijalnu jedinicu Civilne zaštite, sastavljenu samo od brđana, za pomoć i zbrinjavanje građana i izbjeglica.

Kada se ukazala potreba za osnivanje Specijalne interventne jedinice za pronalaženje, deaktiviranje i uništavanje mina, neeksplodiranih ubojitih sredstava, nekoliko članova te jedinice (Zvonimir Detling Dex, Zorislav Babić Zorko i Zlatko Nikšić Pluton) dobrovoljno se javilo i završivši obuku za pirotehničare do kraja rata radilo ovaj veoma opasan posao u sastavu Specijalne interventne jedinice za pronalaženje, deaktiviranje i uništavanje minsko eksplozivnih sredstava pri glavnom stožeru Civilne zaštite općine Osijek. Kasnije se ovoj jedinici priključio i Zdenko Popović Pop i nekoliko članova iz redova CZ-a. Na fotografiji je dio pripadnika jedinice CZ-a na jednoj od takvih akcija prijevoza i uništavanja mina. Jedinica je tijekom Domovinskog rata, pronašla, deaktivirala i uništila veliki broj minsko eksplozivnih sredstava, no neki članovi su na žalost izgubili i svoj život u ratu.

Odred izviđača „Quercus“ Osijek (danas Udruga izviđača „Slavonski hrast“ Osijek) za svoj doprinos u ratu primio je Povelju zahvalnosti Osječko-baranjske županije, a članovi Zvonimir Detling Dex, Zorislav Babić Zorko, Zdenko Popović Pop i Zlatko Nikšić Nikša odlikovani su i medaljom za hrabrost Izviđačko srce od strane Saveza izviđača Hrvatske. Sve članove obje jedinice CZ-a predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman odlikovao je Spomenicom Domovinskog rata.

Zlatko Nikšić Nikša

1992. izviđački posjet prijateljstva, Koprivnica

Ovo je prvi izviđački izlet tijekom Domovinskog rata (1991. - 1995.). Rat je prouzročio veliku materijalnu štetu, brojne poginule stanovnike grada ali i neodržavanje nastave u školama. Djeca su bila raseljena i nije se provodio izviđački program od ljeta 1991. do ljeta 1992. Kada su se stvorili koliko-toliko sigurni uvjeti, škola je počela u ljeto 1992., a s njom i prvi izviđački tečaj u prostoru tvrtke „Filmoteka“ Osijek koji su vodili i organizirali izviđački instruktori: Zdenko Popović Pop, Dalibor Frečko Frele i Zorislav Babić Zorko (nažalost nemamo niti jednu fotografiju s tog tečaja). Izviđačka organizacija je, u tih godinu dana ratnog stanja u Osijeku, izgubila najveći broj svojih članova i uspjelo se okupiti tek desetak mlađih vođa s kojim će se pokrenuti izviđački/skautski rad u Osijeku.

Na ovaj izlet s mladim vođama išlo se vlakom u Koprivnicu jer smo još ranije išli zajedno na logorovanja i družili se, a s ovog izleta imamo par fotografija. Na ovoj su fotografiji izviđači iz Osijeka i Koprivnice u prostorijama Odreda izviđača „Kamengrad“ iz Koprivnice, a prepoznajemo slijeva nadesno: Vatroslav Suvala (3), Dario Mužević (4), Halil Nađ (5), Tihomir Nožina (6), Predrag Novković (7), Darko Miklavčić Leo (8), Zdenko Popović Pop (9), Gordana Svoren (10), Branka Svoren (11), Dalibor Frečko Frele (12), Dalibor Ivošević Ševa (zadnji).

Darko Miklavčić Leo

Leo

1993. tečajsko zimovanje, Našice

snimio: Darko Miklavčić Leo

Na izviđačko tečajsko zimovanje u Našicama svratio sam na par dana, s bratom, putujući od bake iz Velike Črešnjevica. Tečaj se održavao u staroj školi, u samom centru grada Našica (danas je ta škola srušena). Tečaj za vođe vodili su i organizirali Zdenko Popović Pop i Dalibor Frečko Frele, izviđački instruktori. Na fotografiji ne prepoznajem sve osobe, ali slijeva nadesno su: Igor Miklavčić Lija (2), Dalibor Frečko Frele (4), Zdenko Popović Pop (6), Nožina (8), Hrvoje Brkić Crv (9), Danijel Nikšić Pluton (10), Darijo Jurišić Dingo (11). Fotografiju je snimio Darko Miklavčić Leo s filmom 110. U tim prvim danima obnove izviđača u Osijeku i Slavoniji Darko Miklavčić Leo bio je jedan od rijetkih koji je nosio fotoaparata i snimio više fotografija. Na fotografiji je zabilježen zadnji dan tečaja i podjela diploma.

Igor Miklavčić Lija

1994. izviđačko logorovanje, Vrsar
(članovi OI „Quercus“ Osijek i OI „Vinkovci“ Vinkovaca)

snimio: Zdenko Popović Pop

Ljeto 1994. godine većim dijelom smo proveli kako je izviđačima najdraže, pod vedrim nebom. Nakon formiranja nove Družine izviđača porječana „Culex“ Osijek i cjelogodišnjeg rada po vodovima i jatima, u punom broju smo krenuli na ljetno kampiranje u Vrsaru pod Popovim vodstvom, uz goste iz Vinkovaca. Iako smo se jako dobro provodili pod istarskim suncem kupajući se, nismo mogli odoljeti zovu mora i razvijanju vještina na njemu. Mnogi od nas su te godine naučili kako se pliva s prslukom, privezuje čamac, grupno vesla ili spašava utopljenika baš od Popa kroz njegovo ogromno iskustvo i neumornu želju prenošenja znanja na mlade snage koje tek dolaze. Bilo je to sjajno ljetovanje koje nam je svima ostalo urezano u sjećanje!

Te godine kroz družinu su prošli Crv, Baba, Vjeka, Maja, Matak, Dado, Romeo, Trska, Ida, Kopriva, Zubo, Điga, Jelena, samo da nabrojim neke kojih se sjećam. Na slici Regica uz mene spušta zastavu u kampu nakon čega su tradicionalno počinjale večernje aktivnosti, od zabavnog programa preko pjevanja uz gitaru pa do izlazaka u grad. Početak kraja još jednog izviđačkog dana...

Vladimir Pavlić Cviki

Cviki

1995. Svjetski skautski Jamboree, Biddinguizen, Nizozemska
(članovi hrvatskog kontingenta, OI „Quercus“ Osijek i OI „Iovallios“ Valpovo)

snimio: Zdenko Popović Pop

18th World Scout Jamboree (18. svjetska smotra izviđača) održan je od 1. do 11. 8. 1995 u Nizozemskoj kraj mjesta Biddinguizen u općini Dronten na polderu (zemljište koje leži ispod razine susjednoga mora). 28 960 skauta iz 166 zemalja i teritorija sudjelovali su na ovom Jamboreeu u 15 podkampova nazvanih po sazviježđima ili zvijezdama pod motom "Future is Now". Jamboree je otvorila nizozemska kraljica Beatrix sa suprugom princem Clausom.

Ovo je bio naš prvi Jamboree na kojem smo sudjelovali kao punopravni članovi WOSM-a. Iz Slavonije nas je bilo dvadesetak izviđača i planinki od 97 u našem kontingentu koji su sačinjavali izviđači iz: Zagreba, Splita, Rijeke, Pule, Osijeka i Valpova, a čiji sam bio vođa kontingenta.

U sjećanju su nam ostala druženja sa stranim izviđačima, upoznavanje s njihovim običajima, tipovima šatora, igrama i pjesmama, uniformama, razmijenjenim stvarima koje smo donijeli natrag...

Ema i Darko Tivanovac iz Valpova

1996. godišnja redovna skupština OI „Quercus“ Osijek
(članovi OI „Quercus“ Osijek)

Snimio: Daniel Antonović Antoš

Moje iskustvo s izviđačima počinje još u prvim razredima osnovne škole i prati me kroz cijelo školovanje. Neopisivo je reći kakve sam divne ljude upoznala. Svoje iskustvo u izviđačima ne bih mijenjala nikada.

Moji izviđači iz Družine izviđača porječana „Culex“ Osijek nosili su modre košulje i modre marame s bijelim rubom i crvenom uskom trakicom, dok su članovi Družine izviđača zrakoplovaca „Zeppelin“ Osijek nosili plave uniforme s plavom maramom i crvenim rubom, a članovi Družina izviđača zrakoplovaca „Vulkan“ Osijek plave uniforme i žute marame. Zajedno smo činili Odred izviđača „Quercus“ koji je na jednoj skupštini promijenio naziv u Udruga izviđača „Slavonski hrast“ Osijek. Bez obzira na boju uniforme, marame ili naziva jedinice zajedno smo radili te se družili i „izvan izviđača“. Na fotografiji su Jelena (Eklić) Buljubašić i Darko Miklavčić Leo prilikom jedne od skupština odreda u zgradi tvrtke Gradnja u Osijeku.

Jelena (Eklić) Buljubašić

1996. Polaganje zavjeta, park kod uljare Čepin

(članovi Samostalne družine izviđača „Amicus“ Naselje prijateljstva i gosti)

snimio: Martin Kovačević

Tih, još tada ratnih godina, kada su prognanici iz Podunavlja boravili u Naselju prijateljstva kod Čepina, Martin Kovačević je razmišljao kako zaokupiti djecu i osnažiti ih za budućnost koja nije bila izvjesna i okupio ih je u izviđačku družinu. U radu su mu pomagali mnogi, najprije Franjo Balog Jaki koji je svaki vikend biciklom dolazio i održavao izviđačke aktivnosti, ostale izviđačke jedinice iz regije na čelu sa Zdenkom Popovićem i Klaus Vack njemački aktivist za mir i ljudska prava koji je osigurao prve donacije uniformi, marama i zastava te za organiziranje putovanja i ljetovanja.

Fotografija pokazuje izviđače iz Naselja prijateljstva nalijevo, u uniformama koje smo dobili kao donaciju, a koje su bile zimske (čoja) prilikom davanja zavjeta. Nadesno su naši gosti iz Osijeka i Valpova. U to vrijeme nismo imali još svoju zastavu. A polaganje je bilo nakon održane osnivačke skupštine naše družine.

Martin Kovačević i Igor Miklavčić Lija

1997. u pretrpanom izviđačkom ekonomatu (skladištu), Osijek (članovi OI „Quercus“ Osijek)

Snimio: Darko Miklavčić Leo

Nakon svake veće aktivnosti, a naročito nakon logorovanja, oprema se vraćala u ekonomat Saveza izviđača općine Osijek i to u pravilu (jer se radilo o velikoj količini opreme) ho-ruk sistemom jer su svi bili umorni od puta. Nakon odmora (dan, dva) dolazilo se ponovo u ekonomat na pregled i slaganje opreme u ionako pretrpanom skladištu. Oprema se slagala, tako je tražio ekonom SIO Osijeka Zlatko Nikšić Nikša, na tri strane: ispravno, za popravak i za otpis. Jako nas je veselilo ako je u drugoj, a pogotovo u trećoj grupi bilo vrlo malo ili nikako, jer je to značilo da smo se odgovorno ponašali prema teško stečenoj opremi. Na slici je ekonom u jednoj od takvih akcija gdje traži najstariji fenjer koji se dodjeljivao zadnjoj ekipi na orijentacijskom natjecanju.

Prostorije izviđačkog ekonomata SIO Osijek bile su u Ulici Augusta Cesarca 47, Osijek (današnja Županijska ulica 47), blizu današnjeg kružnog toka Đakovština. Zgrada u kojoj je bio smješten ekonomat SIO Osijek i prostorije OI „Ivo Lola Ribar“ Osijek, a potom 1990-ih ekonomat OI „Quercus“ Osijek i prostorije OI „Drava“ Osijek je nekada bila predionica čarapa „Glaser“ koja je nacionalizirana nakon Drugog svjetskog rata, a poslije je bila dodijeljena izviđačima na korištenje u periodu od 1961. do 2001.

Skoro sva izviđačka oprema (šatori, kuhala, kreveti, čamci,...) stavljena je na raspolaganje Zboru narodne garde 1991. te je nestala u vihoru rata. Ekonomat u Županijskoj ulici služio je još desetak godina dok se nije vratio prvobitnim vlasnicima zbog denacionalizacije privatne imovine te su izviđači još jednom ostali na „ulici“ dok nisu svojim snagama kupili staru školu u Podolju koja trenutno služi kao skladište.

Zlatko Nikšić Nikša

1998. seminar za voditelje višednevnih aktivnosti, Ladimirevci
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek i OI „Vinkovci“ Vinkovci)

Snimio: Darko Miklavčić Leo

Koliko me sjećanje služi bilo je to vrijeme Svjetskog nogometnog prvenstva u Francuskoj, onog u kojem smo osvojili „povijesno“ treće mjesto i onog u kojem smo „povijesno“ Švabe rasturili sa 3:0. Tako smo utakmicu protiv Njemačke gledali u Ladimirevcima. Iz nekog sam razloga trebao doći kod Lije i Lea, s nekim valjanim razlogom ili bez, više se ni ne sjećam. Zovem Liju telefonom da potvrdim dolazak, a on mi odgovori da ima tečaj za voditelje višednevnih aktivnosti u Ladimirevcima, baš taj vikend. Imam pola minute vremena da odgovorim idem li ili ne. Ne imajući pametnijeg posla odlučih ići. Na brzinu sam spremio stvari, busom od Vinkovaca do Osijeka, a onda Fićom do Ladimirevaca gdje su nam domaćini bili iz Odreda izviđača „Lipa“ Ladimirevci. Bio je to jedan od prvih tečajeva za voditelje višednevnih aktivnosti u Hrvatskoj.

Velimir Krpan Krpica iz Vinkovaca

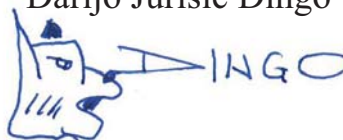

1999. na željezničkoj stanici pri povratku s natjecanja, Kutina
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Darko Miklavčić Leo

Od 1992. i prvih Jesenskih susreta mlađih izviđača u Kutini smo uvijek, ali baš svake godine, tradicionalno dolazili više zbog druženja nego zbog natjecanja :) Tu smo se uvijek vraćali s puno ekipa, šarenih marama družina (DIZ „Vulkan“ - žuto-plavo, DIP „Culex“ - modro-bijelo s crvenim i DIZ „Zeppelin“ - plavo-crveno i odredskom - modro-žuto) te različitih izviđačkih uniformi (zrakoplovaca i porječana). Tako je i na fotografiji ekipa Tintilinići (osvojili su 9 mjesto od 12 ekipa) gdje je slijeva nadesno na klupi sjede: Ida Čagalj, Marina Parlov, Ana Mandić, Daniel Asanov, Robert Gajić Kobac, a na podu sjede: Darijo Jurišić Dingo, Andrej i „Mirko i Slavko“ :)

Darijo Jurišić Dingo

2000. donošenje Betlehenskog svjetla u Ilok
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek i OI „Iovallios“ Valpovo)

Snimio: Zdenko Popović Pop

Betlehensko svjetlo mira dolazi u Hrvatsku od 1993. godine kada ga je donio predsjednik Hrvatskog Sabora, a nakon toga članovi Saveza izviđača Hrvatske. U Osijek ga je prvi put donio Odred izviđača „Kamengrad“ iz Koprivnice s njihovim starješinom Miroslavom Svorenom Mikijem. Nakon toga izviđači iz Osijeka više su se potrudili oko ove aktivnosti, a SIH bolje organizirao podjelu svjetla. U organizaciji pročelnika SIH-a za Slavoniju, Zdenka Popovića Popa, Betlehensko je svjetlo nošeno i u mjesta diljem Slavonije koja nemaju izviđače, Vojvodinu i Mađarsku. Tako smo na ovoj fotografiji slikani u Iloku, na polnoćki gdje su bili izviđači iz Udruge izviđača „Slavonski hrast“ iz Osijeka i Odreda izviđača „Iovallios“ iz Valpova. Uz nas je i naš neizostavni vozač Skender koji nas je vozio u te zimske dane. Ovo mi je bila jedna od najljepših i najdražih izviđačkih akcija.

Robert Bandl

Robi

2001. izviđačka proslava kraja godine, GČ „Jug 2“, Osijek

Snimio: Darko Miklavčić Leo

Prosinac 2001. godine. Na fotografiji su (slijeva nadesno) Tena Benaković i Djed Mraz (UI „Slavonski hrast“ Osijek) i Ferida Brzović Fere iz OIP „Brodosplit“ Split. Identitet Djeda Mraza* neka ostane tajna. Ali po osmjesima djevojaka na fotografiji vidi se da i UI „Slavonski hrast“ i OIP „Brodosplit“ imaju u svojim redovima Grinča :-)

Kako drugačije završiti i započeti novu izviđačku godinu nego s osmjesima.

Slavimo prijateljstva, izviđački duh i sve dobro što nam donosi izviđački život.

Sretna Nova godina!

*Službeni zamjenik Djeda Mraza: Igor Miklavčić Lija, UI „Slavonski hrast“ Osijek

Tena Benaković Laković

Tena

2001. osnivanje Izviđačkog kluba „Javor“ Osijek (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: Damir Gajić

Nakon inicijative za osnivanje izviđačke udruge, 16. veljače 2001. godine održana je osnivačka skupština Izviđačkog kluba „Javor“ Osijek. Osnivači udruge su: Ljubomir Soldić, Veseli Kokolari, Jadranka Kokolari, Rebeka Gutzmirtl, Đuro Koledić, Ljubica Živković Koledić, Renata Dumančić, Brigita Škorić, Kamenko Škorić i Anđelko Praskalo. Iste smo godine usvojili opći program rada i program rada po dobnim skupinama te smo u listopadu 2001. prezentirali javnosti naš rad i želju da nastavimo tradiciju bivšeg Odreda izviđača „Bratstvo i jedinstvo“ Osijek koji je 1993. silom zakona obrisan iz registra udruge. Ovdje bih rado napomenula da su se članovi bivšeg odreda sastajali i družili te organizirali izlete i u vremenu nakon 1993. kao neformalna grupa izviđača.

Na predstavljanju rada udruge u listopadu 2001. sudjelovali su: dugogodišnji izviđači bivšeg odreda: Anđelko Praskalo, Đuro Koledić, Ljubica Koledić Živković, Dražen Ujhazi, Rebeka Gutzmirtl, Ksenija Jergović, Jadranka Kokolari, Veseli Kokolari, Kamenko Škorić, Brigita Škorić, Sabina Obranić, kao i novo pridošli izviđači i gosti kao na primjer: Mirjana Murk, Maja Kokolari, Marina Gajić... Na predstavljanju programa te godine bili su i predstavnici UI „Slavonski Hrast“ Osijek (Igor i Darko Miklavčić), OI „Drava“ Osijek (Igor Milanović i Davor Horvat), SKID - Savez kršćanskih izviđačkih društava Osijek (Radovan Popadić), predstavnici OŠ Jagode Truhelke, GČ Donji gradi i drugi prijatelji.

Jadranka Kokolari Jaca

Jaca

2002. proslava B.P. dana, galerija Waldinger, Osijek
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Izviđači/skauti 22. veljače slave rođendan svog osnivača Sir Robert Badden Powella, kojeg najčešće zovemo samo B.P. koji je na taj dan rođen u Londonu, 1857., a umro je u Nyeri, Kenija, 8. siječnja 1941. To je ujedno i dan kada izviđači promišljaju o svojoj ulozi u pokretu i o ostalim skautima svijeta kojih je oko 54 milijuna.

Tako svake godine izviđači/skauti slave rođendan svog osnivača, a ovom prilikom smo, zbog lošeg vremena, bili u prostorijama galerije Waldinger u Tvrđi. Za rođendan smo organizirali igre i kviz za sve uzraste izviđača. Tako smo ovdje uslikani nas dvojica u prvom planu (Tomislav Makir Maky i Srđan Simić Srky) kako igramo igru mumije gdje je cilj bio omotati svog člana tima toaletnim papirom kako bi izgledao kao mumija.

Tomislav Makir

Maki

2002. 1. Festival izviđačkih pjesama u Osijeku (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: Veseli Kokolari

Na početku godine 2002. započeli smo rad s djecom i mladima i tako je osnovano prvo jato „Leteći medvjedi“ (vođa je bila Sabina Obranić) te dvije patrole „Fenix“ (vođa Rebeka Gutzmirtl) i „Hrast“ (vođa Ksenija Jergović). U toj 2002. godini započele su naše tradicionalne aktivnosti koje se održavaju svake godine i do sada nije bilo odustajanja a to su: proslava rođendana kluba, brđansko rasplesano izviđačko druženje, izlet Pozdrav proljeću, izlet Upoznajmo Hrvatsku, Kulinarski brđanski Višeboj, Festival izviđačkih pjesama Osijek, Čarobni prosinac u Javoru...

Naš prvi rođendan proslavili su novo upisani osječki Javorovci od kojih izdvajamo Tenu Plečić, Klementinu Batinić, Hinka Horvatić i Ivana Medved koji će u kasnijem vremenu dati veliki doprinos razvoju i jačanju izviđaštva kako našeg Osijeka, tako i regije pa i šire.

Te 2002. godine prvi puta smo organizirali Festival izviđačkih pjesama Osijek u OŠ „Jagode Truhelke“, a neki od voditelja i volontera su Jadranka Kokolari, Sabina Obranić, Ozana (Obranić) Vignjević, Snježana Plečić, Zlatko Budač.

Jadranka Kokolari Jaca

2003. Proljetne igre poletaraca SIH-a, Rovišće
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

U Rovišće, koje se nalazi u Bjelovarsko-bilogorskoj županiji, išli smo autobusom koji je dosta rano kretao iz Osijeka tako da smo dijelom i spavali u autobusu. Kada smo tamo stigli bilo je već puno izviđača iz cijele Hrvatske. Ostalo mi je u sjećanju puno hodanja i igre koje su članovi voljeli igrati, a manje su voljeli hodati i ručak gdje je bio veliki red.

Ovdje smo slikani ispred našeg autobusa na parking u blizu škole u Rovišću gdje su me moji poletarci iz Bilja ukrasili maslačcima i tratinčicama. Voljela sam biti njihov vođa, a u lijepom sjećanju su mi ostali izviđači iz Bilja i Osijeka.

Zorana Šlibar
Zorana

2003. Festival izviđačkih pjesama Osijek (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimila: Sabina Obranić

U 2003. godini udruga je nastavila s radom, širila je svoja izviđačka poznanstva pa smo tako bili na Jesenskim igrama poletaraca u Rovišću, natjecanju Đeboree u Zagrebu, Jesenskim susretima izviđača u Kutini, Ulicama Grada Varaždina u Varaždinu... Organizirali smo niz izleta, a jedan je ostao zapamćen kao divno iskustvo a to je Pohod na Velebit u kolovozu 2003. U visinama Velebita nije bilo signala i bilo je super bez ometanja mobitela, vidjeli smo gdje medvjedi piju vodu (nismo se usudili izaći iz planinarskog Doma, samo smo gledali i divili se). Uz pomoć iskusnog planinara prošli smo Premužićevom stazom i izuzetno uživali na ovom izviđačkom pohodu.

Osim već poznatih izviđača IK „Javora“ kao što su: Anđelko Praskalo, Jadranka Kokolari, Veseli Kokolari, Ksenija Županić i Sabina Obranić, na Velebitu još su bili: Ivan Medved, Mijo Medved, Filip Lastelić, Hinko Horvatić, Tomislav Asan... i mnogi drugi.

Jadranka Kokolari Jaca

Jaca

2004. akcija sadnje stabala, Bilje

(članovi UI „Slavonski hrast“, IK „Javor“ i OI „Drava“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Znam da izgleda čudno, gristi medalju na akciji sadnje stabala, ali ako me sjećanje dobro služi medalja je s natjecanja u orijentacijskom trčanju koja se održala prije ove akcije projekta Zelena strana grada. Okupila su se tadašnja sva tri odreda s područja Osijeka i u Bilju zasadili više stabala hrasta, javora, magnolije. Iako, ako se netko sjeća gdje smo ih posadili tu ih sada više nema, ali najmanje tri stabla su još živa, samo su na drugim lokacijama. A na slici su osim mene, slijeva nadesno, od onih koje prepoznajem: Iva Koljanin u plavoj kapi, ispod nje je Luka Dević, Igor Milanović s desne strane, te iako mu se ne vidi lice već samo dio kose, Hrvoje Lozančić. Sjećam se kako je projekt bio zanimljiv, taj dan nas je bilo puno na akciji iz sva tri odreda.

Stanko Horvat Stiv

2004. igre u dječjem vrtiću, Osijek
(članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimila: Jadranka Kokolari

Te 2004. započeli smo s izdavanjem časopisa „Izviđački hod“ koji je, nažalost, izlazio samo dvije godine, no važno je spomenuti jer bi bilo super da ga imamo i sada i uvijek. Nastavljen je niz izleta, radionica susreta, pohoda, logorovanja, kampova i drugih izviđačkih aktivnosti...

Jedna od dragih aktivnosti bila je vožnja vlakom što je bio poseban doživljaj za naše izviđače. Tena Plečić (tada već izviđački vođa) povela je grupu izviđača u Zagreb, s njom su bili: Ivan Medved, Tomislav Asan, Matej Zanze, Luka Plečić... i još...

Veseli Kokolari

Veseli

2005. Protupožarni kamp, Marjan, Split
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Zdenko Popović Pop

Savez izviđača Hrvatske i Ministarstvo unutarnjih poslova - Odjel za vatrogastvo par su godina održavali izviđačke ljetne protupožarne kampove. Jedan od njih bio je na Marjanu, Split. Izviđači su imali zadatak obilaziti lokacije i svojom prisutnošću prevenirati nastanke požara. Dok smo tamo bili nije izbio niti jedan požar. Na ovoj fotografiji snimljeni smo prilikom jedne takve ture gdje smo vozili bicikle, a na njoj su slijeva nadesno: Stanko Škrobo Buba, Matea Mazur, Kristijan Kovačević Kiki i Zorana Šlibar. Svi smo bili iz naše Udruge izviđača „Slavonski hrast“ koja je djelovala u Osijeku i Bilju.

Nakon par sati provedenih u ophodnji imali smo i malo slobodnog vremena koje smo iskoristili za redovan rad u logoru na izviđačkom programu, ali i za kupanje u moru.

Matea (Mazur) Marinić

Matea

2005. Sajam lova i ribolova, Osijek (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimila: Sabina Obranić

Tih smo godina, pa tako i 2005. redovno sudjelovali na Sajmu lova i ribolova u Osijeku i tako predstavljali naš rad. Vođa patrole Klementina Batinić, Anja Šašvari, Luka Plečić, Filip Lastelić i drugi u posjetu izložbi životinja na Sajmu.

U 2005. smo započeli izuzetno dobru suradnju s udrugom Gradska liga protiv raka Osijek na programima poticanja zdravih životnih navika. Što se tiče ekologije i zaštite prirode ojačali smo suradnju s institucijama, tvrtkama te pojedincima kako bi dali još bolji doprinos toj temi.

Naši su izviđači te godine sudjelovali na logorovanju u organizaciji OI „Savski Gaj“ Zagreb.

Jadranka Kokolari Jaca

2006. 2. Brđanski auto reli, Baranja
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Na fotografiji vidimo pripremu kontrolora za dolazak prve ekipe na auto reliju na jednoj od kontrolnih točaka. Dva starija brđana (slijeva nadesno su: Zvonimir Detling Dex i Darko Kibel) određeni su za kontrolore na ovoj lokaciji.

Auto reli te je 2005. godine bio drugi po redu, a prvi je bio na obroncima Krndije i Papuka. Auto reli se održava tradicionalno svake godine u organizaciji Kluba brđana „Žir“ iz Udruge izviđača „Slavonski hrast“ iz Osijeka gdje pozivamo sve jedinice iz Hrvatske i jedinice s kojim surađujemo iz bliže okoline. Ovaj je auto reli bio s ucrtanom stazi po Baranji i u suradnji s lovačkim društvom iz Bilja.

Drago Detling

2006. podizanje šatora u Parku mladenaca, Zagreb
(članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimila: Jadranka Kokolari

Nakon pet godina rada udruge naše su izviđačke grane bile velike, stekli smo puno izviđačkih prijatelja, puno putovali, a još više pružali aktivnosti u našem Gradu Osijeku. Tako smo bili na OS KAOS-u (maskenbalu Grada), dali smo svoj volonterski doprinos Osječkom polumaratonu, postavili smo EKO IZVIĐAČE po parkovima Grada Osijeka, putovali do Zmajevca, Bačke Topole, Klagenfurta, Legrada, Velike, Gorskog Kotara...

Najdraže nam je bilo otići na izviđačko natjecanje u Zagreb u organizaciji OI „N. B. Đebo“ i pokazati svoje izviđačke vještine, koje najčešće nisu davale odlične rezultate u brzini ali su davale odlične rezultate u zajedništvu.

U ekipi za podizanje šatora u Parku Mladenaca u Zagrebu bili su i Ivan Antolović, Marko Kokolari, Zlatna Lončar...

Jadranka Kokolari Jaca

**2007. akcija okupljanja članova, dvorište OŠ „Tin Ujević“, Osijek
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)**

Snimio: Goran Betlehem Bela

„Jedna od najlakših stvari jeste odapeti strijelu iz luka, a ipak je jedna od najtežih u kojoj se postiže izvrsnost.“

James D. Easton

Izviđači tu „stvar“ savladavaju postupno, osvajajući sve korak-po-korak, vještinu „Robinzon“, pa vještara „Robinzon“ i „Robin Hood“ te specijalnost „Streličar“.

„Sve u zlato!“

Boris Sulić
trener streličarstva

B. Sulić

**2007. prigodom primitka Zelene povelje
Osječko-baranjske županije**
(članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: službeni fotograf OBŽ

Ova 2007. bila je godina obilježavanja 100 godina od osnutka izviđačkog pokreta u svijetu (1907. - 2007.). Naša je udruga organizirala niz aktivnosti s ciljem obilježavanja 100 godina izviđaštva pa smo tako poslali 100 razglednica izviđačima izvan Osijeka, nabavili smo seriju izviđačkih poštanskih maraka i organizirali izložbe u Osijeku i širom Hrvatske, organizirali smo Izviđački slet u sklopu Osječkog ljeta mladih, sudjelovali na Festivalu znanosti, pokrenuli poseban kolegij na tadašnjem Učiteljskom fakultetu u Osijeku „Izviđači i škola“ i organizirali prvo samostalno logorovanje u Velikoj.

Za svoje zasluge, te smo godine, od Župana Osječko-baranjske županije Krešimira Bubala primili Zelenu povelju Osječko-baranjske županije. U ime svih osječkih Javorovaca povelju je preuzela Jadranka Kokolari.

Jadranka Kokolari Jaca

2008. povratak s logorovanja u Puli, u vlaku Zagreb-Osijek
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Na slici su Sara Muršić (Muuki) i Antonella Ban (Nella), na povratku s logorovanja iz Valovina, Pula. Malobrojni, ali glasni, ostavili smo trag kroz pjesmu i šalu. Deset dana ispunjenih aktivnostima, pjesmom i druženjem umorio nas je, kako je Nella i demonstrirala. No vještine koje smo stekle na tom logorovanju bile su ključne za godine vođenja patrola i družina. Fotografiju je uslikao Lija, koji nas je vodio na jednoj od naših prvih morskih avantura s izviđačima, a s nama su u patroli „Neron“ bili: Antonio Gernet Pile, Zvonimir Blažević Ćiro, Ivan Smiljanić Sker, Darko i Hrvoje Sekulić. Nosili smo svoja tri bijela šatora tipa „Sahara“ iz Osijeka. Na logorovanju smo bili s izviđačima iz Varaždina, Koprivnice, Lepoglave i Talijani koji su došli zadnjih par dana, a ugostili su nas izviđači iz Pule.

Sara Muršić Muuki
Muuki

2008. okolica Bohinjskog jezera, Slovenija
(članovi IK „Javor“ Osijek)

Osim već naših tradicionalnih aktivnosti iz godine u godinu, širili smo nova međunarodna prijateljstva i putovali smo na razna izviđačka druženja, natjecanja i susrete po Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori ali i šire. Jedno predivno iskustvo doživjela je naša Ozana Obranić (Vignjević) u Sloveniji na Bohinjskom jezeru gdje je stjecala nova znanja i vještine kao izviđački volonter.

Svake smo godine posjetili OI „Bijeli javor“ iz Koprivnice, pa tako i ove. Naime izviđači iz odreda „Bijeli javor“ i našeg IK „Javor“ postali su izuzetno dobri izviđački prijatelji i nije bilo mogućnosti da jedni drugima ne dođemo na aktivnosti. Tih smo godina izuzetno dobro surađivali sa studentima osječkih fakulteta i organizirali smo susrete na Papuku (Jankovac) gdje su studenti primjenjivali izviđačke metode učenja.

Veseli Kokolari

Veseli

2009. veslanje na Južnom jezeru (Bajer - Jug 2), Osijek
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Zlatko Nikšić Nikša

Tradicionalne izviđačke igre na vodi održane su povodom 30. svibnja 2009. godine. Voditelji igara bili su: Igor Miklavčić Lija (na slici kormilari žutim kanuom imena Quercus, u prvom planu), Darko Miklavčić Leo (na slici kormilari crvenim kanuom imena Culex), Stanko Horvat Stiv i Zdenko Popović Pop koji nisu na fotografiji.

Igre su održane na Bajeru - Jug 2 za svu zainteresiranu djecu. Na krajevima čamca bila je papirnata meta, a cilj je bio otopiti metu s vodenim pištoljem.

Darko Miklavčić Leo

Leo

2009. obilježavanje Dana mladih, NP Krka
(članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: Veseli Kokolari

Sve više smo „otvarali“ naše aktivnosti za svu djecu i mlade, posebno u našem gradu, nastojali smo da niti jedna aktivnost Grada ne prođe, a da na njoj ne bude i predstavnik ili predstavnici naše udruge. Te 2009. godine bili smo na Smotri Saveza izviđača u Beogradu i bili smo jedna od prvih izviđačkih udruga koja je iz godine u godinu sve više otvarala i granice i umove kako je izviđaštvo otvoreno za sve ljude svijeta i da se međusobno treba uvažavati i poštovati.

Za svoj društveni doprinos Izviđački klub „Javor“ Osijek te je 2009. godine dobio nagradu Pečat Grada Osijeka.

Najdraži su nam izleti bili na Staru Dravu, gdje su izviđačke vođe, kao Marin Medved na ovoj slici mogli pokazati ljepotu izviđaštva djeci i mladima Osijeka.

Ljiljana Medved

2010. na brodu kod Osijek, povratak iz Aljmaša
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Drago Detling

Fotografija je snimljena na rijeci Dravi kod Osijeka nakon povratka iz Aljmaša na šlepu broda iz Vodogradnje. U Aljmašu smo imali aktivnost za izviđače i za osobe s invaliditetom (djeca i mladi s području Osječko – baranjske županije) u sklopu projekta Mogu i više. Održali smo razne igre i radionice prilagođene za svu djecu. Dio se održavao kod škole, a dio kod nogometnog igrališta. Tako smo ovdje snimljeni na povratku s papirnatim vjetrenjačama koje smo tamo izradili, a koje su se vrtjele na naše veselje. Fotografija je zanimljiva jer je u pozadini most, „katedrala“ i hotel u rasporedu kao i naš amblem udruge. Moje jato, a poslije i patrola „Albatros“ ostala mi je u neizbrisivom sjećanju te naše pjesme, druženja i izleti.

Zvonimir Blažević Ćiro

Ćiro

2010. potpisivanje povelje suradnje, Koprivnica
(članovi IK „Javor“ Osijek i OI „Bijeli javor“ Koprivnica)

Snimio: Veseli Kokolari

Te 2010. obilježili smo 50 godina postojanja naših osnivača (1960.-2010.) kako bi novim generacijama pokazali naše povijesno nasljeđe. Godina je bila u znaku 50 godina donjogradskih izviđača, ali se može pamtititi po potpisivanju Povelje prijateljstva između Odreda izviđača „Bijeli javor“ Koprivnica i Izviđačkog kluba „Javor“ Osijek.

Povelja je potpisana u vijećnici grada Koprivnice uz prisustvo tadašnjeg gradonačelnika Koprivnice, a potpisali su je Radmilo Rapajić (OI „Bijeli javor“ Koprivnica) i Jadranka Kokolari (IK „Javor“ Osijek).

Jadranka Kokolari Jaca

2011. poletarci u igri Šibicaljke, Bajer Jug 2, Osijek
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Darko Miklavčić Leo

U Udruzi izviđača „Slavonski hrast“ Osijek bio sam prije skoro 12 godina. Bio sam zbunjen i izgubljen i nisam znao ništa o boravku u prirodi kada sam se učlanio. Ali zahvaljujući mojim vođama Leu i Liji stekao sam puno znanja i vještina koje su bile itekako korisne. Naučio sam voziti kanu, zapaliti vatru bez šibica, orijentirati se u prirodi bez kompasa i još mnogo toga. Naravno nije bilo sve samo učenje bilo je tu mnogo natjecanja i zabavnih igara poput Šibicaljke prikazane na slici.

A uz to sve, kao bonus stekao sam mnogo prijatelja iz drugih udruga izviđača diljem Hrvatske i svijeta. To je za mene jedno prelijepo iskustvo kojeg se uvijek rado sjetim.

Kornel Berdalović

A handwritten signature in blue ink that reads "Kornel".

2011. izlet u Hrvatsko zagorje, Gornja Stubica (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: Veseli Kokolari

U 2011. obilježili smo 10 godina našeg djelovanja na 10. Festivalu izviđačkih pjesama Osijek u studenom. Te smo godine prvi puta organizirali Izviđački dan Osječko-baranjske županije za učenike osnovnih škola. U našem Drvenparku te je godine bilo oko 500 učenika iz različitih mjesta naše županije i svi su živjeli jedan dan na izviđački način. Ovaj projekt je započeo na našu inicijativu, priključile su se i druge izviđačke udruge iz županije, no nažalost živio je samo 5 godina.

No naša je udruga sve više počela razmišljati o projektnim aktivnostima te smo se usmjerili na javne natječaje na kojima smo redovno ostvarivali dodatne potpore za rad udruge. Neki od projekata su bili Izviđačkom igrom do znanja, Sajam dobrih djela, Šuma je izvor života, Izviđačka pitalica-skitalica. Pa smo tako i posjetili Gornju Stubicu i prisjetili se Seljačke bune i Matije Gubeca. Na izletu je bilo puno izviđača, a neki koji su duži niz godina davali doprinos jačanju osječkih Javorovaca su: Barbara Gajić, Mijo Medved, Ljiljana Medved, Ivan Medved, Marin Medved, Jadranka Kokolari, Veseli Kokolari, Marko Kokolari, Zlatna Lončar, Monika Ivanović, Anđelko Balta, Blaženka Hap, Zlata Lončar, Luka Bujak, Tena Plečić, Hinko Horvatić, Klementina Batinić i mnogi drugi.

Jadranka Kokolari Jaca

2012. uređenje okoliša oko prostorija GČ "Jug 2" Osijek (članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Darko Miklavčić Leo

Gradska četvrt „Jug 2“, takozvana mala mjesna na križanju Kaštelanske i Umaške ulice, dom je Udruge izviđača „Slavonski hrast“ Osijek već duže vrijeme. Prije toga smo se okupljali 90-ih po kućama odraslih članova jer nismo imali svoje prostorije. U dogovoru s Gradom Osijekom i gradskom četvrti tu smo našli svoj mali dom bez naknade i režijskih troškova na čemu smo im veoma zahvalni.

Povremeno uređujemo prostorije iznutra, ali isto tako izvana. Na fotografiji je trenutak kada su izviđači i poletarci presađivali dio živice oko ulaza i uređivali prednje dvorište. Do sada smo posadili novo cvijeće u stare gume koje smo obojili u crveno i žuto koje su boje naše marame, a u planu je izrada izviđačkog murala na balkone koji su okrenuti ulici.

Igor Miklavčić Lija

2012. šetnja po Gorskom kotaru (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimila: Sabina Obranić

Nastavili smo s nizom projektnih aktivnosti, širili smo izviđačka prijateljstva u Srbiji i Bosni i Hercegovini.

Godinu dana prije na 10. FIPO Festu očekivali smo Predsjednika države RH, no kako nije mogao doći pozvao nas je na „Kavu s Predsjednikom“ i tako je pun autobus osječkih javorovaca 2012. jedan dan proveo na Pantovčaku u društvu tadašnjeg Predsjednika RH gosp. Ive Josipovića.

Najljepše šetnje prirodom bile su u malim skupinama ili izviđačkim patrolama pa se tako i naša Tena Plečić šetala Gorskim kotarom s dijelom svojih članova Hrvojem Ferencom, Antonijom Balta, Ivanom Maroševićem i drugima.

Ljiljana Medved

2013. Radna akcija kod budućeg izviđačkog doma, Podolje (članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimila: Tanja Miklavčić Čudesna

Izviđači u mom životu pojavili su se u srednjoj školi. Kratko sam bila član u trećem osnovne, ali oni koji su ih vodili nisu me uspjeli duže zadržati. U srednjoj školi odlučila sam postati učiteljica, pa me je prijateljica koju sam upoznala dopisujući se pismima pozvala da pokušam raditi s djecom u praksi. I tako sam postala Divlja mačka, članica istoimenog odreda. A onda sam otišla na Šumsku školu i prošla tečaj za instruktore, uključila se u rad Saveza, upoznala budućeg muža i zaveljela izviđaštvo i izviđače zauvijek. Postala sam odgojiteljica u vrtiću i naučila više korisnih vještina u izviđačima nego na studiju. I tako su izviđači postali sastavni i neizostavni dio mog života i života moje obitelji. I ne bih to mijenjala za sva blaga ovog svijeta.

Fotografija je snimljena digitalnom kamerom u baranjskom mjestu Podolje gdje sam iskušavala različite filtere na kameri, a na njoj su poletarci i izviđači Udruge izviđača „Slavonski hrast“ iz Osijeka. Tamo smo kupili staru školu i livadu pokraj nje. Planirali smo tamo imati izviđački centar gdje bi na izlete i kampiranje odlazili izviđači iz cijele regije i Hrvatske. Naše snove i planove zaustavio je manjak novaca, ali možda u budućnosti snovi postanu stvarnost.

Tanja Miklavčić Čudesna

Čudesna

2013. tabor Donji Velemerić, Karlovačka županija
(članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimila: Jadranka Kokolari

Naša je udruga 2013. postala punopravni član Saveza izviđača Hrvatske, jer su se stvorili uvjeti za pristupanje nacionalnoj organizaciji. Te je godine naša Jadranka Kokolari napisala i izdala knjižicu „Pozdrav proljeću“ koja je namijenjena svima koji nisu osjetili što je to „izviđaštvo“ i onima koji jesu, kao mali podsjetnik izviđačkog programa koji je primjeren za sve dobne skupine i interese svakog pojedinca.

Bili smo u Đakovu na Izviđačkom dana Osječko-baranjske županije i predstavili smo našu udrugu i grad. Uvijek ćemo se rado sjećati svih koji su dali ili daju svoj doprinos jačanju izviđaštva kao što su: Monika Feher, Blaženka Hap, Mladen Bakija, Mirna Bakija (pok), Ivan Makovec, Karlo Viola i drugi.

Jedna od ljepših fotki patrole Orlovi s vođom Tenom Plečić i članovima Karlo Viola, Filip Znaor, Ivan Makovec i Matko Matić nastala je tijekom logorovanja u Donjem Velemeriću uz Koranu.

Jadranka Kokolari Jaca

2014. poletarci iz Osijeka u istraživanju, Erdut
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Drago Detling

U izviđačima sam otkako se sjećam. Moja baka, djed, mama i tata također su izviđači. Ova fotografija je snimljena na jednoj livadici kraj surduka u Erdutu na Dan svetog Jurja, sveca zaštitnika skauta, kada smo i polagali obećanje na kuli iznad Dunava. Dok mi, poletarci, istražujemo neku bubu izviđači iza nas uče dizanje i spuštanje šatora.

Volim ići na izviđače kako bih naučila nešto novo i upoznala nove prijatelje. Jato mi se zvalo „Zlatni pingvini“, još uvijek postoji jato s tim imenom u našoj Družini izviđača „Ilex“ iz Osijeka, a sada sam u patroli „Kune“.:)

A ovo je naš poklič:

**KUNE, KUNE, TO SMO MI
NAGODINU SMO EURI.**

Danijela Miklavčić

2014. igre za poletarace u parku, Osijek (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimila: Sabina Obranić

Iz godine u godinu naša udruga daje velike napore za umrežavanje i zajedničko djelovanje osječkih izviđača, Osječko-baranjske županije i Regije Istok, a sve s ciljem jačanja izviđaštva Slavonije i Baranje. Tjedan osječkih izviđača od početka 2002. godine bio je zamišljen kao višednevna aktivnost osječkih izviđača povodom Dana izviđača Hrvatske (19. 5.) i svake godine organiziramo ga na različitim mjestima i za različite dobne skupine naših lega i legica.

Na fotografiji Svibanjskih igara poletaraca povodom Tjedna osječkih izviđača vidimo Klementinu Batinić i Ljiljanu Medved dok su u pozadini Tena Plečić, Blaženka Hap i puno drugih izviđačkih volontera.

Jedna od aktivnosti uvijek bude ekološkog karaktera pa su tako izviđači obje izviđačke udruge čistili gradske parkove od smeća kojem nije mjesto na travnatim površinama parkova. Akciju čišćenja predvodila je Zlatna Lončar.

Jadranka Kokolari Jaca

2015. izviđačke aktivnosti - penjanje na drvo, šuma Sijerkovine
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek i OI „Suncokret“ Čepin)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Zahvaljujući izviđačima, život mi je ispunjen lijepim trenutcima od koji je jedan i ovaj ovjekovječen na fotografiji gdje se s 10 godina hrabro penjem na drvo. Na fotografiji prepoznajem slijeva nadesno još: Ivicu Beka iz Čepina (u sivoj košulji), Zorislava Babića Zorka (koji plješće), Marka Husara (koji se nazire kod mojih nogu) i sigurne ruke Zdenka Popovića Popa koji me osigurava dodatnim užetom od pada.

Od kad sam prvi put čula za izviđače, pričali su mi divne priče o stjecanju vještina, zabavnom učenju, raznim putovanjima i prijateljstvima za cijeli život. Danas sam ponosni član izviđačkog pokreta i dio sam upravo tih priča koje su pričali meni. Sada ih, naravno, govorim sljedećim generacijama. Moja očekivanja su nadmašena, sigurna sam da će biti i njihova.

Tamara Bogdanović

Tamara

2015. vođe s logorovanja, Orahovica (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: Veseli Kokolari

U 2015. obilježili smo 55 godina izviđača Donji Grad, sudjelovali smo na Zborovanju Saveza izviđača Hrvatske u Rijeci, logorovanje smo održali u Orahovici, organizirali nove i stare aktivnosti, ali smo se uključili i u nove osječke manifestacije kao što je Zemlja bez granica i Tjedan cjeloživotnog učenja. U našem Tjednu osječkih izviđača uključili smo i obilježavanje Međunarodnog dana obitelji. Zajedničkim snagama obitelj - škola - izviđači možemo učiniti više na ostvarenju ciljeva i svrhe izviđačkog pokreta. Međunarodni dan obitelji je postao gotovo redovna tema svakog Tjedna osječkih izviđača, a za izvedbu tog dana u 2015. značajan doprinos su dali: Monika Feher, Ljiljana Medved, Zvezdana Ferenc, Karlo Viola, Mario Ferenc, Marijana Margić, Tena Plečić, Hinko Horvatić i drugi.

Na fotografiji s logorovanja Orahovica nalazi se uprava u sastavu: Anđelko Balta, Ivan Makovec, Karlo Viola, Monika Feher, Luka Bujak i Jadranka Kokolari.

Luka Bujak
Luka Bujak

2015. izlet biciklima u šumu (članovi OI „Suncokret“ Čepin)

Snimio: Borna Šulc

Ovo je jedan od naših prvih izleta u Čepinu jer smo tek nedavno održali osnivačku skupštinu. Evo nas na biciklima gdje idemo do šume Sijerkovine na izlet gdje smo učili rukovati s nožićem i sjekirom, cijepati grane. Većina nas tada još nije imala marame jer smo se tek spremali, a samo su ih nosili stariji brđani. Oni su nam tada sve organizirali, a starješina je pravio i ručak - kotlovinu koju smo pojeli u slast.

Zabavili smo se uz igre na terenu, ali i zabavne igre. Borna Šulc nam je pokazao prvi čvor koji smo naučili - vrzinu petlju koju smo i mi petljali i prtljali. Sada kada se sjetim naših početaka bili su vrlo skromni, nismo imali puno iskustva, a druženje nas je najviše vezalo zajedno.

Katarina (Bek) Radošević

Katarina

2016. Jesenske igre poletaraca, Požega
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Članstvo u izviđačima je bio bitan dio mog života kojeg se rado sjećam. To su bila odlična druženja gdje smo učili, stvarali i igrali se. Ovdje sam na Jesenskim igrama poletaraca u Požegi 2016. godine. Kreativne aktivnosti su mi uvijek bile najdraže. Izviđačka druženja i moje jato Pingvina obilježili su dio mog djetinjstva i pomogli da postanem osoba kakva sam danas.

Tena Vajdić
Tena

2016. Osječani u Ohridu, Makedonija (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: nepoznati izviđač iz Makedonije

Ove 2016. obilježili smo 15 godina postojanja Izviđačkog kluba Javor. Možemo reći da tu godinu možemo upamtiti po tome što smo organizirali Prvi stručni skup o izviđaštvu za predstavnike osnovnih i srednjih škola Osječko-baranjske županije. Zatim smo postavili „Učionicu na otvorenom“ u naš Izviđački park Donji Grad (Trg Nikole Tesle) koji je postavljen par godina prije uz pomoć GČ Donji Grad.

Te je godine grupa naših volontera (Jadranka Kokolari, Veseli Kokolari, Blaženka Nap, Anđelko Balta, Damir Gajić, Marina Gajić, Snježana Mustak i Vladimir Cindrić) posjetila Ohrid i upoznala izviđače iz OI „Pionir“ Ohrid s kojima je dogovorena suradnja na budućim projektima.

Jadranka Kokolari Jaca

2016. prvi sastanak u izviđačkom stanu, Čepin (članovi OI „Suncokret“ Čepin)

Snimio: Miodrag Matijaš

Odred izviđača „Suncokret“ iz Čepina počeo je te godine uređivati prostorije koje će nam služiti kao izviđački stan. Prostorije nam je dodijelila Općina Čepin, prepoznajući kvalitetu našeg djelovanja, a na fotografiji su načelnik Općine Čepin Dražen Tonkovic i naš starješina odreda Ivica Bek dok naši izviđači sjede u klupama. U prostorijama planiramo održavati predavanja i tematske zabave, sve s ciljem doprinosa odgoju i obrazovanju mladih kroz sustav vrijednosti koji se zasnivaju na izviđačkom zavjetu i zakonima. To je naš doprinos da u lokalnom okruženju pomognemo stvaranju boljeg svijeta, u kojemu će mladi biti ispunjeni kao osobe i imati konstruktivnu ulogu u društvenim procesima.

Izvanrednim aktivnostima dopunjavat ćemo sadržaje iz redovitog školskog programa, educirati djecu u prirodi i o prirodi usvajanjem spoznaje o potrebi aktivnog odnosa prema prirodi, njezinoj zaštiti i čuvanju prirodnog okoliša. Naša je lokalna zajednica to prepoznala kao potrebu u društvu pa smo stoga zahvalni općinskom načelniku Draženu Tonkovicu na prostoru koji nam je Općina ustupila na korištenje i nadamo se nastavku uspješne suradnje.

Marina Nađ
Nađ

2017. jato „Zlatni pingvini“ na snijegu, izviđački park Osijek
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Otkako smo uredili ovaj dio Bajera na Jugu 2 u Osijeku često dolazimo i tamo održavamo naše izviđačke aktivnosti. Nije daleko od naših prostorija koje koristimo u Gradskoj četvrti „Jug 2“. Tu smo s brđanima tijekom više godina napravili osmatračnicu, klupe i stolove, nadstrešnicu, mjesto za roštiljanje i druženje koje će koristiti svim našim susjedima.

Tako smo i ovdje na snijegu kada smo ponijeli sanjke i obukli se za snijeg. Ujedno smo postavili i hranilice za ptice koje smo redovno obilazili svaki tjedan i dopunjavali ih različitim zrnjem. Kroz naše jato „Zlatni pingvini“ prošlo je barem 6 generacija poletaraca i pčelica, a još uvijek djeluju pod istim imenom. Jer kako glasi naš poklič jata: „Mi smo pingvini zlatni i nama nikad nije hladno vani“.

Hana i Nika Horvat
Hana Nika

2017. radionica na Tjednu osječkih izviđača, Osijek
(članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimila: Monika Feher

U 2017. održana je Smotra Saveza izviđača Hrvatske i naša je udruga predstavljala Slavoniju i Baranju. Pamtit ćemo to ljeto i smotru po visokim temperaturama i potragom za hladom jer na terenu nismo imali niti jedno stablo da nam pravi prirodni hlad. No po mucu se poznaju junaci, narodna je izreka, tako su izviđački „zanat“ započele nove javorske volonterske snage kao što je Lucija Holub, Iva Lišnjić, Jasminka Plander, Domagoj Štefanić, Matija Astaloš, Lovro Zelić i drugi, a tu su naravno već iskusni Jadranka Kokolari, Blaženka Hap, Ljiljana Medved, Veseli Kokolari, Anđelko Balta, Karlo Viola, Monika Feher...

Jadranka Kokolari Jaca

2017. Jesenske igre polataraca - Izviđačke regije istok, Čepin (članovi Izviđačke regije istok)

Snimila: Maja Tonkovic Mak

Te godine održane su Jesenske igre polataraca regije kojima smo bili domaćini. Sudjelovalo je deset jedinica s poletarcima i voditeljima iz: OI „Vinkovci“ Vinkovci, OI „Iovallios“ Valpovo, OI „Klasje“ Đakovo, UI „Slavonski hrast“ Osijek, OI „Suvara“ Otok, UKI „Jarmina“ Jarmina, OI „Jazavac“ Đakovo, IK „Javor“ Osijek, Odred izviđača „Laslovo“ (u osnivanju) i naši OI „Suncokreti“ iz Čepina.

Na akciji je bilo ukupno 109 poletaraca i 77 izviđača i voditelja, a pripremili smo im različite igre, u kojima su nam pomogli i ostali voditelji iz regije, a tema je bila viteške igre.

Na fotografiji je trenutak otvaranja igara, a naši članovi su bili uzbuđeni što će se igrati s toliko puno djece iz ostalih mjesta Slavonije.

Marina Nađ

2018. skupština Udruge izviđača „Slavonski hrast“ Osijek
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Kada sam išla u osnovnu školu, roditelji mi nisu dali da se upišem u izviđače. Bratu jesu, meni nisu! „Nije to za djevojčice!“, rekli su. Nakon tridesetak godina, dokazala sam i njima i sebi da pripadam velikoj obitelji izviđača. Stekla sam brojne prijatelje, stekla nove vještine, zavoljela kampiranje i, sve to, implementirala u svoj posao učiteljice.

Silvija Tibor-Kovač

Silvija Tibor-Kovač

Fotografija je snimljena na Godišnjoj skupštini Udruge izviđača „Slavonski hrast“ iz Osijeka u prostorijama Gradske četvrti „Jug 2“ tzv. maloj mjesnoj, gdje udruga koristi prostor za svoj odredski stan.

Udruga je za svoj rad zaslužila: Povelju zahvalnosti Osječko-baranjske županije 24. 3. 1997. i Pečat Grada Osijeka 2. 2. 2016.

2018. akcija Boranka, okolica Splita (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: Veseli Kokolari

Nastavili smo širiti izviđačka prijateljstva pa smo tako „dospjeli“ i do Južne Koreje koju sam posjetila kao predstavnica Saveza izviđača Hrvatske. Upoznali smo i posjetili izviđače u Temerinu i Šapcu. Prvi smo puta organizirali Izviđački kamp u Ernestinovu i ostvarili izuzetno dobru suradnju s tom općinom, a još važnije je da je Bernard Kovač iz Ernestinova postao naš član, a kasnije i volonter.

Uključili smo se u nacionalnu kampanju pošumljavanja opožarenih šuma u Dalmaciji, poznatu Boranku, i dali svoj doprinos pošumljavanju. Na ovoj volonterskoj akciji, osim već znanih vrijednih volontera našeg kluba, bili su i Marijana Krolo, Andrea Holub, mama našeg Jakova Križana, Zlata Petković...

Monika Feher
Monika Feher

2018. aktivnost Čepinski suncokreti, Čepin
(članovi OI „Suncokret“ Čepin)

Snimila: Marina Nađ

Kad se male ruke slože ručak bude brzo završen. Evo nas na manifestaciji Čepinski suncokreti kod Osnovne škole „Miroslav Krleža“ u Čepinu gdje pripremamo povrće i ostalo za kuhanje ručka.

Nenad Sablić Nosonja

2019. Trinaesto zborovanje SIH-a, Krunska utvrda, Osijek
(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek i ostali članovi SIH-a)

Snimio: Daniel Antonović Antoš

Na izviđačko zborovanje došli su izviđači iz cijele Hrvatske i pozvani skautski gosti iz bližeg okruženja. Ja sam se nakon godina mirovanja ponovo aktivirao prvenstveno zbog djece Tene i Noe kojima želim da dožive slične izviđačke avanture i razviju vještine koje im samo škola i obitelj ne mogu pružiti. Uz nas se i supruga Sanja učlanila i tako podržava izviđače.

Na ovoj fotografiji prepoznajemo: Tanju Miklavčić, Nou Antonovića, Davida Miklavčića (kao najmlađeg člana) i Danijelu Miklavčić. Fotografija je snimljena u Osijeku na lijevoj obali rijeke Drave kod Krunske utvrde gdje su izviđači postavili svoje šatore.

Noa i Daniel Antonović

Noa ANTOŠ

2019. Trinaesto zborovanje SIH-a, Krunska utvrda, Osijek (članovi IK „Javor“ Osijek i ostali članovi SIH-a)

Snimio: Veseli Kokolari

2019. godine bili smo izvršni organizatori nacionalnog Zborovanja Saveza izviđača Hrvatske u Osijeku na prostoru naših Katakombi. Oko 1.200 sudionika Zborovanja bilo je prisutno tri dana u Osijeku. Realizirano je više od 60 radionica uz suradnju 20 različitih osječkih udruga s ciljem prikazivanja širokog izviđačkog programa, ali i upoznavanja kulture i običaja Osijeka te Slavonije i Baranje. Ovim okupljanjem izviđača u Osijeku obilježili smo po nekim zapisima 100, a po nekim 105 godina postojanja izviđača u Gradu Osijeku. Prema našim saznanjima to je, bez obzira na 100 ili 105, najveće okupljanje izviđača koje je u povijesti bilo, a za to su najzaslužniji volonteri kojih je bilo oko 100, a neke ćemo i nabrojati: Jadranka Kokolari, Monika Feher, Luka Bujak, Blaženka Hap, Ljiljana Medved, Jasminka Plander, Veseli Kokolari, Mladen Bakija, Marija Feher, Jakob Feher, Damir Gajić, Marina Gajić, Damir Štajduhar, Mijo Medved... i ini drugi.

Iste smo godine napravili izložbu u GISKO 100/105 godina osječkog izviđaštva i pustili u „promet“ izviđački tramvaj koji je svakodnevno vozio po Osijeku s motivima izviđačkog načina života.

Ove 2019. godine Izviđački klub Javor Osijek dobio je Volontersku nagradu kao dobar primjer uključivanja volontera u rad za opće dobro.

Naši su predstavnici (Jadranka Kokolari i Monika Feher) aktivno sudjelovali u organizaciji 10. Europske skautske konferencije u Splitu.

Monika Feher

2019. otvorenje izviđačke izložbe, GISK Osijek

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Otvorenje izviđačke izložbe povodom ± 100 godina izviđača u Osijeku bilo je 10. 5. 2019., neposredno pred zborovanje SIH-a, a održalo se u Gradskoj i sveučilišnoj knjižnici u Osijeku.

Na fotografiji su unuci osnivača skauta u Osijeku iz 1914. pokraj postera sa slikama djedova (lijevo je Berislav Krnic, mag. iur. kraj slike djede Gejze Krnica, a desno Borna Šulc, u uniformi starješine evanđeoskih izvidnika, kraj slike djede Milana Šulca). Naime, tek smo pred tu izložbu našli zapise u Državnom arhivu i Muzeju Slavonije kako su prvi skauti bili osnovani 1914. na Kraljevskoj učiteljskoj školi i koje aktivnosti su provodili.

Izložbu su činile izviđačke stare stvari koje smo počeli skupljati za Muzej Slavonije, ali i stvari kolekcionara i izviđača Zdenka Horjana iz Zagreba. Ovo je ključni moment za našu izviđačku povijest jer je potaknuo stare članove na veću aktivnost oko prikupljanja građe.

Igor Miklavčić Lija

2019. otvorenje novo-uređenih izviđačkih prostorija u Čepinu (članovi OI „Suncokret“ Čepin)

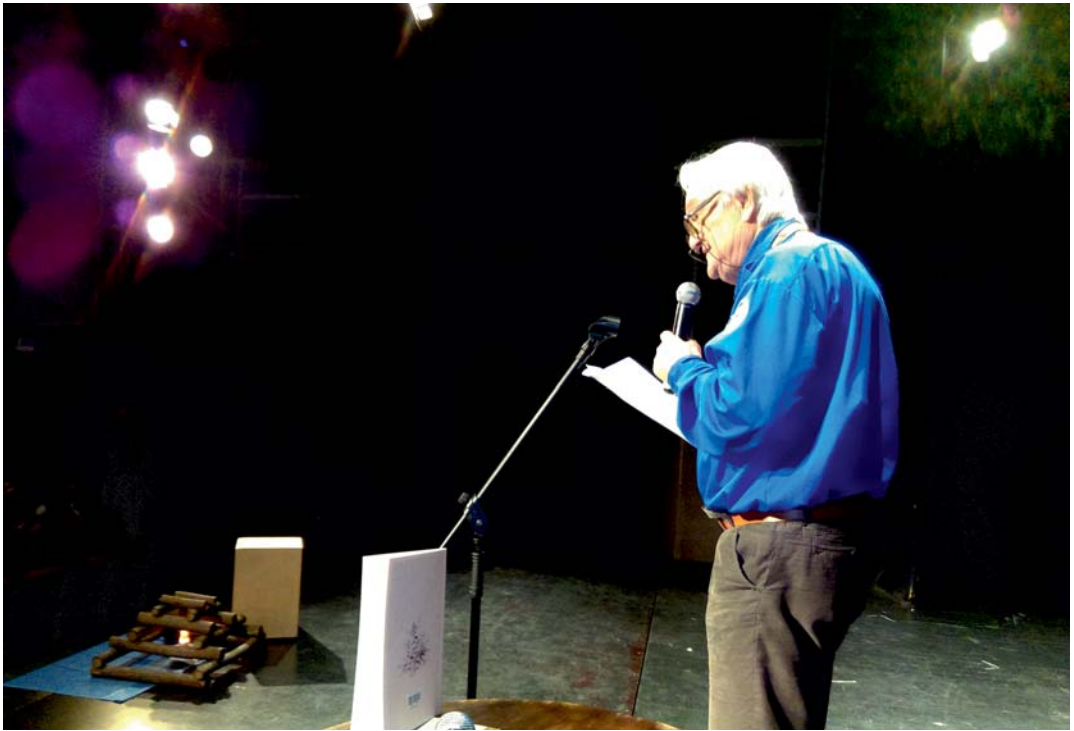
Snimio: Goran Betlehem

Nakon tri godine dočekali smo i cjelovitu obnovu Kulturnog centra u Čepinu, a s njim i naših prostorija. Sjećamo se prije tri godine, kada smo uzeli metle i lopate, zasukali rukave te čistili i uređivali prostorije bivšeg Crvenog križa kako bi mogli održati naš prvi sastanak u njima, a ne u prostorijama škole. Taj dan je svečano otvorena i ploča ispred prostorija.

Nitko nije imao osjećaj da za godinu dana više nećemo raditi s djecom zbog COVID-19 virusa te da će nas naš Nenad Sablić Nosonja (na fotografiji u prvom planu lijevo) prerano napustiti 28. 8. 2020.

Ivica Bek

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Ivica Bek'.

**2020. predstavljanje izviđačke knjige Vjekoslava Sulića
Dugog, Dječje kazalište, Osijek**

(članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek i IK „Javor“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

* Mi, skauti, djeca smo svijeta. Svojim poslanjem i djelovanjem stvaramo ga boljim. Čak i pjesmom!

* „Dijete je otac čovjeku“. Kao roditelji, odgajatelji, skautski vođe, učimo mi dijete i držimo, onako s visoka, da nam je to jedina zadaća - a učimo li mi - od djeteta?

* Sjever i Jug, sve je to Osijek! Zajednička naklada pjesmarice teži cilju da „Hrast“ i „Javor“ više isprepletu svoje grane i grančice i da na svojim izviđačkim maramama trajno svežu čvor prijateljstva.

Vjekoslav Sulić Dugi

DUGI

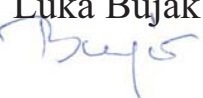
2020. s logorovanja u Rovinju i HappyCentar (članovi IK „Javor“ Osijek)

Snimio: Veseli Kokolari

Godinu dana prije započeli smo veliki projekt Izviđački koraci za održivi razvoj (koji je trajao do 2021.) Projekt je započeo lijepo i tada je počela pandemija Covid 19 koja nas je omela, ali nas nije onesposobila. U skladu s javnozdravstvenim preporukama i motom BUDI PRIPRAVAN reorganizirali smo naše aktivnosti, započeli virtualne aktivnosti te prilagodili broj sudionika na svakoj aktivnosti. Pandemija nas je podsjetila kako mi kao izviđači trebamo znati pronaći put ka ostvarenju svojih ciljeva u svim mogućim uvjetima. Tako smo se i odlučili da aktivnosti u prirodi budu još u većem broju.

Naši mladi voditelji David Štefanić, Matija Astaloš, Domagoj Hajduković, Iva Lišnjić i Lucija Holub na logorovanju u Rovinju, 2020.

Na kraju godine dogodio se potres u Petrinji i okolnim mjestima i mi smo odmah organizirali prikupljanje pomoći te smo se uključili u humanitarnu kampanju HappyCentar (na slici Lucija Holub i mama Radić).

Luka Bujak

2021. izlet izviđača iz Osijeka i Bilja na Jankovcu (članovi UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Ovo nam je bio prvi veći izlet u tijeku pandemije COVID-19 virusa. U autobusu smo se držali mjera i nosili maske, a vani na finom planinskom zraku smo uživali. Najprije smo posjetili Orahovicu, jezero i Ružicu grad, a ovdje smo se slikali na Jankovcu kod slapa Skakavac. Tu je dio članova položio zavjet ili obećanje. S nama su bili izviđači iz Bilja koji su sastavni dio naše udruge.

Ja sam na fotografiji u prvom planu, u polučučnju s crvenom majicom i poletarskoj marami, a spremam se priključiti patroli „Kune“. Na fotografiji prepoznajem još svoje izviđače s Juga 2: Anđelu, Niku, Petru, Dunju, Danijelu, Dominika i Filipa, a iz Bilja samo vođe Leonu i Davida.

Elena Lacković

A handwritten signature in cursive script that reads "Elena L".

2021. FIPO fest, Stara pekara, Osijek (članovi IK „Javor“ Osijek i UI „Slavonski hrast“ Osijek)

Snimio: Veseli Kokolari

Od 2002. sve do danas, naš FIPO Fest (Festival izviđačkih pjesama Osijek o kojem bi se već i fotomonografija mogla napisati) se održavao redovno, ali se te 2021. godine, zbog pandemijskih uvjeta, nije smjelo okupiti više od 50 sudionika. Inače, samo da se zna, FIPO Fest je aktivnost kulturno umjetničkog amaterskog sadržaja koja se održava vikend uoči Dana Grada Osijeka (ili na sam vikend kada je 2. 12. vikendom) i poklon je Gradu Osijeku za rođendan. FIPO se održao u Staroj pekari u Tvrđi, no iako nas je prisutno bilo podosta, organiziran je live prijenos festivala koji je bilo polu stvaran polu virtualan. Zahvaljujući tehničarima putem društvenih mreža naš FIPO Fest je pratilo puno, puno više gledatelja nego što i u jednu salu stane.

Kako smo ujedno u 2021. proslavljali i 20 godina rada naše udruge tako su na kraju festivala predstavnici prisutnih izviđačkih udruga imali prilike nešto reći. Na fotografiji je prikazan trenutak kada smo primili poklon od Zdenka Popovića Popa (predstavnik UI „Slavonski hrast“ Osijek), a uz njega su još voditelji programa: Lara Almaši i Lovro Zelić te Luka Bujak (načelnik festivala) i Jadranka Kokolari (predsjednica IK „Javor“).

Jadranka Kokolari Jaca

2021. skupština odreda, Čepin (članovi O.I. „Suncokret“ Čepin i gosti)

Snimio: Igor Miklavčić Lija

Odred izviđača „Suncokret“ Čepin je na skupštini krajem godine izglasao novu upravu odreda i počeo okupljati svoje mlađe članove od 6 razreda osnovne škole i starije uz poštivanje svih epidemioloških mjera, a upis novih članova planiramo tek na godinu kada epidemiološke mjere dozvole okupljanje većeg broja djece. Rad izviđača te godine je bio više organizacijske naravi gdje su se radili planovi budućeg rada i nisu se okupljali zbog pandemije virusa COVID-19.

Nadamo se brzom prestanku pandemije i nastavku izviđačkog rada.

Igor Miklavčić Lija

2022. 11. smotra SIH-a, naselje Panonija, Lovinac

Snimio: Roman Avdagić

Ovdje smo na zajedničkoj fotografiji s izviđačima iz: Odreda izviđača „Požega“ iz Požege, Odreda izviđača „Suvara“ Otok, Odreda izviđača „Suncokret“ Čepin, Izviđačkim klubom „Javor“ Osijek i Udrugom izviđača „Slavonski hrast“ Osijek na 11. Smotri Saveza izviđača Hrvatske, koji su činili naselje Panonija u ličkom mjestu Lovinac podno Velebita. Fotografiju je snimio tim za promidžbu smotre.

Smotra u Lovincu 2022. godine trajala je od 24. 7. do 5. 8. Na smotri je sudjelovalo preko 2.000 izviđača iz 8 država. Tijekom smotre održavale su se različite aktivnosti i radionice, a najviše su mi ostale u sjećanju planinarske radionice gdje smo išli pješaćiti na obližnji Velebit. Najviše mi je nedostajala hladna voda jer se voda u tavnim cijevima, koje nisu bile ukopane, toliko ugrijala da je bila kipuća tako da smo vodu držali ili u hladu ili u obližnjem potoku.

Različiti izviđački odredi posjećivali bi se na večernjim KZP-ovima, a zadnje večer održalo se zatvaranje smotre uz koncert i vatromet.

Borna Romić
Borna

Poglavlje 3.

Ovo poglavlje je ustvari dodatak fotomonografiji koje opisuje najstariji dio naše povijesti, koji smo upoznali tek nedavno iako smo tragali godinama. U tom traženju obišli smo institucije u gradu Osijeku (muzej, arhiv, knjižnica) gdje smo tragali po svim dostupnim materijalima, ali izvore smo našli i kod naših skautskih prijatelja u okolnim državama s kojima dijelimo zajedničku povijest, ponajviše od sakupljača skautske baštine koji imaju izviđačke novine iz tog perioda, a koji su podijelili s nama njihove kopije. Najvažnije izvore smo upisali kod određenih činjenica, a koji danas-sutra mogu istraživaču pomoći oko bavljenja ovom temom.

Uspjeli smo saznati najveći i najvažniji dio o izvidnicima i skautima u Osijeku. Unatoč tolikim proteklim godinama našli smo i par fotografija starijih više od sto godina i povezali pojedina imena s osobama na njima. Ovo je prva publikacija tih podataka i nije potpuna jer istraživanje još uvijek traje, ali smo ih htjeli uvrstili kao dodatak ovoj fotomonografiji jer ne znamo kada će biti druga prilika za objavljivanje sličnog djela i hoćemo li sakupiti više podataka.

Kako je materijal koji smo prikupili puno veći od mjesta predviđenog za ovu fotomonografiju napravili smo posebnu internetsku stranicu gdje će biti detaljnije popisana izvidnička/skautska/izviđačka povijest (www.skautski-muzej.com).

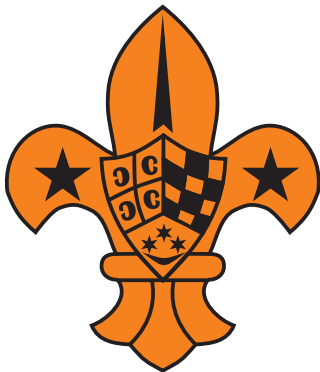
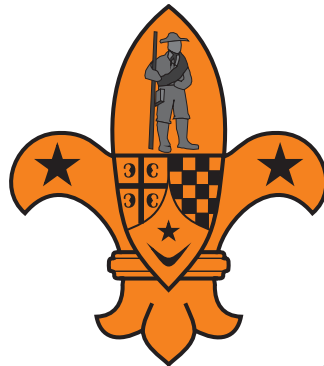
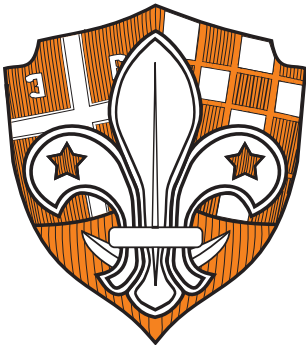
Ne treba zaboraviti kako su nastavak skauta izviđači, ali na potpuno novoj ideološkoj osnovi, te kako su neki od skauta pomogli prilikom osnivanja izviđačke organizacije 1950-ih, kako u Osijeku (Ivo Šimunović, Antun Gomzi - Gomzika, Dragomir Šulc, Ivo Vučevac, Vladimir Pavlović - Vladko, Otto Neuman,...) tako i u cijeloj državi.

Popis izvidničkih/skautskih jedinica:

Od 1914. do 1940. u Osijeku djelovale su sljedeće jedinice:

Skautska družba „Zvonimir“ Osijek
Skautska četa „Poletarac“ Osijek
Skautska četa „Uskok“ Osijek
Steg osječkih malih četnika
Skautska družba „Frankopan“ Osijek
Osječki skauti
Steg izvidnika i planinki Osijek
Stijeg skauta u Osijeku
Steg skauta u Osijeku
Stijeg skauta Osijek - Matica
Stijeg skauta - Trgovačka akademija Osijek I
Hrvatski skautski savez - Stijeg Osijek

Sve ove skautske jedinice nisu cijelo vrijeme bile okupljene u Savezu izvidnika i planinki SHS, Savezu skauta kraljevine Jugoslavije i Svjetskom skautskom savezu (WOSM).

Skautska družba „Zvonimir“ Osijek (prvi skauti u Osijeku) (1914. - 1916.)

Za početak skautizma u Hrvatskoj, a tako i posredno u Osijeku zaslužan je Mate Mudrinić, profesor koji je proučavao skautizam u Njemačkoj i Austro-Ugarskoj Monarhiji, ne toliko osobno oko organiziranja samog pokreta u pojedinim mjestima, nego oko predstavljanja ideja skautizma i djelovanju na uvođenju rada u školama u našem dijelu Austro-Ugarske Monarhije. On je već i prije imao svojih spoznaja oko podučavanja učenika u prirodi te praćenja njihovog razvoja potpunije nego što se to moglo u školi. Tako se sve ugodilo da je profesor Mate Mudrinić 1914. izdao knjižicu „Rukovođ za Hrvatske skautske družbe“ u Zagrebu (što je ujedno i bila skautska iskaznica), početak Prvog svjetskog rata, uredbe Zemaljske vlade o radu skauta na školama i zabrane djelovanje drugih đlačkih udruženja. [1-2]

Za razliku od skauta iz drugih gradova (Zagreba, Varaždina, Koprivnice, Vinkovaca,...) nemamo zapisa o skautskim službama u Osijeku na kolodvorima uz ranjenike, prenošenje pošte, crvenog križa... već o skautskom radu jedne družbe koja se bavila izviđanjem, traganjem, izletima... Razlog tome je osnivanje družbe krajem 1914. kada je već bila gradska zabrana pomaganja vojnicima zbog širenja bolesti, a što smo saznali iz Izvještaja Kraljevske realne gimnazije i s njom spojene trgovačke akademije u Osijeku iz 1914./15. No učitelji i učenici osječkih škola su se itekako na početku uključili u „podvorbu“ vojnika. Zabilježen je i poziv, preko novina, učenicima u Osijeku da se sami organiziraju kao skauti u Zagrebu. Neki učenici su u svojim mjestima stanovanja ili boravka te 1914. uključili u rad po bolnicama i skautskim udruženjima. Posebno je zanimljiv popis tih učenika, zabilježen u istom izvještaju Realne gimnazije. [2]

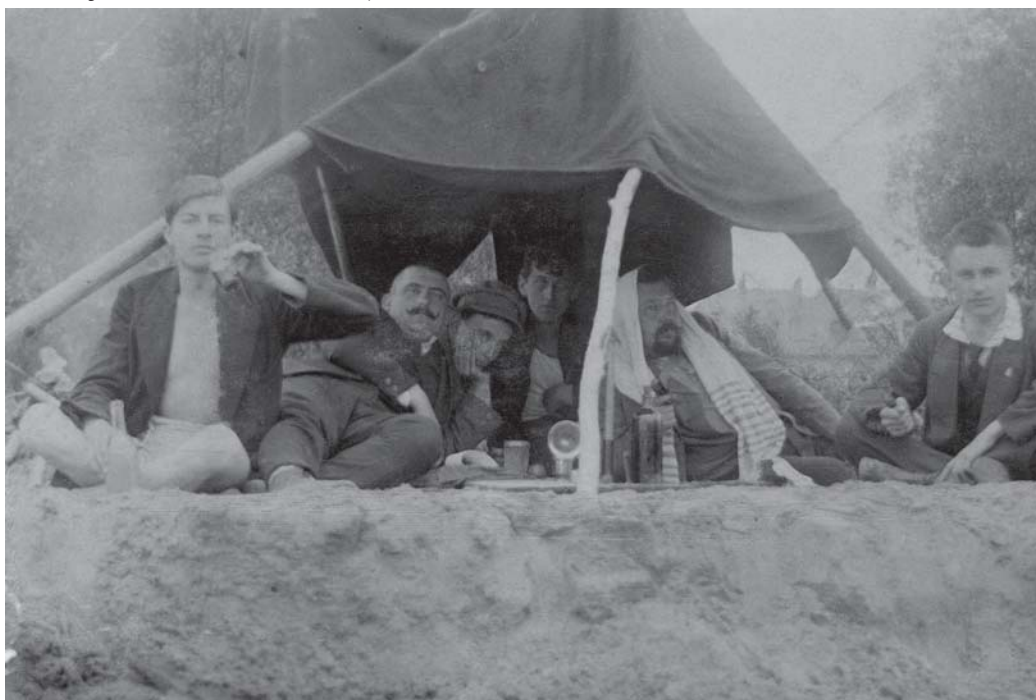
Kako je prva skautska jedinica počela djelovati u gradu Osijeku saznali smo iz godišnjeg Izvještaja Kraljevske učiteljske škole 1914./15. godine, kada je Gejza Krnic, profesor te škole, krajem 1914. organizirao Skautsku družbu „Zvonimir“ najvjerojatnije prema ideji profesora Mate Mudrinića (koje su djelovale do svršetka rata) i prema napatku Visoke kraljevske zemaljske vlade, ali vjerojatno i na inicijativu samih učenika jer kurator ne vodi družbu u potpunosti već ju usmjerava. Kao što smo ranije napomenuli, početkom Prvog svjetskog rata bile su zabranjene druge aktivnosti učenika u školi osim skautskih, koje su tako pomagale civilnom naporu građana Austro-Ugarske Monarhije u ratu. [3-5]

Našu pažnju za istraživanjem ovog fragmenta skautske povijesti zahvaljujemo Borni Šulcu koji je s tri male fotografije ukazao u kojem smjeru trebamo tragati, jer je na poleđini jedne od fotografija pisalo Skautska družba Zvonimir i godina izleta, a koju je naslijedio od svoga djeda, inače tajnike te družbe. Druga potvrda te tvrdnje bila je u knjizi Klub Hrvatskih književnika i umjetnika u Osijeku 1909.-1924. gdje se opisuju životopis dopredsjednika kluba Gejze Krnica i njegovo učešće u organiziranju skauta prije rata. Treća potvrda je bila konačna iz već ranije opisanih izvještaja Kraljevske učiteljske škole, a koja nama (izviđačima) nije ranije bila poznata. [3-6]

Kurator Skautske družbe „Zvonimir“ bio je profesor Gejza Luka Krnic, vođa Tugomil Ahmed Knopp, tajnik Milan Šulc, blagajnici: Ilija Štivić, Slavko Telarović i Fran Orešković. Družba je imala desetak članova, provodila je skautski program

prema uputama iz knjige profesora Mate Mudrinića te je trajala dvije školske godine nakon čega se ugasila radi odlaska kuratora i vodećeg kadra iz škole. Članovi družbe u početku nisu imali uniforme i marame već samo skautski šešir. Tek kasnije im je teta jednog skauta s fotografije sašila uniforme od materijala koji su išli kupiti u Beč.[4-7] No ono što je daleko važnije od same skautske družbe i njegovog kratkog trajanja je kako je to bila jedna iskra koja će dovesti do daljnjeg širenje skautizma. Razlog tome je činjenica što su članovi družbe bili budući učitelji koji nisu svi rodom iz Osijeka i koje će učiteljska služba odvesti u razne krajeve „države“.

Trenutno nemamo podataka o tome je li Skautska družba „Zvonimir“ bila ikako povezana s drugim skautskim organizacijama u „državi“ i svijetu, stoga je njeno djelovanje bilo lokalnog karaktera (čitajući godišnji izvještaj škole o radu družbe). U to vrijeme ni sam skautski pokret nije pokret u smislu te riječi, nije centralno uređen i međunarodno povezan, već je tek u razvitku (početak 1907. u Engleskoj, Prva svjetska smotra skauta - Jamboree 1920. te ujedno i održavanje Prve svjetske skautske konferencije, 1922. održavanje i izbor članova Skautskog odbora, ukupno 31 zemlja s 1.019.205 članova).

5. 4. 1915. izlet Skautske družbe „Zvonimir“ iz Osijeka kod Jelengrada (lovački dvorac Normann-Ehrenfels na Dravi kod Petrijevac), na fotografiji su: Tugomil Ahmed Knopp (prvi slijeva), Gejza Krnic (peti), Milan Šulc (šesti), Krešimir Matasić, Vilko Frank i Franjo Silberbaum.[6]

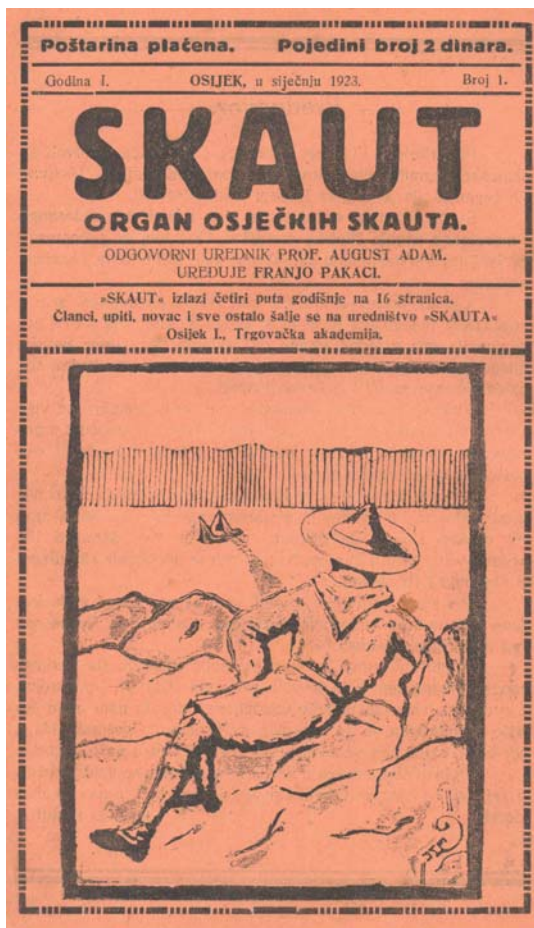
IZVORI:

- [1] Drugi koraci skauta, Vjekoslav Maštrović, Križevci 1933.
- [2] Izvještaj Kraljevske realne gimnazije i s njom spojene trgovačke akademije u Osijeku iz 1914./15.
- [3] Klub Hrvatskih književnika i umjetnika u Osijeku 1909.-1924.
- [4] Izvještaj Kraljevske učiteljske škole 1914./15.
- [5] Izvještaj Kraljevske učiteljske škole 1915./16.
- [6] Iz obitelji Šulc, Borna Šulc 2019.
- [7] Iz obitelji Krnic, Berislav Krnic, mag. iur. 2019.

Skautska četa „Poletarac“ Skautska četa „Uskok“ (1919. - 1921.)

Nakon Prvog svjetskog rata, 1919. godine profesor Gejza Krnic „iznova“ osniva skautsku jedinicu u Osijeku (jer je prva jedinica radila od 1914. do 1916. godine - Skautska družba „Zvonimir,“). Četa mlađih članova zvala se „Poletarac“, a starijih članova „Uskok“. Te su jedinice radile dobro, ali kraće vrijeme jer dolazi do cjepkanja jedinica i nesloge vođa, tako da je u jednom trenutku bilo 7 četa, ali neke tek s desetak članova. Stanje je tako održavano do 2. 2. 1921. kada se preostale jedinice zajedno udružuju (ili su se ugasile ranije) te se osniva Steg osječkih malih četnika (ne treba miješati s političkom organizacijom četnika) i Skautska družba „Frankopan“ koja se oformila tek koji tjedan kasnije. Nažalost imena vođa i nazive njihovih četa nemamo zapisane.

Za ovaj fragment skautske povijesti saznali smo iz lista „Skaut“ tiskanom u Osijeku, a u kojem je izvještaj tajnika osječkih skauta Franje Pakacija. [8]

IZVORI:

[8] Skaut -organ osječkih skauta broj 3, tiskan u Osijeku, svibanj 1923.

Steg izvidnika i planinki Osijek

Steg skauta Osijek

Stijeg skauta Osijek - Matica

(1921. - 1940.)

Djelovanje skauta u Osijeku više puta se gasilo i pokretalo, a sve razloge još ne znamo, no ono što znamo je da su uvijek pokretani na inicijativu mladih, a da su profesori najčešće bili nadzornici ili starješine. U periodu od 1921. do 1940. skautske jedinice djeluju pod različitim nazivima: Steg osječkih malih četnika, Skautska družba „Frankopan“, Osječki skauti, Steg izvidnika i planinki Osijek, Stijeg skauta u Osijeku, Steg skauta u Osijeku, Stijeg skauta - Trgovačka akademija, Stijeg skauta Osijek - Matica i Hrvatski skautski savez - Stijeg Osijek, a moguće i druge jedinice čija imena nismo mogli pronaći u arhivima. Još nismo uspjeli povezati sve niti tj. koja jedinica nastavlja tradiciju koje starije jedinice i zbog čega su imali tako slične nazive, je li došlo do kakve nesloge među različitim jedinicama, kakve zabrane rada jedinica po školama ili nekog trećeg razloga. Današnji naziv za steg ili stijeg bi bio odred, klub ili udruga.

Steg osječkih malih četnika osnovan je 2. 2. 1921. godine. Ovaj steg se na jesen te iste godine i gasi jer mladi žele drugačije ustrojenu i vođenu organizaciju (prema pisanju tajnika Osječkih skauta iz 1923.).[8] *Treba podrobnije pojasniti naziv četnik jer je tijekom povijesti mijenjao značenje i ne treba ga miješati s političkom organizacijom četnika. Naime, u Srbiji je već 1911. osnovan Savez malih četnika, što je tada bio prevedeni naziv iz engleskog jezika (scout=mali četnik), a prema zamisli dr. Miloša Popovića iz Beograda koji je preveo i uredio knjigu Scouting for Boys od Baden-Powella. Miloš Popović je kasnije uveo bolji naziv, izvidnik, koji je predstavio u drugom izdanju knjige.*

Mladi nakon nezadovoljstva na izletu u Pečuh, osnivaju **Skautsku družbu „Frankopan“ Osijek** 27. 2. 1921. godine, a koja će kasnije promijeniti naziv u **Osječki skauti** kada uspiju okupiti i sve ostale skautske jedinice u jedno udruženje. Prve su starješine najvjerojatnije bili: profesori August Adam i Luka Matasović s Trgovačke akademije, a stijegovode M. Spitzer i Jaroslav Frynta (prema izvještaju tajnika Osječkih skauta Franje Pakacija Facija).[8] Osnivanje Stega broj 3 u Osijeku, pomogli su Beogradski izvidnici, s dr. Milošem Popovićem. Steg iz Osijeka zajedno se s ostalim stegovima iz države (Beograd, Tuzla, Split i Ogulin) te iste godine udružio u Savez izvidnika i planinki Kraljevine SHS kojeg je priznao Međunarodni ured skauta za nacionalni savez. Uspomenu na tu godinu imamo u pronađenoj metalnoj znački povodom 10 godina skautizma u Osijeku.

Tom spomen-značkom za desetu godišnjicu prešućuje se osnivanje prvih skauta u Osijeku iz perioda Austro-Ugarske Monarhije najvjerojatnije zbog promjene državnog sustava u novoj kraljevini. No ono što znamo da je te godine započeo skautski rad prema smjernicama Saveza izvidnika i planinki Kraljevine SHS iz Beograda, a samim time i prema smjernicama „svjetskog skautskog pokreta“.

1927. osječki skauti na Plitvičkim jezerima
(uprava, članovi voda „Tigar“ i „Orao“ te planinke iz „Runolista“)

August Adam
profesor na Trgovačkoj
akademiji u Osijeku i
osnivač skauta 1921.
(1881. - 1964.)

Franjo Pakaci Faci
osnivač skauta u Osijeku
1921.
(1906. - 1957.)

Tomo Stanić
vođa stijega Osijek
i učitelj
(1906. - 1991.)

U godišnjim izvještajima osječkih škola navodi se profesor August Adam kao osnivač skauta u Osijeku 1921. godine, a većinu tih izvještaja je sam profesor i napisao [9]. Izvještaje imamo u kopijama, nažalost ne za sve godine jer ih institucije (Državni arhiv u Osijeku, Muzej Slavonije Osijek, Gradska i sveučilišna knjižnica Osijek i škole) ne posjeduju. Iz njih možemo iščitati imena uprave stijega, gdje su sve logorovali te koje su aktivnosti provodili.[9]

1923. skautima se pridružuju i djevojke (planinke) u posebnoj četi pod upravom Stijega.

1927. planinke iz Osijeka na Plitvicama, četa planinki „Runolist“

1927. / 1928. Godišnji izvještaj Državne ženske građanske škole izvještava kako je 8 učenica bilo uključeno u planinke (naziv za djevojke skaute prema cvijetu runolist).

**8. 9. 1927. POSVETA SKAUTSKE ZASTAVE
STEG IZVIDNIKA I PLANINKI U OSIJEKU**

Na slici smo prepoznali: centralna pozicija, starješina stijega Adam August (sjedi, s brkovima), Marija Sirovatka kuma zastave (sjedi, u šeširu), prvi tajnik stijega Franjo Pakaci (sjedi s leptir mašnom), stjegovođa Tomo Stanić (stoji drugi s desne strane, u tamnom odijelu), Zvonko August (dječak, sjedi na podu oću kod nogu)

1928. / 1929. Godišnji izvještaj Državne građanske škole u Osijeku izvještava kako je 11 učenika bilo uključeno u skaute.

1930. / 1931. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku izvještava kako je u skautima bilo 50 učenika škole od 130 članova stega. Stjegovođa je bio Ljudevit Kister (tada maturant), a starješina Adam August (profesor). Na logoru su bili u Banji Koviljači (Srbija), a na Sveslavenskom skautskom sletu u Pragu bilo je i 20 osječkih skauta.

1929. SKAUTSKO LOGOROVANJE U BOHINJSKOJ BISTRICI
LOGOR OSJEČKIH SKAUTA

1931. / 1932. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku i Državne trgovačke akademije i Državne dvorazredne trgovačke škole u Osijeku izvještavaju kako stijeg broji 130 članova, a podijeljen je na 7 četa u kojima ima svaka od njih 2 ili 3 voda. Svakog mjeseca se održava smotra Stijega, kako bi se utvrdio rad pojedinih četa kroz mjesec dana. Sastanci vodova i četa održavaju se jedanput nedjeljno u prostorijama Stijega u Trgovačkoj akademiji. U proljeće su izveli nekoliko izleta. Proslavljen je Đurđevdan (Jurjevo) koji se slavi kao dan skautske slave. Pet članova stijega bilo je na skautskom tečaju za vođe kod Brod Moravica. Stijeg je bio na Saveznom logoru skauta Kraljevine Jugoslavije u Zagrebu, a zatim na logorovanju u Fužinama u trajanju od mjesec dana. [10]

logoraši
1932. Logorovanje osječkih skauta u Fužinama

izvor: Skautski glasnik.

Ove godine logorovali su Osječki skauti u Fužinama (Gorski kotar). Učesnika je bilo 35 pod vodstvom starešine prof. Adam. Početkom prala je logoraše obilata kiša, a kasnije se promijenilo. Raspoloženje je bilo dobro. Pravljeni su mnogi izleti u Sušak, Crikvenicu, Skrad, Zeleni vir i t.d.

1932. / 1933. Godišnji izvještaj Državne mješovite građanske škole u Osijeku izvještava kako je 5 učenika bilo uključeno u skaute, a izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku za istu školsku godinu izvještava kako Stijeg skauta Kraljevine Jugoslavije u Osijeku Osječki stijeg, kao jedan od najstarijih stijegova u Jugoslaviji, osnovan po profesoru Augustu Adamu godine 1921. godine, broji 148 članova u 3 čete izvidnika, 2 čete planinki, 2 čete porječana, 1 čoporu vučića, 1 roju pčelica i 1 klubu brđana te je prema tome s najviše članova u Kraljevini Jugoslaviji. U stijegu su zastupljene sve osječke škole pod vodstvom starješine Augusta Adama, profesora trgovačke akademije i zamjenika starješine savske župe.

1933. od 9. 7. do 5. 8. Održano je logorovanje osječkih skauta u Omišlju na otoku Krku, a za školsku godinu 1933. / 34. nemamo podataka u izvještajima osječkih škola o djelovanju skauta, najvjerojatnije zbog neke državne zabrane o radu društava sa školskom djecom.

1934. / 1935. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku nam izvještava kako je Stijeg skauta Osijek sa skautskim radom započeo u ovoj školi tek krajem listopada 1934. kada je obnovljen likvidirani Stijeg skauta Osijek. A u međuvremenu je vrijeme upotrebljeno za okupljanje članstva i za spremanje intenzivnijeg rada. Stijeg skauta Osijek sastavljen je od učenika svih osječkih srednjih škola, dok je podjela po četama izvršena prema tome, koju školu članovi polaze. Učenici Državne muške realne gimnazije članovi su I. i II. čete izvidnika te II. čete porječana. Broj članova u ove tri čete je 64. Tijekom ove školske godine priređeno je više izleta, te proslava osnivača skautizma sir Robert Baden Powela. Redovno se održavaju sjednice uprave i vijeća vođa mjesečno jedanput, a četni i vodni sastanci održavaju se svake nedjelje jedanput. Za vrijeme ljetnog školskog raspusta održao se stijegovski logor u Šmratnom ob Paki kod Celja s 19 učenika, koji je trajao 20 dana. Upravu Stijega sačinjavaju: starješina Viktor Ladenhauzer nastavnik gimnastike; stjegovoda doktor Petar (Pero) Dujanović liječnik; tajnik Kornel Najman učenik VI. razreda i blagajnik Drago Švajcer učenik V. razreda. Inventar broji oko 200 komada, uglavnom šatora i ostale logorske sprema, a blagajna 8442 dinara.

1935. / 1936. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku nam izvještava kako je nadzorni nastavnik postao Ljudevit (Ludovik) Čič nakon odlaska nastavnika Ladenhauzera u Dubrovnik.

Petar Dujanović
stjegovoda skauta i liječnik
(1909. - 1986.) [11]

Viktor Ladenhauzer
nastavnik i starješina skauta
(1903. - 1969.)

Ljudevit (Ludvik) Čič
nastavnik i starješina skauta
(1905. - ?) [12]

Stijeg skauta Osijek nastavio je rad odmah na početku školske godine i brojio je 42 člana podijeljenih u 5 četa (2 čete izvidnika, 2 čete planinki, 1 čopor vučića i 1 roj pčelica). Koncem školske godine Stijeg je brojio 97 članova, od toga 34 iz ove škole, i to u I. četi 26, a u III. četi 8 članova. Sastanci su održavani nedjeljno jednom. Stijeg je priredio 1 izlet, 1 proslavu (rođenja osnivača skautizma) i 5 smotri. I. četa priredila je 12 izleta, II. čopor-roj vučića i pčelica 5 sastanaka u prirodi, III. četa 2 izleta, IV. kolo 1 izlet i V. kolo 3 izleta. Stijeg je sa 17 učenika sudjelovao na III. saveznom taboru na Topčideru kod Beograda, gdje je organizirao i vodio podtabor Savske skautske župe. Tijekom godine priređena su i 2 sakupljanja priloga za gradnju Dječjeg skautskog doma u Gorskom Kotaru. Blagajna Stijega pokazuje saldo od 500 dinara, a vrijednost inventara iznosi 6 000 dinara. Imovina prve čete iznosi 1 500 dinara, a III. čete 650 dinara. I. četa ima knjižnicu s 200 knjiga, a V. kolo planinki 168 knjiga. Stijeg je planirao logorovanje u srpnju u Savinjskoj Dolini te proslavu 15. godišnjice skautizma u Osijeku u rujnu. Upravu Stijega sačinjavali su: starješina Viktor Ladenhauzer nastavnik gimnastike (do svoga premještaja, kada je nadzor preuzeo Ljudevit Čič, suplement s položenim profesorskim ispitom); stjegovođa Petar Dujanović liječnik (a u njegovoj odsutnosti dužnost vrši Ivan Vučević učenik VI.b razreda); te vođe: Ivan Vučević učenik VI.b razr.; Kornel Najma učenik VII. razr.; Dragutin Švajcer učenik VI.a razr.; Marija Pilišek učenica I.r. Učiteljske škole; Kovinka Savadinović drž. činov. i Nata Kokić; tajnica Jelena Živanović studentica i Miroslav Nikolić učenik V.c razreda; blagajnik Dragutin Švajcer učenik VI.a razr. i Zlatko Labovski učenik V.a razr.; apotekar Branko Matanić učenik IV.a razr. i higijeničar Slobodan Moaćanin uč. IV.b razreda. Savjetodavni organ Stijega je Roditeljski savjet s predsjednikom dr. Brankom Muačevićem, upraviteljem Banovinske bolnice u Osijeku koji je održao nekoliko sastanaka na kojima je pretresao sva važnija pitanja o skautizmu i skautskom odgoju. Treba napomenuti kako je dr. Petar Dujanović napisao knjigu Igre, 1936. u izdanju NOSKABI, Zagreb te kako su dijelovi te knjige korišteni kao tečajski materijal prilikom obnove rada organizacije - izviđača 1950-ih godina.

1928. Petar Dujanović na logorovanju u Crikvenici

1936. knjiga igara

1931. Stijeg skauta u Osijeku, Sokolski dom, Osijek

1936. / 1937. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku nam izvještava kako je nadzorni nastavnik: Ludovik (Ljudevit) Čič. Tijekom ljetnog raspusta, u srpnju, održan je logor kod Loka u blizini Mozirja, u romantičnoj Savinskoj Dolini. Starješina logora bio je profesor Ljudevit Čič s 25 sudionika, a iz realke je sudjelovalo 17 učenika. Priređeno je više izleta, tako u Logarsku Dolinu, na Oljku, u Gornji Grad, gdje su prisustvovali otkriću spomenika Kralju Aleksandru. Poslije ferija stijeg je nastavio rad održavajući sastanke po vodovima i četama, izvodeći skautsku obuku i priređujući izlete u bližu okolinu Osijeka.

Stijeg je sudjelovao u proslavi rođendana Kralja Petra II Karađorđevića, Visokog pokrovitelja skautskog saveza. Rođendan osnivača skautizma Baden Powella proslavljen je čajankom s programom u dvorani gospodina Molnara. U cilju propagande skautskog načina odgoja i stjecanja materijalnih sredstava priređena je u Oficirskom domu uspješna čajanka.

Skautski praznik Đurđevdan proslavljen je izletom cjelokupnog članstva u Gradski vrt gdje je bio podignut propagandni logor. Članstvo je podijeljeno na 3 čete i 2 kola. Koncem školske godine obnovljena su četa i kolo na Državnoj trgovačkoj akademiji. Ima nešto članstva i s Građanske škole. S muške realne gimnazije je 37 članova. Najmarljiviji je vod "Orao" čiji članovi su učenici V.a razreda s vodnikom Mirkom Katićem. Oni su izdavali i šapirografski glasnik „Orao“.

Saldo blagajne stijega iznosi 549 dinara, a imovina stjega i četa (šatori, knjižice, kuhinjsko suđe, oruđe itd.) vrijedi preko 1.000 din. Priprema se logorovanje u dolini Une kod Bosanskog Novoga.

Upravu stijega u ovoj školskoj godini sačinjavali su: starješina Ljudevit Čič, profesor te vođe: J. Vargaj učenik VII.b razreda; Ivan Vučevac učenik II. razreda Trgovačke akademije; Dragutin Švajcer učenik VI.a; Kovinka Savadinović, državna činovnica; Evica Blažić učenica II. razreda Trgovačke akademije; tajnik M. Božić učenik VI.c razreda; blagajnik Dragutin Švajcer učenik VI.a razreda; pomoćnica blagajnika B. Sabljica učenica VI.c razreda; domaćin Uglješa Maučević, učenik VII.b razreda; pomoćnik Z. Labovski učenik VI.c razreda i apotekar Branko Matanić učenik V.a razreda. Savjetodavni organ stijega je Roditeljski savjet s predsjednikom dr. Brankom Maučevićem, upraviteljem Banovinske bolnice u Osijeku. Savjet je održao nekoliko sastanaka na kojima je pretresao sva važnija pitanja koja interesuju skautizam i skautski odgoj.

1936. / 37. Iz izvještaja Državne trgovačke akademije u Osijeku saznajemo kako je organizacija skauta obnovljena tijekom te školske godine gdje su vodstvo činili: nadzorni nastavnik Ivan Marić; četovođa izvidnika Ivan Vučevac učenik II.b razreda; četovođa planinki Evica Blažić učenica II.a razreda; tajnik Egon Blažić učenik II.b razreda te vodnici Ivan Dominković učenik II.b razreda; Vjekoslav Božičanin učenik I.b razreda i Ivan Roh učenik II.a razreda. Organizirane su dvije čete, muška i ženska s četiri voda. Kako je broj članova veliki kao i volja za radom, učinjen je pokušaj da se na ovoj školi obnovi nekadašnji stijeg skauta, ali to nije dozvolio Stijeg Osijek i župa Zagreb u čiji sastav spadaju ove čete. Rad je bio naročito intenzivan u drugom polugodištu, a očitovao se u držanju sastanaka, sjednica i izleta. Na jednom takvom izletu našao je preranu smrt vrlo aktivni član, vodnik Vladimir Vujković, koga su skauti s ostalim drugovima otpratili na vječni počinak. Po broju članstva, njihovoj privrženosti skautskim idealima te volji za radom može se sa sigurnošću tvrditi da će organizacija ubuduće još jače napredovati.

1937. / 1938. Iz izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku saznajemo kako je Stijeg promijenio naziv u Stijeg skauta Osijek - Matica zbog odvajanja dijela članova s Trgovačke akademije i osnivanja novog stijega u Osijeku. Nadzorni nastavnik i starješina Stijega Skauta Osijek - Matica je Ljudevit Čič, profesor. U srpnju 1937. održan je jednomjesečni tabor na lijevoj obali rijeke Une kod Bosanskog Novoga na kome je sudjelovalo 20 izvidnika pod vodstvom starješine stijega, a iz ove škole je nazočilo 17 učenika. Priređeno je više jednodnevnih i poludnevnih izleta gdje su obišli: stare gradine Zrinjskih Zrinj i Gvozdansko; Čorkovaču, gdje je četovao i taborio Petar Mrkonjić; Belišanac, gdje se nalazi topionica željezne rudače; ruševine gradine Blagaj; Banjaluku; Gornji Šeher i trapistički samostan kod Banjaluke. Jedna grupa posjetila je Bihać i Plitvička Jezera. Poslije ferija stijeg je nastavio rad održavajući sastanke po četama, izvodeći skautsku obuku i priređujući kraće izlete. Izvršene su tradicionalne proslave: rođendan osnivača skautizma Baden Powella i Đurđevdan.

Članstvo s Državne trgovačke akademije osnovalo je u početku siječnja novi stijeg, a stanarice su obrazovale svoj klub, shodno novim propisima o učešću srednjoškolaca u skautskim jedinicama, stoga stijeg ima dvije čete s 36 članova. Imovina stijega i četa (šatori, knjižnice, kuhinjsko suđe, oruđe, itd.) predstavlja vrijednost oko 100.000 dinara, dok je saldo blagajne iznosio početkom srpnja 1.150 dinara.

Upravu stijega sačinjavali su: starješina brat Ljudevit Čič profesor; vođe: Dragutin Švajcer učenik VII.a i Mirko Katić učenik VI.a; tajnik Branko Matanić učenik VI.a razreda; blagajnik Dragutin Švajcer učenik VII.a razreda i domaćin Uglješa Maučević učenik VIII.b razreda. Savjetodavni organ stijega je Roditeljski savjet s predsjednikom doktorom Brankom Maučevićem, upraviteljem Banovinske bolnice u Osijeku. Taborovanje se planira u Sloveniji u blizini Radovljice pod Karavankama.

1938. / 1939. Iz izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku saznajemo o daljnjem djelovanju Stijega skauta Osijek - Matica kojem je nadzorni nastavnik i starješina stijega: Ljudevit Čič profesor. Na glavnoj godišnjoj skupštini u početku školske godine izabrana je sljedeća uprava: starješina brat Ljudevit Čič profesor; te vođe: Dragutin Švajcer učenik VIII.a i Mirko Katić učenik VII.a; tajnik Branko Matanić učenik VII.a razreda; blagajnik Dragutin Švajcer učenik VIII.a razreda; domaćin Vladimir Vabić učenik VIII.a razreda i pomoćni domaćin Ivan Rajs učenik VII.a razreda. Nadzorni odbor čine Milan Leka, direktor Državne muške realne gimnazije i Adolf Hercer, direktor u mirovini. Uprava stijega održala je deset sjednica. Stijeg se sastoji od dvije čete s četiri voda i 37 članova. Održane su dvije proslave: rođendana osnivača skautizma Baden Powella i Đurđevdana. Stijeg je imao 2 sastanka, čete 4, a vodovi 42. Priređena su 3 četna izleta, 2 četne šetnje i 10 vodnih izleta. Imovina stijega i četa (šatori, knjižnice, kuhinjsko suđe, oruđe, itd.) predstavlja vrijednost oko 125.000 dinara. Saldo blagajne iznosio je 2. lipnja 1939. 1.254 dinara. Stijeg priprema taborovanje u Mostama kod Radovljice u Dravskoj banovini.

1939. / 1940. Iz izvještaja Državne muške realne gimnazije u Osijeku saznajemo o prestanku djelovanju Stijega skauta Osijek - Matica kojem je nadzorni nastavnik i starješina stijega Ljudevit Čič, profesor. Tijekom ove školske godine stijeg nije radio, jer se skautski pokret u Hrvatskoj nalazi u reorganizaciji. Na čelu stijega bila je stara uprava, koja je održala nekoliko sjednica i riješila tekuća pitanja. Imovina stijega i četa (šatori, knjižnice, kuhinjsko suđe, oruđe i sl.) ima vrijednost od 125.000 dinara, dok je saldo blagajne 1.254 dinara.

1926. neimenovani skaut iz Osijeka

1931. skautska iskaznica
Ivana Vučevca

IZVORI:

[9]

1927. / 1928. Godišnji izvještaj Državne ženske građanske škole

1928. / 1929. Godišnji izvještaj Državne građanske škole u Osijeku

1930. / 1931. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

1931. / 1932. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

1931. / 1932. Izvještaj Državne trgovačke akademije i Državne dvorazredne trgovačke škole u Osijeku

1932. / 1933. Godišnji izvještaj Državne mješovite građanske škole u Osijeku

1932. / 1933. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

1932. / 1933. Izvještaj Državne ženske realne gimnazije u Osijeku

1932. / 1933. Izvještaj Državne trgovačke akademije u Osijeku

1934. / 1935. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

1935. / 1936. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

1936. / 1937. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

1936. / 1937. Izvještaj Državne trgovačke akademije u Osijeku

1937. / 1938. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

1938. / 1939. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

1939. / 1940. Izvještaj Državne muške realne gimnazije u Osijeku

[10] Skautski glasnik

[11] Iz obitelji doktora Petra Dujanovića, unuka Vera Zdravković, Beograd 2024.

[12] Profesori Osječkih gimnazija, 1855. - 1945., Stjepan Sršan, Osijek, 2009.

1932. planinke iz Osijeka u uniformi skauta porječana
(na slici desno je Jelena Živanović)

neimenovani skaut i planinke iz Osijeka
kraj 1930-ih

Stijeg skauta na trgovačkoj akademiji (1937. - 1940.)

Stijeg skauta na trgovačkoj akademiji u Osijeku je samo nastavak djelovanja Stijega skauta u Osijeku kojeg je osnovao profesor August Adam još 1921. no nakon nekih događaja se ugasio i ponovo se aktivirao 1936. Godinu dana radili su zajednički s učenicima na Realnoj gimnaziji, a htjeli su se odvojiti zbog velikog broja članova što im je uspjelo 1937. U vrijeme neaktivnosti ovog stijega nastavili su raditi skauti na Realnoj gimnaziji u Osijeku pa su nakon osnivanja ovog stijega djelovala oba stijega jer se nisu htjeli miješati jedni drugima u rad.

Nadzorni nastavnik ovog stijega bio je Ivan Marić, a glavna godišnja skupština održana je 30. 11. 1937. na kojoj je prema dozvoli Župe osnovan Stijeg skauta trgovačke akademije te je izabrana sljedeća uprava: starješina Ivan Marić; stijegovoda Ivan Vučevac učenik III.b razreda; tajnik Egon Blažić učenik III.b razreda; Marijanka Matijević učenica III.a razreda; domaćin Ivan Roh, učenik III.a razreda; vođa voda „Tigar“ Ivan Dominković učenik III.b razreda; vođa voda „Orao“ Ivan Roh; vođa čete planinki „Runolist“ Evica Blažić učenica III.a razreda i vodnica Mila Bem učenica III.a razreda.[13]

Stijeg je brojao 40 članova, a održano je 6 redovitih mjesečnih sjednica uprave Stijega. Sastanci pojedinih vodova održavali su se svake subote, za vrijeme lijepa vremena u prirodi, i to kao popodnevni izleti. 15. 2. 1937. stijeg je održao malu proslavu 81 godišnjice rođenja osnivača sir Roberta Baden Powella s biranim programom koji je ostavio dubok utisak na sve prisutne. Na Jurjevo Stijeg je načinio jednodnevni logor u Voćinu, kojem su mogli, u cilju propagande prisustvovati i nečlanovi organizacije. Logor je uspio u svakom pogledu. Poslije ovog logora zaključeno je da se preko velikih školskih praznika održi logor u okolini Osijeka. Pored slabih materijalnih prilika Stijeg vrlo lijepo napreduje te ima nade da će zauzeti opet ono svoje mjesto među ostalim stijegovima koje je i prije imao. Veza sa Župom i Savezom bila je živa. Stanje blagajne je bilo u primitku 429 dinara, a izdatku 330 dinara.

Na glavnoj godišnjoj skupštini održanoj 16. 10. 1938. izabran je za starješinu prof. August Adam budući da se prof. Ivan Marić zahvalio na časti starješine no ostao je i nadalje kao nadzorni nastavnik. Kao stijegovoda ostao je i nadalje Ivan Vučevac učenik IV.b razreda; tajnik Ivan Dominković učenik IV.b razreda; blagajnica Marjanka Matijević učenica IV.a razreda; domaćin Ivan Roh učenik IV.a razreda te vođe I. čete biciklista Ivan Roh učenik IV.a razreda; II. čete planinki Mila Bem učenica IV.a razreda; III. čete izvidnika Egon Blažić učenik IV.b razreda; IV. čete planinki Evica Blažić učenica IV.a razreda i V. čete izvidnika Zdravko Valter učenik II.b razreda. Pod upravom starog i prokušanog starješine, Stijeg je oživio i razvio svoju djelatnost propagirajući među učenicima skautsku ideju. Pristupilo se je intenzivnom radu te je već nakon mjesec dana kod prve održane smotre 19. 11. 1938. broj skauta i planinki bio 82. Na sjednici od 19. 11. 1938. uprava Stijega zaključila je da proširi svoju djelatnost i na Građansku školu da odgoji skautski podmladak budući da najviše učenika s Građanske škole dolaze na daljnje nauke u Trgovačku akademiju. Agilan rad Stijega očitovao se je u održavanju sastanaka četa svake subote i nedjelje na kojima su vođe pod vodstvom stijegovode podučavali novo upisane članove „pripravnike“ za polaganje III. reda i Zavjeta.

Već je 17. 12. 1938. polagalo za III. red 23 pripravnika i 7 pripravnica, a 18. 12. 1938. na proslavi Božićnice polagali su isti i Zavjet, kojoj je svečanosti prisustvovao predsjednik roditeljskog savjeta direktor Vukonić, profesor Ivan Marić i izaslanik Saveza brat Krunoslav Đurić bivši vođa stijega.

Agilnost uprave stijega očitovala se na smotri Stijega 19. 2. 1939. koju je održao starješina u velikoj dvorani Građanske škole na kojoj je bilo prisutno 128 članova od 129 člana. Osobito je bio zadovoljan brat starješina i cijela uprava stijega što je na ovoj smotri prisustvovao i najmlađi podmladak zvan „vučići“.

Na sjednici 11. 2. 1939. bijaše zaključeno da se na 26. 2. 1939. održi proslava 82 rođendana našeg vrhovnog vođe i starješine sir Baden Powella u dvorani Građanske škole. Proslava je uspjela u svakom pogledu jer uz lijep i biran skautski program bilo je zabave, skautskih igara i plesa, a proslavi su prisustvovali i roditelji.

Na sjednici od 11. 3. 1939. konstatirano je da Stijeg broji 209 članova. Stijeg je za vrijeme Uskrasnih praznika od 12. do 14. 4. bio na izletu na Jankovcu, a 23. 4. proslavio je skautski dan zaštitnika svetog Jurja jednodnevnim izletom i logorom na staroj Dravi.

Na ljeto se planira jednomjesečni logor na Jadransko more pokraj mjesta Kaštel Štafilića s pedesetak skauta i planinki pod vodstvom starješine prof. Augusta Adama.

Na kolodvoru Osijek pred polazak na logorovanje

Izvori:

[13]

1936. / 1937. Izvještaj Državne trgovačke akademije u Osijeku

1937. / 38. i 1938. / 39. Godišnji izvještaj Trgovačke akademije trgovinsko industrijske komore u Osijeku

1938. / 1939. Godišnji izvještaj Državne mješovite građanske škole „Štrosmajer“ u Osijeku

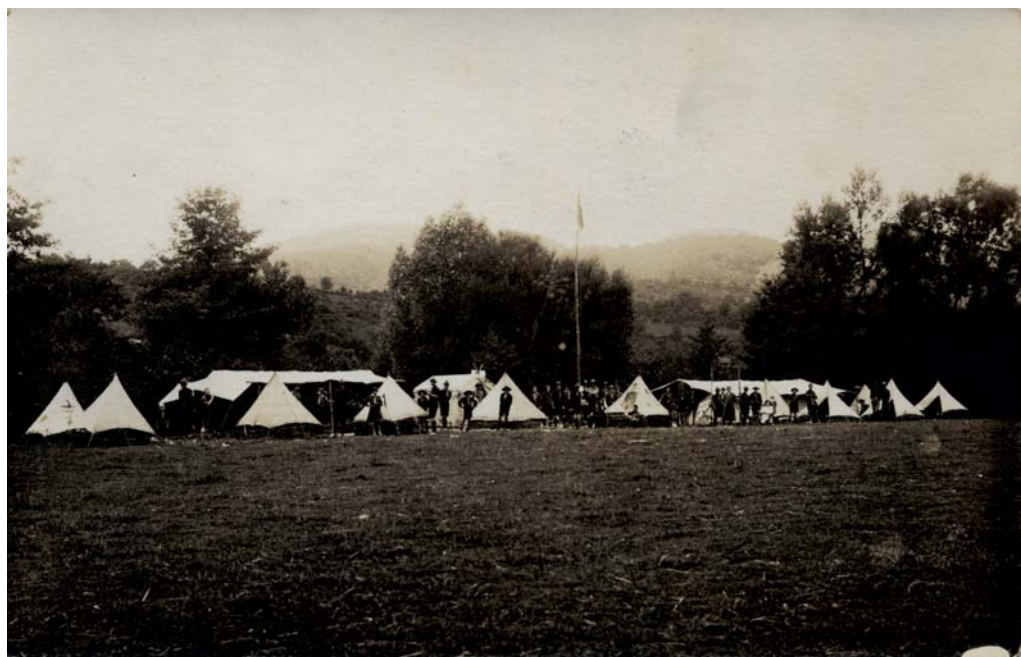
1939. Vod planinki na logorovanju kod Kaštel Štafilića

1939. Sudionici logorovanja kod Kaštel Štafilića
(August Adam, malo desno od sredine fotografije vidi mu se donja polovica lica)

1939. Logorovanje kod Kaštel Štafilića

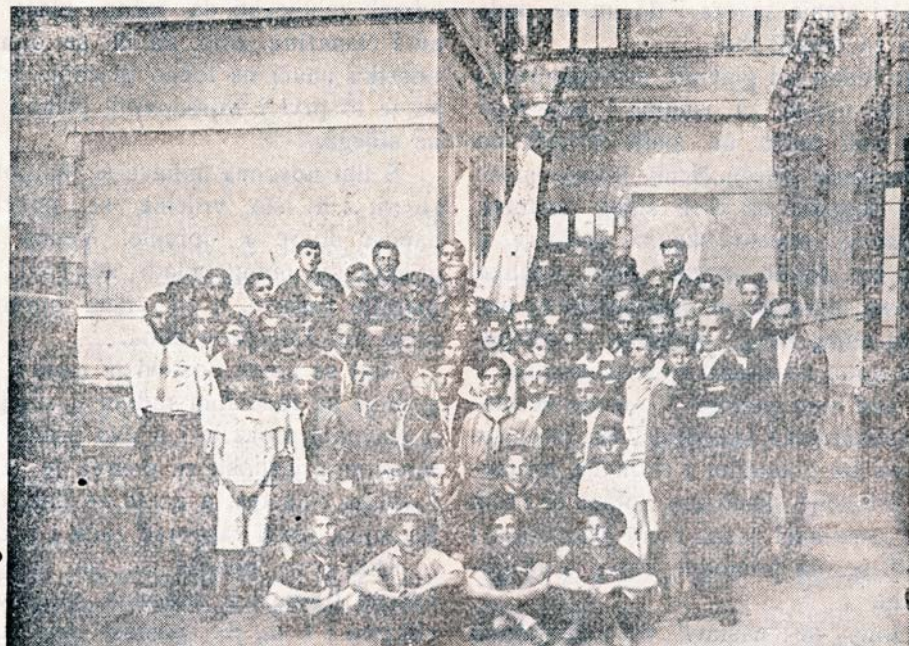

Skauti na logorovanju u Orahovici (1930-ih)

Hrvatski skautski savez - Stijeg Osijek (1928. - 1930.)

Treba napomenuti kako je Hrvatski skautski savez (Hrvatski skauti) paralelna skautska organizacija (1924. - 1941.), nije članica Svjetskog skautskog pokreta, a nastala je radi neslaganja (jer je narodu bio stran i nepristupačan i nije se nacionalizirao) s postojećom organizacijom - Savezom izvidnika i planinki SHS i Savezom skauta Kraljevine Jugoslavije, a uz to je zakonom bio zabranjen pristup učenicima u svaku organizaciju ove vrste, izuzev Saveza skauta Kraljevine Jugoslavije od 1929. [14] Hrvatski skautski savez je jedna od rijetkih organizacija koja je sačuvala hrvatski grb u svom znaku. Treba naglasiti kako je vodstvo Hrvatskog skautskog saveza krajem 1930-ih bilo i politički aktivno, naginjalo desno (promijenili su ime najprije u Hrvatski Domobran, a poslije i stupili u Ustaški pokret) pa kada se vidjelo da će doći do rata i odvajanja od Kraljevine Jugoslavije zdušno pozdravilo i podržalo ustaški režim, a što će dovesti do toga da poslijeratni izviđači dosta pažljivo gledaju na sve što je nosilo ime skaut. [15]

Djelovanje Hrvatskog skautskog saveza u Osijeku je počelo u lipnju 1928. sa starješinom prof. Gomerčićem (na Trgovačkoj akademiji u Osijeku), stjegovođom Branimirom Killerom i jednim od četovođa (III. četa) Vjekoslavom Maštrovićem, skautskim nadinkom Majme. Prema zapisu s noćne vježbe saznajemo kako je do osnivanja Stijega Osijek Hrvatskog skautskog saveza došlo izdvajanjem iz Stega izvidnika i planinki Osijek zbog nezadovoljstva dijela članova pri izboru vođa.

10. 6. 1928.

OSNUTAK STIJEGA OSIJEK HRVATSKOG SKAUTSKOG SAVEZA

(sjede s lijeva na desno: br. Killer, stjegovođa osječkog stijega; Magdić, zamj. s. v.; br. Gjurić, stjegovođa novogradiškog stijega; g. prof. Gomerčić starješina; br. Maštrović, četovođa i tajnik osječkog stijega; g. prof. Žilić i br. Jovičić, pročelnik odsjeka za vođe)

Hrvatski skautski savez Stijeg u Osijeku je 10. 6. 1928. održao osnivačku skupštinu, a u ime glavnog stana HSS bili su prisutni: Magdić (tajnik HSS) i Jovičić (pročelnik tehničkog odsjeka glavnog stana). U nedjelju ujutro došlo je 18 skauta iz Nove Gradiške, pod vodstvom stijegovođe Gjurića sa zastavom stijega, a dočekalo ih je preko 60 skauta iz Osijeka. Svrstavši se u povorku pošli su svi do prostorija „Hrvatske Omladine“, a poslije podne održana je konstituirajuća skupština, koju je otvorio brat Killer, razloživši razlog i tok osnutka. U ime glavnog stana pozdravio je prisutne brat Magdić, a u ime novogradiškog stijega brat Gjurić. Iza toga je brat Jovičić govorio o organizaciji i cilju saveza. Burno pozdravljen održao je krasni govor gospodin profesor Žilić. Nakon toga je izabrana uprava sa starješinom profesorom Gomerčićem i stijegovođom Killerom na čelu, koji je najviše radio na osnutku stijega, koji već danas broji oko 80 članova. Poslije izbora položilo je nekoliko braće na zastavu novogradiškog stijega, a na ruke brata Gjurića zavjet, a pjevanjem „Lijepa naše“ svršena je ova lijepa manifestacija hrvatskog skautizma u Osijeku. [16]

Hrvatski skautski savez Stijeg u Osijeku bio je aktivan, iza njih je u Državnom arhivu Osijek ostalo dosta materijala, popisi i upisnice članova, zapisnici, aktivnosti koje su provodili....

Nakon par godina Hrvatski skauti u Osijeku se gase zbog nemogućnosti rada sa školskom djecom radi zabrane rada na školi, ali i poslije radi odlaska Vjekoslava Maštrovića na studij u Zagreb, a koji nastavlja rad sa skautima iz Križevaca. [17]

30. 6. 1928. JANKOVAC
ČLANOVI HRVATSKOG SKAUTSKOG SAVEZA
STIJEGA OSIJEK NA SLAPU SKAKAVAC

Vjekoslav Maštrović, hrvatski bibliotekar i kulturni djelatnik, (Zadar, 18. 10. 1913. – Zadar, 17. 12. 1986.) pučku je školu započeo u Zadru, a nastavio u Osijeku, gdje je završio i gimnaziju. Bio je vođa Hrvatskih skauta, prvak Hrvatskog sokola i predsjednik Društva dalmatinskih Hrvata u Osijeku. Diplomirao je i potom doktorirao na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Nakon povratka Zadra Hrvatskoj, vraća se 1945. u grad kojega je kao prognanik morao napustiti još kao dječak. Iz podataka znamo kako je 1932. bio stjegovođa i u Križevcima, gdje je izdao i knjigu „Drugi koraci skauta“ 1933. godine, te poslije u Zadru osvrtno na profesora Matu Mudrinića kao preteču skautizma 1976. [18]

Izvori:

[14] Radovi – Zavod za hrvatsku povijest Vol, 50, br. 2, O skautima u Kraljevini SHS i Kraljevini Jugoslaviji između dvaju svjetskih ratova, Marino Manin, Ana Popovčić, 2018., Zagreb

[15] Novi list broj 90., Zagreb 28. 7. 1941., Hrvatski Domobran (bivši Hrvatski Skaut) stupa u Ustaški pokret

[16] Hrvatski skaut broj 2., 4. i 5., 1928., Nova Gradiška

[17] Dugi koraci skauta, 1933., Križevci

[18] Iz obitelji Maštrović, Želimir Maštrović, 2019.

30. 6. 1929. smotra Hrvatskog skautskog saveza Stijeg u Osijeku, III. četa

četovođa Vjekoslav Maštrović

Završetak rada skauta - početak II. Svjetskog rata

Kako bi bolje razumjeli razlog raspada rada skauta potreban je mali podsjetnik iz povijesti, naime 26. 8. 1939. godine postignut je sporazum između tadašnjeg predsjednika jugoslavenske vlade Dragiše Cvetkovića i predsjednika Hrvatske seljačke stranke dr. Vladka Mačeka o stvaranju autonomne Banovine Hrvatske unutar Kraljevine Jugoslavije. Samim time i skauti u Hrvatskoj ulaze u reorganizaciju pokreta, vjerojatno zbog banske odredbe o zabrani članstva učenika u izvanškolskim organizacijama, te pokret zamire zbog osnivanja organizacije Hrvatski junak, a potom i Ustaške mladeži te izbijanja rata.

Tih godina dolazi do odvajanja Hrvatske skautske župe od Kraljevine Jugoslavije, skauti u Hrvatskoj žele se reformirati zbog novonastalih promjena i osnivaju novu krovnu organizaciju Savez skauta Banovine Hrvatske, ali im Banska vlast ne dozvoljava rad u školama i ne odobravaju pravila za rad (prosinac 1940.) pa rade poluilegalno s djecom, ali ih zatiče Drugi svjetski rat i organizacija zamire no ne u srcima i duši vjernih članova koji će sanjati o svojim logorovanjima i poslije (1950-ih) pokrenuti izviđačku organizaciju. [19]

1941. godine dolazi do osnivanja Nezavisne države Hrvatske te se poglavnikovom odredbom 12. 7. 1941. godine ukidaju sve omladinske organizacije, a omladina se mora učlaniti u novoosnovanu Ustašku mladež. U svim državama totalitarnih režimima onog doba vlast želi kontrolirati i slobodno vrijeme mladih pa tako dolazi do osnivanja Ustaške mladeži koja, ako odbacimo politički program, ima i elemente skautskog programa (Načelni uzgoj po ustaškim načelima, Rad i djela Poglavnika, Povijest ustaškog pokreta, Hrvatska povijest, Moralni uzgoj, Upoznavanje postrojbe Ustaške mladeži, Rad na umijeću, Praktičke znanosti, Taboravanje, Terenske vježbe, Stražarenje, Topografija, Orijentacija, Signalizacija, Doglasna služba, Zdravstvo (higijena, lična higijena, prva pomoć), Ručni rad i vještaštvo, Poznavanje prirode (biljke, životinje), Izletništvo, Tjelovježba i narodni plesovi, Igre i pjesme). No ovu organizaciju ne možemo smatrati nastavkom skautizma koji u svojoj osnovi imaju slobodu i mir među narodima te dobrovoljno članstvo.[20]

Prema nekim pričama starijih ljudi, a tada djece, skauti su djelovali i tijekom Drugog svjetskog rata u Osijeku, no zasada nemamo nikakvih dokaza, vjerojatno je identificiranje mladih s maramom oko vrata kao skauta bilo dosta jako, kao što je 1990-ih bilo identificiranje izviđača kao članova pionirske organizacije (pionira).

Nastavak su skauta izviđači na potpuno novoj ideološkoj platformi, a treba napomenuti kako su neki starojugoslavenski skauti pomogli prilikom osnivanja nove izviđačke organizacije 1950-ih, kako u Osijeku (Ivo Šimunović, Antun Gomzi Gomzika, Dragomir Šulc, Ivo Vučevac, Vladimir Pavlović Vladko, Otto Neuman...) tako i u cijeloj državi, na novim načelima i izvan Svjetske skautske organizacije (WOSM-a).

Izviđačka organizacija u Hrvatskoj je 1991. godine ponovo doživjela veliku transformaciju te je 1993. godine postala članica Svjetske skautske organizacije.

IZVORI:

[19] Ljetopis prve skautske čete Zagreb sa

<http://www.ladamic.com/projects/skautizam/page47.html>

[20] Program Ustaške mladeži je preuzet sa: <https://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/povijest/19924-virovitica-uoci-drugoga-svjetskog-rata>

RECENZIJA

“Fotomonografija osječkih izviđača” je 5. knjiga u sklopu edicije “Biblioteka skaut” koja daje povijest izviđača Osijeka, upravo iz pera samih izviđača.

Na 190 stranica (B4 formata), predstavljen je rad izviđača u Osijeku (nekadašnje općine Osijek), pomalo izvan okvira započevši od 1952. godine pa sve do 2022. godine, s prijelomom na 1991. godini, da bi na kraju bilo dano i djelovanje izviđača u periodu od 1914. godine pa do 1940. godine. Za pomalo neobične skokove u vremenu djelovanja izviđača razloge treba tražiti u nepostojanju izvora za prva desetljeća i jednako tako postojanju živućih svjedoka i izvora za razdoblje od 1952. godine. Djelomično je to dano u uvodniku, a djelomično je to vidljivo u koncepciji gdje su mnogi izviđači aktivni sukreatori ove knjige.

Upravo za priču o izviđačima Osijeka od 1952. godine su zaslužni sami izviđači koji s odmakom ili uz pomoć već navedene građe daju priču koju kronološki prate fotografije, trenutak uhvaćen u vremenu izviđačkog života. To se može vidjeti i po tekstovima koji su potpisani od izviđača, autora tekstova, koji katkada pišu i u prvom licu. Dodatnu čar ovoj knjizi, vjerojatno i sadržaju daje i uredništvo, rijetko viđeno tako veliko uredničko tijelo, sastavljeno, sudeći po (izviđačkim) nadimcima, nedvojbeno od samih svjedoka bogate izviđačke prošlosti.

Knjiga započinje popisom izviđačkih jedinica (odreda izviđača, samostalnih četa izviđača) koje su djelovale od 1952. do 1991. godine, koji pak prate fotografije izviđačkih oznaka. Nakon toga slijede priče o prvim osnovanim jedinicama u Osijeku, a potom i o jedinicama Saveza izviđača općine Osijek iz pera izviđača, svaki od njih potpisan na kraju teksta.

Odmah kod prve jedinice dobijamo objašnjenje početne točke kronološkog određenja, što bi ipak bilo bolje u nekom uvodnom (kon)tekstu. Osim interesantnih i nadasve vrijednih informacija o djelovanju jedinica (logorovanjima, smotrama i drugim aktivnostima te suradnjama s drugim izviđačkim jedinicama), autori navode i imena članova, mahom onih istaknutih - starješina, načelnika, vodnika, vođa poletaraca, ali i mjesta djelovanja, te dobivena priznanja. Fotografije koje prate tekstove i njihovi opisi dodatna su vrijednost knjige - saznajemo o raznim imenima, ali i pojedinim događajima, trenucima iz života izviđača.

Nakon jedinica, dana je fotografija (negdje i više) za svaku godinu djelovanja počevši od 1952. godine pa sve do 1991. godine. Vrlo interesantan koncept, s obzirom na količinu građe koja (kako se navodi) postoji. Fotografije, a posebice popratna priča u svaku od njih su su neiscrpan izvor djelovanja, ali i druženja izviđača. Osim što dokumentiraju određeno vrijeme, događaje i njihove aktere, nerijetko opisi daju i jedan osobni ton, što čini dodatnu vrijednost samim fotografijama.

U drugom poglavlju knjige objašnjen je novi početak izviđačkog djelovanja od 1991., odnosno 1992. godine, nakon kojeg je slijedio novi popis svih jedinica koje sudjelovale u Osijeku i okolici, a potom i podrobnije djelovanje svake od nje.

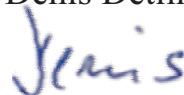
Nakon detaljnijih opisa djelovanja jedinica, ponovno su dane fotografije za svaku godinu uz podrobniji opis, na jednaki način kako je to dano i u prvom dijelu knjige.

U trećem poglavlju, dodatku, kako navodi predstavnik uredništva knjige, je dan najstariji dio prošlosti izviđača, a po otkriću najmlađi. Dodatak je rezultat istraživanja o najstarijoj prošlosti izviđača u Osijeku, koji svojom građom nadilazi okvire knjige (prema navodima predstavnika uredništva). Unatoč tome, prikaz djelovanja izviđača od 1914. godine do 1939. godine je dan prema uhodanom obrascu (popis svih jedinica i potom opis njihova djelovanja), no (razumljivo) bez izbora fotografija za svaku godinu uz popratni tekst i objašnjenja.

Završetak knjige je sadržajno i završetak rada skauta. No, ne i današnjim prestankom rada izviđača (koji su itekako aktivni), već početkom II. svjetskog rata koji predstavlja prvi prijelom u djelovanja izviđača u Osijeku.

Iako bi se dalo raspravljati o pristupu oblikovanja sadržaja, misleći u prvom redu kronološkog pristupa, a potom i jasnijeg isticanja prijeloma u radu izviđača (II. svjetski i Domovinski rat) koji su označeni u knjizi kao poglavlje 2 i 3, knjiga koju pišu izviđači, očigledno za izviđače, ipak daje izuzetno vrijedne informacije o djelovanju izviđača na području Osijeka i za one koji nisu izviđači. Iako knjizi nedostaje kontekst, koji bi povezo nepovezano, ali i dao neke odgovore o radu izviđača, što treba možda tražiti u prevelikom uredništvu (i velikom broju autora), nedvojbeno je odrađen ogroman posao u smislu prikupljanja i selekciji građe, objedinjavanju tekstova različitih autora u jednu cjelovitu priču o izviđačima u Osijeku. Knjiga kao takva pruža vrijedno svjedočenje i vrijedan je izvor o izviđačima u Osijeku. Za izviđače će svakako biti dio njihove osobne biblioteke, za evociranje uspomena, za dodatno istraživanje korijena izviđačkih organizacija u Osijeku. I samom recenzentu je bilo osobno zadovoljstvo u ponovnom otkrivanju zaboravljenog, proučavanju fotografija i prisjećanju mnogih lijepih trenutaka. Dakle knjiga, koju bi svaki izviđač Osijeka trebao imati.

Denis Detling

SADRŽAJ

stranica

Uvod	3
Poglavlje 1	5
Popis jedinica za period od 1952. do 1991.	6
Izviđačke godine 1952.	33
Izviđačke godine 1960.	41
Izviđačke godine 1970.	55
Izviđačke godine 1980.	66
Izviđačke godine 1990.	76
Poglavlje 2.	79
Popis jedinica za period od 1992. do 2022.	80
Izviđačke godine 1992.	102
Izviđačke godine 2000.	112
Izviđačke godine 2010.	131
Izviđačke godine 2020.	157
Poglavlje 3.	163
Popis jedinica za period od 1914. do 1940.	164
Recenzija	187
Donatori	190

DONATORI

Općina Čepin
Tvornica ulja Čepin d.d.
Udruga fizičara Osijek - UFO
Evandeoska pentekostna crkva Radosne vijesti – Osijek
Extra– M, obrt za računovodstvo, Osijek
Zaštita inspekt d.o.o. Osijek
Udruga veterana vojne policije Osječko-baranjske županije
Alatnica „Pavlović“ Osijek
Solvermax j.d.o.o. Darda
Filmoteka d.o.o. Osijek
Fjord d.o.o. Osijek
Tobler d.o.o. Osijek
Aniko d.o.o. Osijek
Gauss d.o.o. Osijek
Čaruga instalacije j.d.o.o.
Auto Vuković , Tenja
LD-electric j.d.o.o.
Brleg d.o.o. Antunovac

DONATORI

Siniša Bajsić, Mira Miklavčić,
Borna, Gioia, Dragomir, Ena i Sonja Šulc
Danijela, Tanja, David i Igor Miklavčić,
Veselin Mirosavljević, Miroslav Šatlan,
Zvonimir Valenteković Barba, Josip Seligman Selac,
Miodrag Zastavniković, Ladislav Feješ,
Nina Krnic, Berislav Krnic, Branimir Šerman,
Darijo Jurišić Dingo, Zdenko Horjan, Igor Živković,
Tena Magoč, Goran i Vid Benaković, Lidija i Eva Benaković,
Vanja Miškić Srb, Petra Srb, Zdravko Sogić,
obitelj Davidović, Đorđe Balić, Mirjana Martinović,
Svjetlana Kotris, Gordana Veselić, Mane Štakić,
Robert Gajić, Jadranka Kokolari, Damir Gajić,
Marina Gajić, Vladimir Cindrić, Jasminka Tarabarić,
Ivana Roksandić-Križan, Barbara Gajić, Zlata Petković,
Zorislav Babić Zoki, Dubravka Babić Duda,
Siniša Pavlović Škot, Zlatko Nikšić Nikša,
Nirvana Soldić-Romić, Nenad Matošević, Sara Muršić,
Irena Betlehem, obitelj Antonović, Stanko Horvat Stiv,
obitelj Horvat, Lara, Valentina, Filip i Darko Miklavčić Leo.

Zahvaljujemo se svim donatorima na podršci.

ISBN 978-953-97469-4-8

978-953-97469-4-8

0,00 EUR